

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาวิทยานิพนธ์ เรื่อง พฤติกรรมคอร์รัปชันในการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลของเจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวนในจังหวัดพังงา ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลในสองลักษณะ คือ การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ และการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งสองวิธี ผู้วิจัยได้นำมาวิเคราะห์ร่วมกันเพื่อมุ่งเสริมความเที่ยงตรงของงานวิจัยและเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดตามวัตถุประสงค์

1. การวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาเชิงปริมาณ

การวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 กลุ่มตามกลุ่มเป้าหมาย คือ ประกอบไปด้วย ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของเจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวนในจังหวัดพังงา ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของนักการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดพังงา ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของเจ้าหน้าที่คณะกรรมการการเลือกตั้งเขต แยกได้ดังนี้ คือ หน่วยงาน เพศ อายุ ศาสนา การศึกษา รายได้ จำนวนสมาชิกในครอบครัว ซึ่งจะวิเคราะห์ในเชิงปริมาณโดยการนับจำนวนและคำนวณค่าร้อยละ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

ตอนที่ 2 ข้อมูลแสดงการตอบแบบสัมภาษณ์

- 2.1 ข้อมูลแสดงการตอบแบบสัมภาษณ์ของเจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวนในจังหวัดพังงา
- 2.2 ข้อมูลแสดงการตอบแบบสัมภาษณ์ของนักการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดพังงา
- 2.3 ข้อมูลแสดงการตอบแบบสัมภาษณ์ของเจ้าหน้าที่คณะกรรมการการเลือกตั้งเขตในจังหวัดพังงา

2. การวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาเชิงคุณภาพ

วิธีการศึกษา ประกอบด้วย การศึกษาจากข้อมูลเอกสาร (documentary research) การสังเกตแบบมีส่วนร่วม (participant observation) การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (in-depth interview) โดยสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (key informant interview) ซึ่งประกอบด้วย เจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวนในจังหวัดพังงาที่ได้รับการแต่งตั้งจากคณะกรรมการเลือกตั้งในการคุมหน่วยเลือกตั้ง นักการเมืองท้องถิ่น และเจ้าหน้าที่คณะกรรมการการเลือกตั้งเขต จากนั้นนำข้อมูลที่ได้จากการตรวจสอบเอกสาร การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างและเจาะลึก การสังเกต และการสัมภาษณ์กลุ่มเจาะลึกประชุมกลุ่มย่อย (focus group) มาตรวจสอบวิเคราะห์ และเรียบเรียงตามวิธีการศึกษาเชิงคุณภาพ แบ่งเป็น 3 ตอน และนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบของการพรรณนา ตามลำดับ ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1

- 1.1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับจังหวัดพังงา
- 1.2 ข้อมูลเกี่ยวกับข้าราชการตำรวจชั้นประทวนในจังหวัดพังงา
- 1.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของเจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวนประกอบด้วย
 - 1.3.1 ภารกิจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ
 - 1.3.2 พฤติกรรมไม่เป็นกลาง
 - 1.3.3 พฤติกรรมการยอมรับข้อเสนอ
 - 1.3.4 พฤติกรรมการตัดสินใจครั้งสุดท้าย
 - 1.3.5 วิธีการและรูปแบบพฤติกรรม
- 1.4 การสังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วม

ตอนที่ 2

- 2.1 ข้อมูลเกี่ยวกับนักการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดพังงา
- 2.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของนักการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดพังงา

ประกอบด้วย

- 2.2.1 ภารกิจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ
- 2.2.2 พฤติกรรมไม่เป็นกลาง
- 2.2.3 พฤติกรรมการยอมรับข้อเสนอ
- 2.2.4 พฤติกรรมการตัดสินใจครั้งสุดท้าย
- 2.2.5 วิธีการและรูปแบบพฤติกรรม

2.3 การสังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วม

ตอนที่ 3

3.1 ข้อมูลเกี่ยวกับพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นและคณะกรรมการการเลือกตั้งเขตในจังหวัดพังงา

3.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของกรรมการการเลือกตั้งเขตในจังหวัดพังงา

3.2.1 ภารกิจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

3.2.2 พฤติกรรมไม่เป็นกลาง

3.2.3 พฤติกรรมการยอมรับข้อเสนอ

3.2.4 พฤติกรรมการตัดสินใจครั้งสุดท้าย

3.2.5 วิธีการและรูปแบบพฤติกรรม

3.3 การสังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วม

ตอนที่ 4

4.1 สรุปผลการศึกษาโดยการประชุมกลุ่มย่อย (focus group)

4.2 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในเชิงปริมาณ

ตอนที่ 1

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ตามกลุ่มเป้าหมาย คือ ประกอบไปด้วย ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของเจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวนในจังหวัดพังงา ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของนักการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดพังงา ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของเจ้าหน้าที่คณะกรรมการการเลือกตั้งเขต แยกได้ดังนี้ คือ หน่วยงาน เพศ อายุ ศาสนา การศึกษา รายได้ จำนวนสมาชิกในครอบครัว ซึ่งจะวิเคราะห์ในเชิงปริมาณโดยการนับจำนวนและคำนวณค่าร้อยละ ปรากฏผลดังนี้

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลทั่วไปและสถานภาพของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

สถานภาพของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์	จำนวน	ร้อยละ
1.ตัวแทนกลุ่มหรือหน่วยงาน		
เจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวนในจังหวัดพังงา	18	60.00
นักการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดพังงา	8	26.60
เจ้าหน้าที่คณะกรรมการการเลือกตั้งเขต	4	13.40
รวม	30	100
2.เพศ		
ชาย	24	80.00
หญิง	6	20.00
รวม	30	100
3.อายุ		
อายุไม่เกิน 20 ปี	0	0
อายุ 21-30 ปี	6	20.00
อายุ 31-40 ปี	15	50.00
อายุ 41-50 ปี	9	30.00
อายุ 51 ปี ขึ้นไป	0	0
รวม	30	100
4.ศาสนา		
พุทธ	23	76.60
คริสต์	0	0
อิสลาม	7	23.40
อื่น ๆ ระบุ		
รวม	30	100

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

สถานภาพของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์	จำนวน	ร้อยละ
5.การศึกษา		
มัธยมศึกษาตอนต้น	2	06.60
มัธยมศึกษาตอนปลาย	9	30.00
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	2	06.60
ปริญญาตรี	15	50.00
สูงกว่าปริญญาตรี	2	06.60
รวม	30	100
6.รายได้		
5000 - 10000 บาท	9	30.00
10000 - 15000 บาท	12	40.00
15000 - 20000 บาท	4	13.33
20000 - 25000 บาท	4	13.33
25000 - 30000 บาท	0	0
30000 บาทขึ้นไป	1	03.34
รวม	30	100
7.จำนวนสมาชิกในครอบครัว		
1 - 2 คน	10	33.40
3 - 6 คน	18	60.00
6 - 9 คน	2	06.00
10 คนขึ้นไป	0	0
รวม	30	100
8.ได้รับการแต่งตั้งจากคณะกรรมการการเลือกตั้ง (กกต.)		
เจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวน	18	60.00
นักการเมืองท้องถิ่น (ไม่เคยได้รับการแต่งตั้ง)	4	13.4
คณะกรรมการการเลือกตั้งเขต	8	26.60
รวม	30	100

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์จากจำนวน 30 คน จาก 3 กลุ่มตัวอย่าง คือ เจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวนในจังหวัดพังงา มีผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ จำนวน 18 คน คิดเป็น ร้อยละ 60.00 นักการเมืองท้องถิ่น ในจังหวัดพังงา มีผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 26.60 เจ้าหน้าที่คณะกรรมการการเลือกตั้งเขต มีผู้ตอบแบบ สัมภาษณ์จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 13.40 ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ที่เป็นเพศชายมากกว่า เพศหญิงจำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 80.00 มีผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ที่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี มากที่สุดจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 มีผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ที่นับถือศาสนาพุทธมาก ที่สุดจำนวนจำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 76.60 มีผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ที่มีการศึกษาอยู่ในระดับ ปริญญาตรีจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 มีผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ที่มีจำนวนเท่ากันและน้อย ที่สุดคือ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 06.60 และผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ ที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 06.60 มีผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ที่ มีรายได้อยู่ในระหว่าง 10,000-15,000 บาทมากที่สุด จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00 มีผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวมากที่สุดจำนวน 3-6 คน มีทั้งหมด 18 คน คิดเป็นร้อยละ 60.00 มีผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ที่ได้รับการแต่งตั้งจากคณะกรรมการการเลือกตั้ง (กกต.) คือเจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวนจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 60.00

ตอนที่ 2 ข้อมูลแสดงการตอบแบบสัมภาษณ์

2.1 ข้อมูลแสดงการตอบแบบสัมภาษณ์ของเจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวนใน จังหวัดพังงา

ตารางที่ 4.2 การตอบแบบสัมภาษณ์ของเจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวนในจังหวัดพังงา

ลำดับ	รายการ	เห็น ด้วย	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่ แสดง ความ คิดเห็น	คะแนน	ร้อยละ
1	ภารกิจหลักในการสนับสนุนการเลือกตั้ง	18	0	0	90	100
2	ความหมายของคอร์รัปชัน	18	0	0	90	100
3	ตำรวจชั้นประทวนมีพฤติกรรมไม่เป็นกลาง	9	8	1	69	76.66
4	หากมีการซื้อขายระหว่างหัวคะแนนกับสมาชิก	18	0	0	90	100
5	ยอมรับในข้อเสนอนในการซื้อขาย	5	13	0	64	71.11
6	พฤติกรรมคอร์รัปชันของตำรวจมีหลายรูปแบบ	9	4	5	57	63.33

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ลำดับ	รายการ	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แสดงความคิดเห็น	คะแนน	ร้อยละ
7	ผลกระทบต่อทางเลือกตั้ง	18	0	0	90	100
8	เคาะประตูชาวบ้านในคืนหมาหอน	8	9	1	72	80.00
9	เคาะประตูตำรวจในคืนหมาหอน	9	9	0	72	80.00
10	ข้อเสนอแนะและป้องกัน	9	1	8	48	53.33

จากตาราง 4.2 ซึ่งวัดค่าร้อยละ ความพึงพอใจในการตอบแบบสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวนในจังหวัดพังงา โดยวัดจากคะแนน คือ เห็นด้วย 5 คะแนน ไม่เห็นด้วย 3 คะแนน ไม่แสดงความคิดเห็น 0 คะแนน รวมคะแนนเต็ม 5 คะแนน จากกลุ่มตัวอย่าง 18 คน คือ ข้าราชการตำรวจชั้นประทวนในจังหวัดพังงา ที่ตอบแบบสัมภาษณ์ตามหัวข้อ 10 ลำดับ ที่ได้กำหนดให้ตามวัตถุประสงค์ เมื่อรวมคะแนนแล้วจะได้คะแนนเต็ม 90 คะแนน โดยการตอบแบบสัมภาษณ์นั้น วัดได้จากการตอบคำถามที่สามารถนำไปวิเคราะห์ ประเมิน เพื่อเป็นประโยชน์สูงสุด สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ และสมมติฐานในการทำวิจัย ซึ่งเมื่อรวมคะแนนแล้ว จะแจ้งเป็นค่าสถิติร้อยละ โดยมีรายละเอียดตามผลการตอบและวัดค่าอธิบายได้ดังนี้

เห็นด้วย 5 คะแนน หมายถึงการตอบแบบสัมภาษณ์ตรงตามประเด็น ในเชิงที่มีความคิดเห็นชัดเจนสอดคล้อง คล้อยตาม อธิบาย บรรยาย ให้ความคิดเห็น ฟันธง เมื่อวิเคราะห์แล้วมีความเป็นไปได้ และนำไปพรรณนา ตามวัตถุประสงค์

ไม่เห็นด้วย 3 คะแนน หมายถึงการตอบแบบสัมภาษณ์ ตรงตามประเด็นในบางส่วน หรือไม่กล้าที่จะให้คำตอบมากนักโดยเลี่ยงคำตอบแบบ อาจจะมี ไม่แน่ใจ เท่าที่ดูไม่น่าจะมี สมัยนี้ไม่มีแล้ว ก่อนหน้านี้อาจจะ ไม่กล้าตอบกลัวกระทบ คุณก็น่าจะรู้ เมื่อนำข้อมูลไปวิเคราะห์แล้วอยู่ในระดับกลางๆ พอจะประเมินได้

ไม่แสดงความคิดเห็น 0 คะแนน หมายถึงการตอบแบบสัมภาษณ์ที่ปฏิเสธโดยสิ้นเชิง ไม่แสดงความคิดเห็นใดๆ กลัวที่จะให้คำตอบ

จากตาราง 4.2 พบว่า ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์คือเจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวนในจังหวัดพังงาจำนวน 18 คนตอบคำถามได้ใกล้เคียงกัน สำหรับคำถามที่ได้คำตอบชัดเจนที่สุดเท่ากันถึง 4 หัวข้อ คือ ภารกิจในการสนับสนุนการเลือกตั้ง การให้ความหมายของคำว่าคอร์รัปชัน หากมีการ

ข้อเสียระหว่างหัวคะแนนกับสมาชิก และผลกระทบที่เกิดขึ้น คิดเป็นร้อยละ 100 ซึ่งเป็นคะแนนที่สูงสุด ในส่วนของหัวข้อ การเคาะประตูชาวบ้านในคืนหมาหอน และการเคาะประตูบ้านตำรวจ นั้น ได้คำตอบที่เท่ากันคือคิดเป็นร้อยละ 80.00 ในเรื่องของตำรวจชั้นประทวนมีพฤติกรรมไม่เป็นกลางนั้น คิดเป็นร้อยละ 76.66 และการยอมรับในข้อเสนอในการซื้อเสียงคิดเป็นร้อยละ 71.11 ส่วนพฤติกรรมคอร์รัปชันของตำรวจมีหลายรูปแบบ คิดเป็นร้อยละ 63.33 และในเรื่องของข้อเสนอนะและป้องกันได้คำตอบที่น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 53.33

ตารางที่ 4.3 การตอบแบบสัมภาษณ์ของนักการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดพังงา

ลำดับ	รายการ	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แสดงความคิดเห็น	คะแนน	ร้อยละ
1	ภารกิจหลักในการสนับสนุนการเลือกตั้ง	2	6	0	28	70.00
2	ความหมายของคอร์รัปชัน	8	0	0	40	100
3	ตำรวจชั้นประทวนมีพฤติกรรมไม่เป็นกลาง	2	6	0	28	70.00
4	หากมีการซื้อเสียงระหว่างหัวคะแนนกับสมาชิก	8	0	0	40	100
5	ยอมรับในข้อเสนอในการซื้อเสียง	1	6	1	23	57.50
6	พฤติกรรมคอร์รัปชันของตำรวจมีหลายรูปแบบ	7	0	1	35	87.50
7	ผลกระทบต่อการเลือกตั้ง	4	0	4	20	50.00
8	เคาะประตูชาวบ้านในคืนหมาหอน	4	4	0	32	80.00
9	เคาะประตูตำรวจในคืนหมาหอน	3	0	5	15	37.50
10	ข้อเสนอนะและป้องกัน	2	6	0	28	70.00

จากตารางที่ 4.3 ซึ่งวัดค่าร้อยละความพึงพอใจในการตอบแบบสัมภาษณ์ นักการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดพังงา

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์คือนักการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดพังงา จำนวน 8 คน ตอบคำถาม คือ สำหรับคำถามที่ได้คำตอบชัดเจนที่สุดเท่ากันถึง 2 หัวข้อ คือ การให้ความหมายของคำว่าคอร์รัปชัน และหัวข้อ หากมีการซื้อเสียงระหว่างหัวคะแนนกับสมาชิก คิดเป็นร้อยละ 100 พฤติกรรมคอร์รัปชันของตำรวจมีหลายรูปแบบ คิดเป็นร้อยละ 87.50 เคาะประตูชาวบ้านในคืนหมาหอน คิดเป็นร้อยละ 80.00 ส่วนภารกิจในการสนับสนุนการเลือกตั้ง และ

ตำรวจชั้นประทวนมีพฤติกรรมไม่เป็นกลาง กับข้อเสนอแนะและป้องกัน ได้คะแนนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 70.00 การยอมรับในข้อเสนอในการซื้อเสียง คิดเป็นร้อยละ 57.50 ผลกระทบที่เกิดขึ้น คิดเป็นร้อยละ 50.00 และการเคาะประตูบ้านตำรวจในคืนมหาหอนนั้น ได้คะแนนต่ำที่สุด คิดเป็นร้อยละ 37.50

ตารางที่ 4.4 การตอบแบบสัมภาษณ์ของเจ้าหน้าที่คณะกรรมการการเลือกตั้งเขตในจังหวัดพังงา

ลำดับ	รายการ	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แสดงความคิดเห็น	คะแนน	ร้อยละ
1	ภารกิจหลักในการสนับสนุนการเลือกตั้ง	4	0	0	20	100
2	ความหมายของคอร์รัปชัน	4	0	0	20	100
3	ตำรวจชั้นประทวนมีพฤติกรรมไม่เป็นกลาง	1	2	1	11	55.00
4	หากมีการซื้อเสียงระหว่างหัวคะแนนกับสมาชิก	3	1	0	18	90.00
5	ยอมรับในข้อเสนอในการซื้อเสียง	1	2	1	11	55.00
6	พฤติกรรมคอร์รัปชันของตำรวจมีหลายรูปแบบ	4	0	0	20	100
7	ผลกระทบต่อการเลือกตั้ง	4	0	0	20	100
8	เคาะประตูชาวบ้านในคืนมหาหอน	0	4	0	12	60.00
9	เคาะประตูตำรวจในคืนมหาหอน	1	3	0	14	70.00
10	ข้อเสนอแนะและป้องกัน	2	2	0	16	80.00

จากตารางที่ 4.4 ซึ่งวัดค่าร้อยละความพึงพอใจในการตอบแบบสัมภาษณ์ เจ้าหน้าที่คณะกรรมการการเลือกตั้งเขตในจังหวัดพังงา

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์คือเจ้าหน้าที่คณะกรรมการการเลือกตั้งเขต จำนวน 4 คน ตอบคำถามได้ใกล้เคียงกัน สำหรับคำถามที่ได้คำตอบชัดเจนที่สุดเท่ากันถึง 4 หัวข้อ คือ ภารกิจในการสนับสนุนการเลือกตั้ง การให้ความหมายของคำว่าคอร์รัปชัน พฤติกรรมคอร์รัปชันของตำรวจมีหลายรูปแบบ และผลกระทบที่เกิดขึ้น คิดเป็นร้อยละ 100 ซึ่งเป็นคะแนนที่สูงที่สุด และหัวข้อ หากมีการซื้อเสียงระหว่างหัวคะแนนกับสมาชิก คิดเป็นร้อยละ 90.00 ในส่วนของหัวข้อ ในเรื่องข้อเสนอแนะและป้องกันได้คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 80.00 และการเคาะประตูบ้านตำรวจในคืนมหาหอนนั้น คิดเป็นร้อยละ 70.00 การเคาะประตูชาวบ้านในคืนมหาหอน

คิดเป็นร้อยละ 60.00 ในเรื่องของตำรวจชั้นประทวนมีพฤติกรรมไม่เป็นกลาง และการยอมรับในข้อเสนอในการซื้อเสียงได้คะแนนเท่ากันน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 55.00

จากการตอบแบบสัมภาษณ์ในความพึงพอใจจากกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม เมื่อเปรียบเทียบกันแล้วพบว่าทั้ง 3 กลุ่มตัวอย่างมีคำตอบที่ใกล้เคียงกันและชัดเจนคือ

ตอบคำถามได้ใกล้เคียงกัน สำหรับคำถามที่ได้คำตอบชัดเจนที่สุดเท่ากันถึง 5 หัวข้อ คือ ภารกิจในการสนับสนุนการเลือกตั้งคิดเป็นร้อยละ 100 การให้ความหมายของคำว่าคอร์รัปชัน คิดเป็นร้อยละ 100 หากมีการซื้อเสียงระหว่างหัวคะแนนกับสมาชิก คิดเป็นร้อยละ 100 และ ผลกระทบที่เกิดขึ้น คิดเป็นร้อยละ 100 พฤติกรรมคอร์รัปชันของตำรวจมีหลายรูปแบบ คิดเป็นร้อยละ 100 ซึ่งเป็นคะแนนที่สูงสุด ในส่วนของการตอบแบบสัมภาษณ์ที่ได้คะแนนต่ำสุดของแต่ละกลุ่ม มีดังนี้

การตอบแบบสัมภาษณ์ของเจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวนในจังหวัดพังงา

ข้อเสนอแนะและป้องกัน คิดเป็นร้อยละ 53.33

การตอบแบบสัมภาษณ์ของนักการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดพังงา

เคาะประตูตำรวจในคินหมาฮอน คิดเป็นร้อยละ 37.50

การตอบแบบสัมภาษณ์ของเจ้าหน้าที่คณะกรรมการการเลือกตั้งเขตในจังหวัดพังงา

ตำรวจชั้นประทวนมีพฤติกรรมไม่เป็นกลาง คิดเป็นร้อยละ 55.00

ยอมรับข้อเสนอในการซื้อเสียง คิดเป็นร้อยละ 55.00

การวิเคราะห์ข้อมูลในเชิงคุณภาพ

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐาน

1.1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับจังหวัดพังงา จากการศึกษาข้อมูลทางด้านเอกสาร มีข้อค้นพบดังนี้

ความเป็นมา

สภาพทั่วไปของจังหวัดพังงา

ขนาดและที่ตั้ง พังงาตั้งอยู่ในภาคใต้ชายฝั่งทะเลด้านตะวันตก อยู่ระหว่างเส้นละติจูดที่ 8 องศา 7 ลิปดา 52.3 ลิปดาเหนือกับเส้นลองจิจูดที่ 98 องศา 32 ลิปดาตะวันออก ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ 788 กิโลเมตร มีพื้นที่ทั้งหมด ประมาณ 4,170.885 ตร.กม. (2,606,803.125 ไร่) พื้นที่เกษตร 1,425.931 ตารางกิโลเมตร (861,206.875 ไร่) พื้นที่ป่าไม้ 1,142.50 ตารางกิโลเมตร (714,062.25 ไร่) เนื้อที่อื่นๆ 1,602.454 ตารางกิโลเมตร (1,001,534 ไร่)

อาณาเขตติดต่อ ทิศเหนือ ติดต่อกับจังหวัดระนอง
ทิศใต้ ติดต่อกับ จังหวัดภูเก็ต ตรงช่องแคบปากพระ เชื่อม
กันโดยสะพานสารสิน และสะพานเทพกษัตรี

ทิศตะวันออก ติดกับจังหวัดสุราษฎร์ธานี และจังหวัดกระบี่

ทิศตะวันตก ติดกับทะเลอันดามันและมหาสมุทรอินเดีย

ลักษณะภูมิประเทศ สภาพภูมิศาสตร์ของจังหวัดพังงา เป็นภูเขาสลับซับซ้อน ทอดเป็นแนวยาวจากทิศเหนือไปทิศใต้ มีชายฝั่งทะเลยาวประมาณ 239.25 กิโลเมตร มีพื้นที่ป่าไม้ เป็นป่าไม้ประเภทไม้ผลัดใบ มีป่าที่สำคัญ ได้แก่ ป่าดิบเขา ป่าดิบชื้น และป่าชายเลน สำหรับบริเวณที่เป็นที่ราบจะลาดลง ทางทิศตะวันออกไปยังทิศตะวันตก ลงสู่ทะเลอันดามัน ตามชายฝั่งทะเลจะมีป่าชายเลนเกือบตลอด พื้นที่ประกอบด้วยเกาะประมาณ 105 เกาะ และมีเกาะอยู่ในทะเลอันดามันจำนวนมาก เช่น เกาะยาว หมู่เกาะสุรินทร์และหมู่เกาะสิมิลัน

ลักษณะภูมิอากาศ พังงามีภูมิอากาศแบบมรสุมเมืองร้อน ได้รับอิทธิพลของลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ และลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ มี 2 ฤดู คือ - ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่เดือนมกราคมไปถึง เดือน เมษายน- ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่เดือนพฤษภาคม ไปถึง เดือนธันวาคม จากการที่มีลักษณะภูมิอากาศแบบมรสุมในเขตร้อน อุณหภูมิในแต่ละฤดูกาลจึงไม่แตกต่างกันมากนักคือ อยู่ระหว่าง 29-36 องศาเซลเซียส และปริมาณน้ำฝนโดยเฉลี่ยปีละประมาณ 3,654 มิลลิเมตร

สภาพทางสังคม

การรักษาความสงบเรียบร้อย

ใน พ.ศ. 2547 จังหวัดพังงามีอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจ จำนวน 947 คน (1,281 อัตรา) ประกอบด้วย ตำรวจชั้นสัญญาบัตร 102 คน (181 อัตรา) ชั้นประทวน 838 คน (1,095 อัตรา) และลูกจ้าง 7 คน สภาพภายในจังหวัดด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน เป็นปัญหาที่สำคัญของสังคม และมีผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตประจำวันของประชาชนอย่างมาก แต่สภาพความเป็นอยู่ของชาวพังงา ปัญหาอาชญากรรมเกิดน้อยมากเมื่อเปรียบเทียบกับจังหวัดอื่น ๆ หรือจังหวัดใกล้เคียง จากสถานการณ์ในปัจจุบัน จังหวัดพังงา เป็นจังหวัดหนึ่งที่มีนักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก และมีการขยายตัวทางเศรษฐกิจมากขึ้น สภาพปัญหาอาชญากรรมโดยรวมมีแนวโน้มสูงขึ้น จึงมีความจำเป็นที่จะต้องหาและนำมาตรการในการควบคุมและลดปัญหาอาชญากรรมเพื่อสร้างภาพพจน์ที่ดีในด้านความสงบเรียบร้อย ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ให้เกิดขึ้นในจังหวัดและให้เกิดความมั่นใจแก่นักท่องเที่ยว

สภาพการปกครอง

จำนวนประชากร

ประชากรของจังหวัดพังงา ณ วันที่ 30 กันยายน 2548 มีจำนวน 240,564 คน เป็นเพศชาย 120,825 คน เพศหญิง 119,739 คน และจำนวนบ้าน 78,315 หลังคาเรือน ความหนาแน่นของประชากรเท่ากับ 57.68 คน ต่อตารางกิโลเมตร

หน่วยการปกครอง

จังหวัดพังงาแบ่งการปกครอง เป็น 8 อำเภอ 48 ตำบล 321 หมู่บ้าน 2 เทศบาล เมือง 7 เทศบาลตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล 42 แห่ง

1.2 ข้อมูลเกี่ยวกับข้าราชการตำรวจชั้นประทวนในจังหวัดพังงา จากการศึกษา ข้อมูลด้านเอกสารมีข้อค้นพบดังนี้

ข้าราชการตำรวจชั้นประทวนในจังหวัดพังงา หมายถึงข้าราชการที่ได้รับการแต่งตั้งโดยผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ หรือผู้บังคับบัญชาในระดับผู้บัญชาการขึ้นไปซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติเป็นผู้สั่งแต่งตั้ง ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนด (มาตรา 27) ตามพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. 2547 โดยมีศ ตั้งแต่ สิบตำรวจตรี สิบตำรวจโท สิบตำรวจเอก จำสิบตำรวจและดาบตำรวจ (มาตรา 25) และว่าที่ยศใดให้ถือเสมือนมียศนั้น ถ้าผู้หญิงมียศตำรวจ ให้เติมคำว่า “หญิง” ท้าย ตำรวจนั้นด้วย (มาตรา 24)

ใน พ.ศ. 2547 จังหวัดพังงามีอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจ จำนวน 947 คน (1,281 อัตรา) ประกอบด้วย ตำรวจชั้นสัญญาบัตร 102 คน (181 อัตรา) ชั้นประทวน 838 คน (1,095 อัตรา) และลูกจ้าง 7 คน สภาพภายในจังหวัดด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน เป็นปัญหาที่สำคัญของสังคม และมีผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตประจำวันของประชาชนอย่างมาก แต่สภาพความเป็นอยู่ของชาวพังงา ปัญหาอาชญากรรมเกิดน้อยมากเมื่อเปรียบเทียบกับจังหวัดอื่น ๆ หรือจังหวัดใกล้เคียง จากสถานการณ์ในปัจจุบัน จังหวัดพังงา เป็นจังหวัดหนึ่งที่มีนักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก และมีการขยายตัวทางเศรษฐกิจมากขึ้น สภาพปัญหาอาชญากรรมโดยรวมมีแนวโน้มสูงขึ้น จึงมีความจำเป็นที่จะต้องหาและนำมาตรการในการควบคุมและลดปัญหาอาชญากรรมเพื่อสร้างภาพพจน์ที่ดีในด้านความสงบเรียบร้อย ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ให้เกิดขึ้นในจังหวัดและให้เกิดความมั่นใจแก่นักท่องเที่ยว

กองบังคับการตำรวจภูธรภาค 8 จังหวัดสุราษฎร์ธานีขึ้นตรงต่อสำนักงานตำรวจแห่งชาติประกอบไปด้วย 7 จังหวัด คือ จังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดชุมพร จังหวัดระนอง จังหวัดภูเก็ต จังหวัดพังงา จังหวัดกระบี่ จังหวัดนครศรีธรรมราช และจังหวัดพังงาแยกส่วนออกมาภายใต้

กองกำกับการตำรวจภูธรภาค 8 จังหวัดพังงาประกอบไปด้วย 1 กองกำกับการตำรวจภูธร 8
สถานีตำรวจภูธรอำเภอ 3 สถานีตำรวจภูธรตำบล ดังนี้

- 1.2.1 สถานีตำรวจภูธรอำเภอทับปุด
- 1.2.2 สถานีตำรวจภูธรอำเภอเมือง
- 1.2.3 สถานีตำรวจภูธรอำเภอตะกั่วทุ่ง
- 1.2.4 สถานีตำรวจภูธรอำเภอเกาะยาว
- 1.2.5 สถานีตำรวจภูธรอำเภอท้ายเหมือง
- 1.2.6 สถานีตำรวจภูธรอำเภอตะกั่วป่า
- 1.2.7 สถานีตำรวจภูธรอำเภอคุระบุรี
- 1.2.8 สถานีตำรวจภูธรอำเภอกะปง
- 1.2.9 สถานีตำรวจภูธรตำบลทุ่งคาโงก
- 1.2.10 สถานีตำรวจภูธรตำบลโคกกลอย
- 1.2.11 สถานีตำรวจภูธรตำบลตลาดใหญ่

1.3 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวน ใน
การศึกษาวิจัย พฤติกรรมคอร์รัปชันทางการเมืองของเจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวน กรณี ศึกษาการ
เลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดพังงา

ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์และตามสมมติฐานการวิจัย
มีข้อค้นพบ ดังนี้

1.3.1 ภารกิจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ภารกิจที่ได้รับมอบหมายเป็นอีกหนึ่งงาน
หลักที่เจ้าหน้าที่ตำรวจต้องทำความเข้าใจให้เกิดความกระจ่างแจ้งต่อขั้นตอนในการปฏิบัติงาน
หรืออาจจะเป็นอีกประเด็นหนึ่งในทางตรงกันข้ามที่เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีความ เข้าใจต่อภารกิจ
หรือสนใจ นั่นอาจนำไปสู่การเกิดปัญหาคอร์รัปชันขึ้นรวมไปถึงกระบวนการในการปฏิบัติหน้าที่
เพราะเจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวนต้องทำตามกระบวนการและขั้นตอนของการคุมหน่วยเลือกตั้ง
เริ่มตั้งแต่ศึกษาทำความเข้าใจขั้นตอนจนถึงกระบวนการสุดท้ายของการปฏิบัติภารกิจ ซึ่งภารกิจ
ของแต่ละคนมีความแตกต่างกันตามพื้นที่ ผู้ร่วมงาน สภาพแวดล้อม เหล่านี้จะเป็นกระบวนการที่
ผู้ปฏิบัติแต่ละคนนำไปปฏิบัติ และกลายเป็นอีกหนึ่งเงื่อนไขในการที่จะทำให้เกิดการทุจริตคอร์รัปชัน

ในส่วนภารกิจของเจ้าหน้าที่ตำรวจในปฏิบัติหน้าที่ในการคุมหน่วยเลือกตั้ง
สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วย 8 อำเภอภายใต้การดูแลรับผิดชอบและคำสั่ง

ของคณะกรรมการการเลือกตั้ง (กกต.)เป็นงานหลักที่ต้องรับผิดชอบอย่างไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้เป็นหน้าที่ที่สำคัญต่อกระบวนการการเลือกตั้งทั้งหมด แยกได้ ดังนี้

ก่อนวันเลือกตั้งเจ้าหน้าที่ตำรวจมีภารกิจดังนี้

1.รักษาความสงบเรียบร้อยก่อนการเลือกตั้ง ตรวจสอบติดตาม จับกุมการทุจริตในการเลือกตั้งทุกๆด้าน ก่อนการเลือกตั้ง (คืนหมาหอน)

2.สืบสวนติดตาม ตรวจสอบ กลุ่มมือปืนที่เข้ามาในพื้นที่

3.ตั้งจุดตรวจ จุดสกัด เพื่อตรวจสอบสิ่งผิดกฎหมาย

4.กวดขัน ติดตาม สถานการณ์หลังจากการเลือกตั้ง เพื่อป้องกันผู้สมัครบางคนที่แพ้การเลือกตั้งอาจจะนำอำนาจมืดมาใช้

5.ประชุมและรับนโยบายของผู้บังคับบัญชาและรับทราบคำสั่งแต่งตั้งของคณะกรรมการการเลือกตั้ง (กกต.)

วันเลือกตั้งเจ้าหน้าที่ตำรวจมีภารกิจ ดังนี้

1. รับทึบบัตร

2. เป็นสักขีพยาน

3. ไปคุมหน่วยเลือกตั้งตามเวลาที่กำหนด

4. รักษาความสงบเรียบร้อยบริเวณหน่วยเลือกตั้ง ดูแลการกระทำผิดกฎหมายการเลือกตั้ง พร้อมควบคุมกรรมการการเลือกตั้งไม่ให้มีการกระทำผิดและทุจริต

5. จับกุมผู้กระทำผิดในกรณีที่พบผู้กระทำผิดตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งหรือความผิดซึ่งหน้า

6. ดูแลจนถึงเวลาปิดทึบบัตร แล้วนำส่งส่วนกลาง หรือกรณีที่มีการนับคะแนนในที่เลือกตั้งต้องรอจนกว่าการนับคะแนนเสร็จสิ้นลง

ปรากฏคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

" ... สำหรับภารกิจหลักนั้นทุกคนต้องถือปฏิบัติเหมือนกันหมด ต้องทำตัวเป็นกลาง ไม่เห็นแก่ฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด ให้คำแนะนำในฐานะที่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ดูแลการเลือกตั้งให้เป็นไปด้วยความสุจริตยุติธรรมไม่มีการกระทำการผิดกฎหมายใดในการเลือกตั้ง และผู้ปฏิบัติทุกนายต้องยึดถือและทำงานประกอบคำสั่งของ กกต..."

(เจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวน 1 2549 : บทสัมภาษณ์)

“...ช่วยดูแลในการเลือกตั้ง บอกให้ชาวบ้านรู้ บอกตัวเลือกว่าชาวบ้านนั้นมีสิทธิ์ บอกวิธีการลงคะแนน บอกวิธีลงคะแนนไม่ให้บัตรเสีย ไปดูรายชื่อก่อนการเลือกตั้ง สอดส่องดูแลการซื้อสิทธิ์ขายเสียงในพื้นที่ อย่าให้มีการทำผิดกฎหมาย ถ้าทำผิดสามารถจับกุมได้ทันที ถ้ามีปัญหาเกิดขึ้นระหว่างการคุมหน่วยเลือกตั้งต้องรายงานให้ผู้บังคับบัญชาทราบทันที...”

(เจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวน 6 2549 : บทสัมภาษณ์)

1.3.2 พฤติกรรมไม่เป็นกลาง เป็นอีกตัวแปรตามซึ่งเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมคอร์รัปชันของเจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวนที่ส่งผลกระทบต่อองค์การบริหารส่วนตำบล

พฤติกรรมที่ไม่เป็นกลางคือเจ้าหน้าที่ตำรวจมีพฤติกรรมที่ไม่เป็นกลางในการปฏิบัติหน้าที่ พฤติกรรมไม่เป็นกลาง ซึ่งหมายถึง พฤติกรรมหรือการกระทำของเจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวนที่ปฏิบัติหน้าที่อยู่ในเขตพื้นที่รับผิดชอบ หรือกำลังปฏิบัติหน้าที่ประพฤติดนไม่เป็นกลาง เอนเอียง เห็นด้วย บ่ายเบี่ยง หรือทุจริตในการปฏิบัติหน้าที่อาจเป็นด้วยวิธีการใดวิธีการหนึ่งที่เอื้อประโยชน์ให้กับบุคคลอื่น หรือบุคคลที่เห็นว่าเป็นพวกพ้องเป็นญาติ ผู้บังคับบัญชา ผู้มีบุญคุณ ทั้งนี้ผู้มีอิทธิพลบางกลุ่มเข้ามาควบคุมระบบเป็นกลไกแบบลับที่ต้องการเชื่อมโยงสื่อสาร ซึ่งจะกลายเป็นผลให้การปฏิบัติหน้าที่ของตำรวจชั้นประทวนเกิดการไม่เป็นกลางหรือทุจริตในการเลือกตั้งขึ้นได้นั้นมีข้อค้นพบสามกลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 มีเพื่อนตำรวจบางคนกระทำการทุจริตมีพฤติกรรมไม่เป็นกลางในการเลือกตั้งแน่นอน เพราะเจ้าหน้าที่ตำรวจบางคนรู้จักสนิทสนมกับผู้สมัครอาจร่วมมือกันกระทำการทุจริตและได้ระบุวิธีการและรูปแบบของการกระทำ คือรับเงินจากหัวคะแนนโดยตรง และบางคนทำตัวเป็นหัวคะแนนเสียเองแต่อาจจะมีบางคนที่มีความสนิทกับหัวคะแนนจนเกิดการลำเอียงขึ้น รับเป็นสิ่งของและไม่แน่ใจในรูปแบบที่หัวคะแนนกำลังปฏิบัติซึ่งมีความซับซ้อนไม่แน่ใจว่าเป็นคำมั่นสัญญาหรือเป็นนโยบาย

กลุ่มที่ 2 ไม่มีการกระทำหรือวางตัวไม่เป็นกลางเกิดขึ้นแต่อย่างไรและเป็นไปไม่ได้ เนื่องจากเจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นผู้รักษากฎหมายเพราะในแต่ละครั้งจะมีคณะกรรมการในการเลือกตั้งมากถึง 10 คน เจ้าหน้าที่ตำรวจรักษาความสงบเรียบร้อยภายในหน่วยเลือกตั้ง เพื่อให้การเลือกตั้งดำเนินไปด้วยดี ข้าราชการตำรวจไม่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับเอกสารต่างๆ หรือในการลงคะแนนเสียงแต่อย่างใด และจำเป็นต้องปฏิบัติหน้าที่ของตนเองด้วยความเข้มแข็งคงจะไม่เห็นแก่ประโยชน์เล็กน้อย ต้องวางตัวเป็นกลาง ทั้งนี้ในส่วนของความรับผิดชอบนั้นมีประธานและกรรมการเลือกตั้งควบคุมปฏิบัติอยู่ ถ้าหากว่าเกิดการทุจริตขึ้นจะนำมาซึ่งความ

เสื่อมเสียของหน่วยงานหรือองค์กรและเจ้าหน้าที่ตำรวจคงจะไม่เป็นผู้กระทำผิดเสียเองถ้ามีผู้กระทำผิดก็คงจะเป็นนายตำรวจชั้นผู้ใหญ่ที่มีอำนาจมากกว่าข้าราชการตำรวจชั้นประทวน

กลุ่มที่ 3 เป็นไปได้ อาจจะไม่แน่ ถ้าผู้ลงสมัครสมาชิกขององค์การบริหารส่วนตำบลเป็นญาติกับข้าราชการตำรวจอาจจะต้องช่วยเหลือบ้างก็ได้หรืออาจจะเป็นคนในหมู่บ้านเดียวกัน หรือเคยเป็นผู้บังคับบัญชามาก่อนซึ่งไม่เคยเห็นและไม่เคยได้ยินว่าจะจะเป็นเช่นนั้น หรือเคยมีแต่ก็ไม่ทราบข้อมูลที่แน่ชัดไม่ปรากฏว่ามีการร้องเรียนแต่อย่างใดในกรณีของข้าราชการตำรวจ แต่กลับพบว่าเคยมีการร้องเรียนในกรณีของผู้สมัครสมาชิกขององค์การบริหารส่วนตำบลที่สอบตก ว่ามีการซื้อเสียงกันโดยชาวบ้านเป็นหวัคะแนนในการจัดการ โดยการแจกเป็นเงินในคืนก่อนการเลือกตั้ง (คืนมหาหอน) หรือมีการเลี้ยงดูปูเสื่อ อย่งในการเลือกตั้งสมาชิกขององค์การบริหารส่วนตำบลเมื่อเดือน กรกฎาคม 2547 ที่ผ่านมา

“...ผมคิดว่าเคยมีการกระทำที่ไม่เป็นกลางเกิดขึ้นแน่นอนโดยเฉพาะตำรวจบางคน ที่รับเงินจากหวัคะแนนแต่ไม่มีหลักฐานที่แน่ชัด อาจจะเป็นการให้ของกันและทำตัวเป็นหวัคะแนนเสียเองให้กับฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด บางทีกระทำการในหน่วยเลือกตั้งโดยเป็นญาติของตนและคนรู้จักในหมู่บ้าน และมีบางรายที่รับเงินจากหวัคะแนนมาแล้วเอามาจัดเลี้ยงในโรงพักพร้อมกับแจกจ่าย...”

(เจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวน 8 2549 : บทสัมภาษณ์)

“... ไม่มีเป็นไปได้ที่เจ้าหน้าที่ตำรวจจะทำเช่นนั้นเพราะเจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวนไม่สามารถถูกจูงใจได้ เพราะชาวบ้านก็มีความรู้มีความคิดที่จะเลือกว่ากลุ่มคนบุคคลใดที่จะซื้อเสียงได้ และเป็นการเลือกตั้งของกลุ่มคนที่มีความใกล้ชิดกันที่ไม่เหมือนกับการเลือกตั้งใหญ่...”

(เจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวน 6 2549 : บทสัมภาษณ์)

“...โดยส่วนตัวแล้วไม่เคยปฏิบัติ คงจะอยู่ที่จิตใต้สำนึกของแต่ละคนมากกว่า ขึ้นอยู่กับสิ่งแวดล้อมด้วย ...”

(เจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวน 1 2549 : บทสัมภาษณ์)

“... ผมคิดว่าน้อย และน้อยมาก 80 เปอร์เซ็นต์ คือไม่มี หรืออาจจะมีแต่เป็นนายตำรวจชั้นผู้ใหญ่...”

(เจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวน 3 2549 : บทสัมภาษณ์)

1.3.3 พฤติกรรมการยอมรับข้อเสนอ เป็นอีกทางเลือกหนึ่งที่เกิดขึ้นภายใต้ระบบการเลือกตั้งของการเมืองไทย การยอมรับอาจมีส่วนถูกหรือผิด หลังจากที่ได้รับข้อเสนอไปแล้วโดยบางที่จะด้วยการจงใจหรือรู้เท่าไม่ถึงการณ์แต่การยอมรับนั้นมีผลต่อการเลือกตั้งเสมอ เพราะเป็นสาเหตุของปัจจัยหลายอย่างที่ทำให้เกิดการยอมรับข้อเสนอ เช่น ผู้บังคับบัญชารับข้อเสนอมาและสั่งให้ลูกน้องปฏิบัติตาม รุ่นพี่ที่มีอิทธิพลสั่งให้รุ่นน้องทำ ผู้รับข้อเสนอเกิดผิดเคืองทางสถานะเศรษฐกิจ มีความต้องการปัจจัยบางอย่าง เช่น โทรศัพท์มือถือรุ่นใหม่ รถคันใหม่ ตำแหน่งใหม่ เงินเดือน นิยมวัดตมมากเกินไปจนความจำเป็น หรืออาจจะเป็นการทำตนผู้มีอิทธิพลรับข้อเสนอเสียเอง เมื่อเป็นเช่นนั้นสถานการณ์ทั้งหมดจะถูกกำหนดโดยพฤติกรรมที่เป็นทางบวกและทางลบ เมื่อผู้รับข้อเสนอไปแล้ว และไปลงคะแนนตามที่ตกลงกัน และมีบางส่วนที่ไม่ยอมทำตามข้อตกลงคือ รับข้อเสนอไปแล้วแต่ไม่ลงคะแนนให้เพราะคิดว่าคงไม่มีใครรู้ และนำผลประโยชน์ที่ได้รับมาแปรเป็นปัจจัยอย่างอื่น ดังนั้นการยอมรับข้อเสนอทำให้เกิดการทุจริตขึ้นมีข้อค้นพบ ดังนี้

สิ่งที่ค้นพบจากคำตอบในการสัมภาษณ์ส่วนใหญ่แล้วให้คำตอบว่า ไม่ยอมรับในข้อเสนอต่างๆ เนื่องจากเห็นว่าเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมายที่คณะกรรมการการเลือกตั้ง (กกต.) กำหนด และผิดในทางกฎหมายของบ้านเมือง เมื่อเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจต้องรักษากฎหมายของบ้านเมืองไม่ควรทำตนไม่เป็นเยี่ยงอย่างแก่บุคคลอื่นไม่ว่ากรณีใดๆ หากไปทำเช่นนั้นแล้ว อาจจะได้คนที่ไม่ดีไม่มีความสามารถเข้าไปทำหน้าที่แทนประชาชน ไปบริหารบ้านเมืองแล้วเกิดความผิดพลาดและเกิดการทวงคืนในสิ่งที่ได้ลงทุนไป เจ้าหน้าที่ตำรวจควรจะปฏิเสธในการกระทำดังกล่าว โดยให้คณะกรรมการการเลือกตั้ง (กกต.) เพิ่มมาตรการที่เด็ดขาดในการลงโทษให้หนักกว่าเดิม อาจมีในส่วนของข้าราชการตำรวจบางคนที่ได้รับเงินไปแล้วโดยไม่รู้ตัวว่าเป็นเงินของผู้สมัคร แต่ได้รับเงินไปแล้ว เมื่อถึงวันเลือกตั้งก็ไปใช้สิทธิ์ตามปกติ แต่ไม่ได้เลือกบุคคลที่เขาเงินมาให้ และมองว่าเป็นผลพลอยได้ที่ไม่คาดคิดมาก่อนจึงแปรเงินเหล่านั้นเป็นปัจจัยตัวอื่นที่จำเป็นกว่า

ในส่วนของผู้ที่ยอมรับข้อเสนอ นั้น เห็นว่าถึงแม้ไม่ได้ให้กับข้าราชการตำรวจก็ต้องให้กับคนอื่น ยินดีรับข้อเสนอทุกอย่างไม่ว่าเศรษฐกิจจะผิดเคืองหรือไม่ ไม่มีความจำเป็นใดๆ ที่จะปฏิเสธ ยิ่งไปกว่านั้นแต่ก็จะไม่มีวันเลือกบุคคลที่ยื่นข้อเสนอมาให้ พร้อมทั้งจะแปรเงินเป็นปัจจัยอย่างอื่นทันที

ปรากฏดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“... ยินดีรับข้อเสนอทุกอย่าง ถึงแม้ให้เราเขาก็ให้คนอื่น จะไม่ใส่ก็ได้เพราะเป็นสิทธิ์ของเราแบบเต็ม และไม่ควรเลือกบุคคลประเภทนี้ เพราะจะมีการทวงคืน...”

(เจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวน 7 2549 : บทสัมภาษณ์)

“... รับตั้งค้ไปก่อน รับข้อเสนอไปก่อน อาจรับไปก่อนโดยไม่รู้ตัว ไม่มีเจตนาในการขายเสียง เพราะว่าได้เงิน ซึ่งเป็นผลพลอยได้...”

(เจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวน 3 2549 : บทสัมภาษณ์)

“... ไม่ยอมรับไม่ยอมยุ่งกับการเมือง หากเกิดปัญหาขึ้นมาผลที่ได้ไม่คุ้มเสีย เพราะมันผิดกฎหมาย และตำรวจเป็นผู้รักษากฎหมาย จะผิดจรรยาบรรณของตนเองและอาชีพ ถ้าหากว่ารับข้อเสนอมาแล้วจะไม่ใส่เสียงให้...”

(เจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวน 3 2549 : บทสัมภาษณ์)

“... ไม่ยอมรับข้อเสนอ เป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจต้องรักษาตึกาบ้านเมือง ถ้าไปรับเงินรับทองแล้วได้คนที่ไม่มีความรู้ความสามารถไปบริหารแล้วทำให้บ้านเมืองพัฒนาไปไม่ได้จะพบบ่อยๆ และควรจะปฏิเสธ ในกฎหมายการเลือกตั้งน่าจะบอกว่าเป็นความผิด แต่เตรียมการก็ผิดแล้ว

(เจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวน 7 2549 : บทสัมภาษณ์)

ในส่วนของพฤติกรรมกรรมการยอมรับข้อเสนอ นั้นยังจะต้องขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายอย่างและที่สำคัญที่สุดคือ ผู้สมัครและหัวหน้า เพราะทั้งสองคนนี้จะมิตศักยภาพและอิทธิพลมากต่อการตัดสินใจ ศักยภาพของผู้สมัครและหัวหน้า ตลอดจนบทบาท ฐานะความเป็นอยู่ สังคม ศาสนา เศรษฐกิจ อิทธิพล ของผู้สมัครรับเลือกตั้งไม่ว่าจะเป็นนักการเมืองท้องถิ่นไปจนถึงนักการเมืองระดับชาติเป็นศักยภาพที่สำคัญ ทั้งนี้รวมไปถึงหัวหน้า ผู้นำชุมชนย่อมมีส่วนผลักดันคนของตนเองให้ทำประโยชน์ให้แก่กัน เริ่มจากการหาเสียง พูดคุยเจรจา ชักชวน โฆษณา ประชาสัมพันธ์ จนฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งสามารถมีอิทธิพลต่อผู้ที่ถูกรอบงำ อาจได้ด้วยคำสัญญาให้เป็นเงิน หรือสิ่งอื่นๆ จนโยงไปถึงตัวข้าราชการตำรวจชั้นประทวนที่ต้องติดรวมไปอยู่ภายใต้กระบวนการที่เกิดขึ้น ดังนั้นศักยภาพของผู้ที่เข้ามาซื้อเสียงต่อชาวบ้านหรือข้าราชการตำรวจจะต้องมีขีดความสามารถที่เพียงพอหรือกระเป๋านัก มีการ

วางแผนที่ดีและรัดกุมเข้าถึงทุกระบบถึงจะฝ่ากระบวนการของกฎหมายไปได้ ดังนั้นศักยภาพของผู้สมัครและหัวคะแนนจะกลายเป็นตัววัดระดับความพึงพอใจของประชาชนและข้าราชการตำรวจชั้นประทวนในการที่จะต้องเลือกเอา จนนำไปสู่การทุจริตขึ้นได้นั้นมีข้อค้นพบ ดังนี้

ส่วนใหญ่แล้วคิดว่าถ้าหากมีการซื้อเสียงเกิดขึ้นในภาพรวมแล้วระหว่างหัวคะแนนกับตัวผู้สมัครนั้นคำตอบส่วนใหญ่เห็นว่า เป็นหัวคะแนน หัวคะแนนมีความใกล้ชิดกับประชาชนมากกว่าและมีความเป็นกันเองกับทุกคนไม่ว่าจะเป็นชาวบ้านหรือหน่วยงานอื่น มีความมักคุ่น ไม่กลัวการเพ่งเล็งจากกฎหมายบ้านเมืองและเป็นฝ่ายที่ไม่เคยกลัวความผิดใดๆ เนื่องจากไม่ใช่ผู้สมัคร และหัวคะแนนทำหน้าที่ได้ดีกว่าแบบเนียนกว่าเพราะเป็นเสมือนแขนและขาของผู้สมัครสามารถทำอะไรก็ได้ และบางที่หัวคะแนนจะเป็นผู้เสนอแนะวิธีการต่างๆ ให้กับผู้สมัคร จนสามารถกำหนดชะตาและประเมินความเป็นไปได้ของผู้สมัครว่าจะชนะหรือไม่

เพราะผู้สมัครเข้าใจว่าเมื่อได้วางแผนการเงินและนำเงินไปให้หัวคะแนนแล้วนั้น หัวคะแนนได้นำเงินไปใช้จ่ายในส่วนอื่นที่ผิดไปจากวัตถุประสงค์ ผิดไปจากความต้องการทำให้เบี่ยงงบประมาณหรืองบประมาณอาจจะบานปลายได้

ปรากฏดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“...ผมคิดว่าเป็นหัวคะแนนเพราะว่ามีความคุ้นเคยกับชาวบ้านมากกว่า และผู้สมัครไม่คุ้นหน้ากับชาวบ้าน และกลัวการเพ่งเล็งในทุกด้าน...”

(เจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวน 2 2549 : บทสัมภาษณ์)

“...หัวคะแนนแน่นนอนกว่าครับ เพราะเป็นเสมือนแขนและขาของผู้สมัคร สามารถทำอะไรก็ได้ ตามคำสั่งของผู้สมัครและบางครั้งหัวคะแนนก็เสนอแนะและแนะนำให้ผู้สมัครทำอย่างโน้นทำอย่างนี้ และหัวคะแนนนี่แหละที่เป็นตัวแปรหลักในการกำหนดชะตาของผู้สมัครเลยทีเดียว...”

(เจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวน 6 2549 : บทสัมภาษณ์)

“... หัวคะแนน เพราะว่าเป็นตัวแทนของผู้สมัครและเข้าได้กับทุกๆ คน ถ้าเป็นผู้สมัครเองจะไม่กล้า กลัวความผิด ไม่กล้าไปซื้อเสียงเอง...”

(เจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวน 1 2549 : บทสัมภาษณ์)

“...คิดว่าเป็น ผู้สมัครสมาชิก อบต. เพราะกลัวว่าหวัคะแนนจะไม่นำเงินไป แจกจ่าย และสมาชิกให้โดยตรงไม่ได้ อาจจะมีคนแอบไปถ่ายรูปไปร้องเรียน อาจไม่กล้าเสี่ยง ทั้งนี้ จำเป็นต้องแอบให้กันแบบลับๆ...”

(เจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวน 2 2549 : บทสัมภาษณ์)

“...มีอำนาจและมีสิทธิ์ซื้อเสียงทั้งสองคนครับ เพราะอะไรู้ไหมครับ คนทั้งคู่นี้ เป็นเหมือนคนคนเดียวกัน...”

(เจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวน 18 2549 : บทสัมภาษณ์)

“... ตัวผู้สมัครเอง แฝงตัวมาเป็นหวัคะแนนเสียเอง รวมทั้งสองอย่าง ซึ่งเป็นการ ออกงานต่างๆ ด้วยตนเอง และเจาะกลุ่มฐานเสียงของตนเองและเพื่อนบ้าน...”

(เจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวน 7 2549 : บทสัมภาษณ์)

1.3.4 พฤติกรรมการตัดสินใจครั้งสุดท้าย เป็นการตัดสินใจว่าจะกระทำการทุจริตหรือไม่ หมายถึงเมื่อเกิดการซื้อสิทธิ์ขายเสียงกันแล้ว ผลประโยชน์และการต่อรองยอมเกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นชาวบ้านหรือข้าราชการตำรวจย่อมมีการตัดสินใจครั้งสุดท้าย ส่วนใหญ่จะพบว่า ในคืนก่อนการเลือกตั้ง (คืนหมาหอน) อาจเกิดขึ้นหรือไม่เกิดขึ้น แต่จะส่งผลจนถึงวันที่ผู้มีสิทธิ์ ลงคะแนนเดินเข้าคูหาและลงคะแนนให้กับผู้สมัครบางคนที่อยู่ໃใจ หรือเป็นใครที่พอใจหรือ ด้วยการพูดคุยตกลงกัน 2-3 วัน ก่อนการเลือกตั้ง การตัดสินใจครั้งสุดท้ายจึงเป็นปัจจัยตัวหนึ่ง ที่ส่งผลให้เกิดการคอร์รัปชันมีข้อค้นพบ ดังนี้

การรับข้อเสนอต่างๆ นั้นมีแน่นอนและส่งผลต่อการตัดสินใจครั้งสุดท้ายในการตัดสินใจ โดยการให้เจ้าหน้าที่เดินทางไปพบที่จุดใดจุดหนึ่ง โดยในการไปพบนั้นอาจทำเป็น กลุ่มก้อนเพื่อหาแนวร่วมในการที่จะรับข้อเสนอตลอดจนการทำความเข้าใจไปจนถึงการตัดสินใจ พร้อมกันนั้นได้มีการจัดเลี้ยงให้ก่อนการเลือกตั้ง

ในส่วนของการตัดสินใจที่มีก่อนการเลือกตั้งนั้นบางคนให้ความเห็นว่าสมัยก่อน นั้นมีแน่นอนคือในคืนหมาหอนทั้งในกรณีของชาวบ้านและเจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวน โดยให้ ข้อสังเกตว่าในส่วนของคนที่น่าเชื่อถือศาสนาอิสลามจะไม่ค่อยมีการซื้อเสียง ไม่มีการบังคับหรือมีความลำบากใจในการตัดสินใจครั้งสุดท้ายมากนัก เพราะถือว่าการเล่นการเมืองและทำหน้าที่

แทนประชาชนด้วยความบริสุทธิ์ยุติธรรมนั้นเป็นหัวใจของศาสนาและคนส่วนใหญ่จะเป็นวงศาคณาญาติกัน เลยมีความเต็มใจในการใช้สิทธิ์เพื่อให้ได้คนที่ดีจริงๆ

และบางส่วนเห็นว่าไม่มีทางแน่นอนในการตัดสินใจครั้งสุดท้ายในการรับข้อเสนอ ก่อนคืนหมาหอนหรือในคืนหมาหอนเพราะเชื่อว่าเป็นกระทำที่ยาก เนื่องจากกฎหมายมีความเข้มข้น ทั้งนี้เจ้าหน้าที่ตำรวจออกทำการตรวจตรามากขึ้นและไม่คิดว่าข้าราชการตำรวจจะเป็นเสียเอง

ปรากฏดังคำสัมภาษณ์ดังนี้

“...ในสมัยก่อนนั้นมีแน่ และทำกันแบบเปิดเผยโดยไม่คำนึงถึงกฎหมายใด เพราะสมัยก่อนผมไม่แน่ใจว่าหน่วยงานไหนเข้ามากำกับดูแล ไม่เหมือนกับสมัยปัจจุบันที่มีหน่วยงานเช่น คณะกรรมการการเลือกตั้งเข้ามามีบทบาทอย่างชัดเจน...”

(เจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวน 11 2549 : บทสัมภาษณ์)

“... สมัยนี้ก็มีเหมือนกันนะ แต่ทำกันแบบลับ ๆ ก่อนคืนหมาหอนไม่ทราบเหมือนกันว่าก่อนก็วัน...”

(เจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวน 14 2549 : บทสัมภาษณ์)

1.3.5 วิธีการและรูปแบบของพฤติกรรม พฤติกรรมในการคอร์รัปชันที่เกิดขึ้นนั้นมีหลากหลายรูปแบบขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ ที่จะมากำหนดบีบบังคับหรือปรุงแต่งให้ตำรวจชั้นประทวนกระทำการใดๆออกมาโดยไม่ได้อำนาจถึงความถูกต้อง รูปแบบและวิธีการเหล่านี้มีความหลากหลายซับซ้อนและเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา แม้แต่วิธีการบางอย่างที่ได้กระทำไปแล้วได้กลายเป็นพฤติกรรมที่เกิดขึ้นโดยไม่รู้ตัว จนบางครั้งได้ทำให้เกิดการทุจริตล่วงหน้า อาจมองได้ว่าวิธีการและพฤติกรรมบางอย่างอาศัยกฎระเบียบต่างๆเป็นช่องทางในการทุจริตคอร์รัปชันหรือฉ้อราษฎร์บังหลวง เพื่อแสวงหาผลประโยชน์และอำนาจด้วยทางใดทางหนึ่ง การฉ้อราษฎร์บังหลวงหรือการคอร์รัปชันมีความหมายไปในทางเดียวกันโดยภาพรวมแล้วทั้งสองคำมีความหมายได้หลายอย่าง แต่ก็คงไม่พ้นการทุจริตอันสะท้อนลักษณะของการแสวงหาผลประโยชน์จากรัฐหรือจากสมบัติสาธารณะ วิธีการจึงได้มาอย่างง่ายดาย ไม่ว่าจะเป็นในทางการเมือง การเลือกตั้งทุกระดับจึงทำให้เกิดรูปแบบและวิธีการที่พัฒนาต่อไปอย่างไม่รู้จบสิ้น และเป็นพฤติกรรมที่หลากหลายวิธีส่งผลไปยังองค์กรอื่นๆ อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ จากการศึกษาบทสัมภาษณ์ได้คำตอบข้อค้นพบ ดังนี้

การให้ความหมายของคอร์ปชันมี ดังนี้

คอร์ปชัน หมายถึง การกระทำต่างๆ ที่เป็นทุจริตทุกรูปแบบเพื่อให้ได้มาซึ่งทรัพย์สิน เงินทอง ลาภยศ ชื่อเสียง แก่ตัวเองหรือพวกพ้องโดยมิชอบ หรือชอบด้วยกฎหมาย แต่ผิดศีลธรรม อาจจะเป็นการฉ้อราษฎร์บังหลวง

หมายถึง การโกงกินเงินโดยมิชอบ และส่วนมากจะมีในผู้บังคับบัญชาหรือระดับผู้บริหารขึ้นไป จะบีบบังคับผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาให้กระทำหรือแสวงหา เพื่อให้ประโยชน์แก่ตนเอง โดยที่ลูกน้องผู้ที่กระทำตามจะได้รับการตอบแทนโดยได้ขึ้น 2 ชั้นเป็นรางวัล

หมายถึง การกระทำทุจริตประพฤติมิชอบในวงราชการของผู้ที่มีอำนาจหน้าที่ เพื่อแสวงหาประโยชน์จากองค์กรและการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ในการใช้อำนาจความสะดวกกระทำคามผิดมิชอบซึ่งแอบแฝงไว้ด้วยประโยชน์ หรือดำเนินการให้เป็นไปตามกฎระเบียบเพื่อหวังผลตอบแทนโดยไม่คำนึงถึงผลกระทบ

หมายถึง การทุจริต ที่ตรวจสอบจากกฎหมายไม่ได้ หรือเป็นการซื้อขายเสียง เพื่อให้ได้รับการเลือกตั้งในทางการเมืองโดยนักการเมืองทั่วๆไป

หมายถึง การเบียดบังเอางบประมาณจากรัฐบาลส่วนหนึ่งเพื่อเอามาเป็นผลประโยชน์ของตนเองหรือบุคคลอื่นโดยวิธีการใดก็ตาม อาจเกิดขึ้นโดยนโยบาย ส่วนใหญ่จะมาจากหน่วยงานราชการหรือที่เรียกว่า การฉ้อราษฎร์บังหลวง นั่นเอง

วิธีการและรูปแบบของพฤติกรรม

รูปแบบของการคอร์ปชันนั้นมีมานานแล้ว ในระบบราชการ การรับสินบน การส่งส่วย เงิน สิ่งของ การใช้เวลาหรือทรัพย์สินของรัฐเพื่อประโยชน์ส่วนตัวหรือในทางการเมือง ใช้อำนาจในทางมิชอบหรืออาจจะเป็นการซื้อเสียงในการเลือกตั้งและจะอยู่ในรูปแบบของโครงการต่างๆ นโยบายสาธารณะ

ในทางเศรษฐกิจ การทุจริตในวงการค้าและการเงินเป็นต้นการเดิมแต่งบัญชีที่ไม่ตรงตามความเป็นจริง เช่น การเทซื้อขายหุ้น อสังหาริมทรัพย์ต่างๆ

การกระทำตามลำพังผู้เดียว การกระทำเป็นกลุ่มมีผลประโยชน์ร่วมกัน ระบบการเล่นพรรคเล่นพวก การจัดสรรผลประโยชน์ตามลำดับความสำคัญของตัวบุคคลและหน้าที่ การปล่อยปละละเลยร่วมกันปกปิดความผิดที่มีการเสี่ยงต่อการถูกเปิดเผย โดยการช่วยเหลือจากพวกพ้องอย่างเอาตัวรอดเอาเปรียบและรวมถึงการให้สิทธิพิเศษแก่เครือญาติ เช่น การเบิกงบประมาณมากกว่ารายจ่ายและนำมาใช้เอง

เกิดจากการถูกบังคับจากผู้บังคับบัญชาซึ่งให้ลูกน้องแสวงหามาให้ หรือเกิดจากการบังคับในทางคดีในส่วนของพนักงานสอบสวน เรียกรับผลประโยชน์ คนที่มีเงินจะไม่ติดคุกแน่นอน หรือในกรณีที่ขอบกินเงินเบี้ยเลี้ยงต่างๆ ของลูกน้องสำหรับผู้บังคับบัญชาบางกลุ่ม บางหน่วยงานและเช่นกันที่จะต้องมียักการเมืองหรือหวัคะแนนบางคนบางกลุ่มที่เข้ามาใกล้ชิดกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพื่อหวังผลทางการเมือง โดยกระทำการในรูปแบบต่างๆ หลายวิธี และในส่วนของรูปแบบในการซื้อเสียงจากเจ้าหน้าที่ตำรวจนั้นมีหลายวิธีมีข้อค้นพบ ดังนี้

1. รับเงินจากหวัคะแนนแล้วเอาไปแจกกลุ่มเป้าหมาย
2. ให้เงินคนที่ไว้ใจได้
3. รับข้อเสนอมาในรูปแบบสπονเซอร์ เช่น ชุดกีฬา น้ำดื่ม เครื่องดื่ม เป็นต้น
4. ให้สิ่งอำนวยความสะดวก เช่น โทรศัพท์ เครื่องคอมพิวเตอร์ เป็นต้น
5. ให้แบบพันธุ์สัญญา เช่น การสร้างถนน ลงอินเทอร์เน็ต เสียงตามสาย เป็นต้น
6. เป็นผู้สนับสนุน
7. เรื่องบุญคุณต้องทดแทน
8. ช่วยเหลืองานต่างๆ เช่น เด็กบริการอาหารในงานศพ งานแต่ง งานบวช เป็นต้น
9. ยินยอมให้หวัคะแนนมาจัดงานเลี้ยงที่บ้านพัก
10. รับส่งในวันเลือกตั้ง
11. เลี้ยงสุรา
12. ให้คำแนะนำแบบแอบแฝง

ปรากฏดังคำสัมภาษณ์ดังนี้

“... พฤติกรรมและวิธีการเหล่านี้มีมากเหลือเกินแต่เท่าที่จำได้และเห็นบ่อยที่สุด คือ การให้คำสัญญาในการสร้างถนนและเป็นผู้สนับสนุนในด้านการกีฬา ในสมัยที่ผมยังเป็นเด็ก หวัคะแนนจะเอาค่าน้ำมันรถมาให้ โดยบางที่ไม่รู้ตัวเลยว่านี่คือการสนับสนุนในการซื้อเสียงอีกรูปแบบหนึ่ง...”

(เจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวน 5 2549 : บทสัมภาษณ์)

(1) รูปแบบการรับเงินจากหวัคะแนนแล้วเอาไปแจกจ่ายให้กับกลุ่มเป้าหมาย

พฤติกรรมอย่างนี้เป็นพฤติกรรมที่อยู่ลำดับแรกๆ ของการซื้อเสียงจากผู้สมัครและหวัคะแนน นับได้ว่าเป็นรูปแบบที่ง่ายและส่วนใหญ่นิยมทำกันโดยเริ่มจากการพูดคุยและนัดหมายกัน หรือผ่านทางผู้นำในชุมชน ผ่านทางกลุ่มแม่บ้าน จากผู้อุปถัมภ์ ไปสู่ผู้อยู่ใต้อุปถัมภ์ พฤติกรรมใน

รูปแบบนี้ มีการวางแผนกันล่วงหน้าก่อนการเลือกตั้งประมาณ 1 เดือน หรือมีการตรวจนับจำนวนที่หวัคะแนนได้ตั้งเป้าไว้ จากนั้นดำเนินการแจกจ่ายก่อนการเลือกตั้งเพียง 1-2 วัน หรือในคืนก่อนการเลือกตั้ง หรือที่เรียกกันว่าคืนหมาหอน ตัวแทนหรือหวัคะแนนจะนำเงินมาให้ ซึ่งจำนวนเงินทั้งหมดหวัคะแนนไปเบิกมาจากผู้สมัครที่มีต้นทุนสูงไว้ก่อนล่วงหน้าแล้วจึงจะดำเนินการในขั้นตอนต่อไป ถ้าเป็นนักการเมืองระดับชาติ นิยมทำกันโดยหย่อนกันเป็นทอดๆ โดยเริ่มจาก หัวหน้าพรรคใส่กระเป๋าส่งให้ผู้สมัคร และผู้สมัครใส่กระเป๋าส่งหวัคะแนน หวัคะแนนนำไปใส่กระเป๋าส่งผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ซึ่งจะเป็นห่วงโซ่อยู่อย่างนี้ไม่มีวันจบสิ้น

กระบวนการเหล่านี้เป็นกระบวนการพื้นฐานและเชื่อว่าทำง่ายกว่าสิ่งอื่นใดทั้งหมด และเงินก็ยังเป็นปัจจัยหลักที่ผู้ถูกซื้อยินดีรับข้อเสนอโดยไม่มีข้อกังขาและเงินเป็นของขวัญที่เปลี่ยนรูปแบบได้รวดเร็วและมีค่าที่สุดหรืออาจเปลี่ยนสถานะได้อย่างใจต้องการ ในขณะที่เดียวกันผู้รับสามารถรับปัจจัยเงินได้มากกว่า 1 คนหรือมากกว่านั้นได้โดยไม่มีข้อสงสัยจากใครเมื่อเปรียบเทียบกับของขวัญชิ้นอื่น เช่น รถ โทรศัพท์มือถือ เป็นต้น

การรับข้อเสนอเป็นเงินจากหวัคะแนนของเจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวนนั้นกระทำการผ่านผู้มียศสูงกว่า เช่น นายดาบ หรือ จ่าสิบตำรวจที่มีอิทธิพลบางคนมีความใกล้ชิดกับหวัคะแนนหรือมีอำนาจมากต่อคนในพื้นที่และอำนาจมากกว่าข้าราชการตำรวจชั้นประทวนที่เป็นรุ่นน้องซึ่งมียศและอายุน้อยกว่า และผู้มียศและตำแหน่งที่น้อยกว่าต้องทำตามโดยปริยาย อาจจะมีบางคนปฏิเสธบ้าง แต่ยังคงขอร้องว่าให้ช่วยพรรคพวกด้วยกัน บางครั้งจำต้องรับด้วยความจำยอม

ปรากฏดังคำสัมภาษณ์ ต่อไปนี้

“... มีหลายคนเหมือนกันที่เอาเงินมาให้ แต่ด้วยความจำเป็นของรุ่นพี่รุ่นน้องเลยต้องรับถือว่าเป็นการให้เกียรติแก่รุ่นพี่ และเราก็เป็นผู้ช่วย ซึ่งความสำคัญมันต้องรักกัน บางครั้งเราก็มองข้ามความเป็นจริงและความถูกต้องไป ถ้าเราไม่เอาเพื่อนก็ต้องว่าเราอีก...”
(เจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวน 2 2549 : บทสัมภาษณ์)

“...เป็นธรรมดาที่ต้องทำอย่างนั้นเพราะเป็นสีเดียวกันมันเหมือนกันทุกคนแหละครับ นายบางคนต้องอาศัยอิทธิพลของนักการเมืองโดยเฉพาะ ด้านการเงินและอำนาจซึ่งเป็นเรื่องจำเป็นสำหรับการทำงาน ถือเป็นเรื่องบุญคุณกัน ต้องพึ่งพากัน...”
(เจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวน 9 2549 : บทสัมภาษณ์)

(2) รูปแบบให้เงินคนที่ไว้ใจได้ ซึ่งรูปแบบนี้มีความเหมือนกับรูปแบบการรับเงินจากห้วคะแนนแล้วนำไปแจกจ่าย ซึ่งจะมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน ห้วคะแนนจำเป็นต้องหาบุคคลที่ไว้วางใจได้ในการดำเนินการซื้อเสียง ถ้าได้บุคคลที่เชื่อถือไม่ได้ก็จะเกิดการผิดพลาดและสิ้นเปลืองงบประมาณมากขึ้นเพราะการดำเนินการแต่ละขั้นตอนนั้นต้องวางเงินเป็นเดิมพันและมุ่งหวังให้เกิดประโยชน์สูงสุด ห้วคะแนนจึงต้องอาศัยความชำนาญและต้องเลือกบุคคลที่จะทำหน้าที่แทนตนได้โดยไม่มีปัญหาทั้งในเรื่องการทำหน้าที่ การเสี่ยงจากการถูกตรวจสอบ ฉะนั้นเป้าหมายจึงต้องตกไปอยู่ที่คนที่มีอำนาจ หรือไปอยู่ที่เจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีอิทธิพลและมีอำนาจควบคุมได้จริงๆ

คนที่ไว้ใจได้ของห้วคะแนนนั้นบางครั้งก็ตรวจสอบไม่ได้ว่ามีความจริงใจและไว้วางใจได้แค่ไหนหากการรับเงินมาแล้วแต่จ่ายแค่ส่วนหนึ่งและหมกเม็ดไว้ใช้เอง และหลายครั้งจะพบว่าบุคคลเหล่านี้ร่ำรวยขึ้น ฐานะทางการเงินและฐานะทางสังคมเปลี่ยนไปจากเดิม และห้วคะแนนก็ไม่สามารถทำอะไรได้นอกจากจะเห็นเป็นเรื่องปกติและในการเลือกตั้งครั้งต่อไปก็ต้องให้บริการกันอีก

ปรากฏดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

"...คนที่น่าไว้วางใจมันก็มีแต่คงจะเหลือน้อย เพราะห้วคะแนนบางคนก็ไว้ใจไม่ได้ กินมากกว่าคนรับเงินเสียอีก ต้องกินกันเป็นทอดๆ ไม่อย่างนั้นก็ไม่มีการทำงานให้ คนที่รับเงินเขาก็พอใจในส่วนที่ได้รับ ถือว่าอยู่เฉยๆมีคนเอาเงินมาให้ เป็นใครก็ต้องรับ และเต็มใจอีกต่างหาก เขาไม่สนหรอกว่า คนที่เอามาให้จะมีความน่าไว้วางใจหรือไม่..."

(เจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวน 11 2549 : บทสัมภาษณ์)

(3) รับข้อเสนอมาในรูปแบบสปอนเซอร์ เช่น ชุติกีฬา น้ำดื่ม เครื่องดื่ม ในส่วนของการรับข้อเสนอและวิธีการของห้วคะแนนที่เข้ามาเป็นผู้สนับสนุนดูแลและให้เป็นสิ่งของนั้น การรับในรูปแบบนี้ถือว่าการสร้างฐานคะแนนที่ดีและแอบแฝงมาในการกำกับดูแล กับกลุ่มของเยาวชน วัยรุ่น หน่วยงานต่างๆ เป็นการกระตุ้นให้รักในอาชีพกีฬา ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ โดยมุ่งหวังผลทางการเมืองตลอดจนคะแนน จากวัยรุ่นเหล่านี้ สำหรับบางคนที่เพิ่งมีโอกาสได้ใช้สิทธิ์ในการเลือกตั้งเป็นครั้งแรกหรือครั้งที่ 2 วิธีการเหล่านี้ เป็นวิธีการที่ไม่ยุ่งยาก ไม่มีความซับซ้อนใดๆ และไม่สามารถตรวจสอบได้เหมือนกับวิธีการอื่นๆ เพียงแต่พูดคุยและเสนอความประสงค์กับผู้ทำทีม หรือเข้าไปดูแลทำความรู้จักในช่วงที่มีการแข่งขันในคัพที่จัดขึ้น โดยเฉพาะการแข่งขันฟุตบอล ที่เยาวชนนิยมเล่นกันมากที่สุด

การทำงานของห้วคณะไม่ต้องอาศัยเทคนิคอะไรมากนัก เพราะว่าการเล่นกีฬาเป็นเรื่องที่ใครก็เข้าใจ เมื่อข้าราชการตำรวจชั้นประทวนเลิกงานแล้วส่วนใหญ่ก็จะเล่นกีฬากันในตอนเย็นอยู่แล้ว บางครั้งติดตามการเล่นฟุตบอลทั้งของไทยและต่างประเทศและมีการจัดการแข่งขันฟุตบอลกันบ่อยครั้ง ทักษะคนที่ดีต่อกีฬาฟุตบอลบวกกับค่านิยมของคนคอเดียวกัน กลายเป็นเรื่องง่ายที่ห้วคณะ จะทำการเจาะกลุ่มเป้าหมายเหล่านี้ได้อย่างตรงจุดและไม่ผิดโผ ผู้สนับสนุนในชุดกีฬา เครื่องดื่ม เข้ามาอย่างเป็นปกติ เพราะถือว่าเป็นการสนับสนุนที่ดี มีความเต็มใจทั้งผู้รับและผู้ให้ ส่งผลให้แผนการซื้อเสียงบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ ทั้งนี้อาจส่งผลให้เกิดการทุจริตล่วงหน้า หรือทุจริตคอร์รัปชันโดยไม่รู้ตัว

ปรากฏดังคำสัมภาษณ์ ต่อไปนี้

"...การแจกสิ่งของ และสนับสนุนชุดกีฬาเป็นเรื่องปกติและมีคนเต็มใจให้ เพราะกลุ่มเหล่านี้เล่นกีฬากันทุกวัน ชอบชุดใหม่ๆและเปลี่ยนสี เปลี่ยนสไตส์ไปเรื่อยๆในช่วงของการเลือกตั้งไม่ว่าจะเป็น สส. หรือ อบต. สท. มีการแจกกันไม่อัน เป็นค่านิยมอย่างหนึ่งที่วัยรุ่นที่ไหนก็ทำกัน แต่ตำรวจบางคนก็ไม่เอาเหมือนกันพอรู้ว่าเป็นสปอนเซอร์ของนักการเมืองผมว่าเป็นเรื่องที่น่าสนับสนุนนะ ให้เด็กได้เล่นกีฬา ส่วนคนที่ไม่เอาก็ไม่เป็นไร..."

(เจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวน 13 2549 : บทสัมภาษณ์)

"...จริงๆแล้วไม่ถือว่าเป็นการสนับสนุน แต่การแจกของในรูปแบบสปอนเซอร์เป็นการหาเสียงและซื้อเสียงของนักการเมืองมากกว่าแต่ทำที่เป็นผู้หวังดีในการช่วยเหลือสุดท้ายก็หวังผลตอบแทนเป็นคะแนนเสียง ขณะไม่มีการเลือกตั้งก็ยังมีคนเอามาแจกคล้ายกับว่าสร้างฐานอำนาจทางการเมืองไว้ก่อน แต่ในโรงพักก็มีอยู่แต่ทำอะไรไม่ได้ อบต. และ สท. จึงทำหน้าที่สมัยต่อไปอีก..."

(เจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวน 1 2549 : บทสัมภาษณ์)

(4) รูปแบบของการให้สิ่งอำนวยความสะดวก เช่น โทรศัพท์ เครื่องคอมพิวเตอร์ พฤติกรรมและรูปแบบการรับข้อเสนอนี้ต้องอาศัยห้วคณะและผู้สมัครที่มีต้นทุนสูง บวกกับความใจถึงและกล้าที่จะลงทุน คือเล็งเห็นประโยชน์ที่แท้จริงของผู้ที่จะได้รับคือตัวของข้าราชการตำรวจหรือหน่วยงาน ซึ่งการเข้ามาช่วยเหลือในรูปแบบนี้ อาจเกิดขึ้นก่อนการเลือกตั้ง และมีการรับมือกันเป็นกิจจะลักษณะ มีการถ่ายรูป และทำหนังสือยืนยันในการให้ และรับ จะรู้และเข้าใจกันเป็นอย่างดี คือการอภิบาลนันทนาการจากผู้สมัคร มีชื่อปรากฏ พรรค สังกัด พร้อมกับสโลแกนหรืออุดมการณ์

หรืออีกวิธีการหนึ่งที่เจ้าหน้าที่ตำรวจรับข้อเสนอด้วยความสนใจเฉพาะบุคคลที่มีการพึ่งพากันในเรื่องของการทำงาน ผ่านการเจรจา จากเจ้าหน้าที่ตำรวจบางคนที่มีอิทธิพลในพื้นที่และรับข้อเสนอเหล่านั้นไว้เอง คือรับเอาโทรศัพท์จากหัวคะแนนไปเก็บไว้เองที่บ้านเป็นการส่วนตัว นำเครื่องคอมพิวเตอร์เก็บไว้เองแล้วนำไปให้คนที่มีความคุ้นเคยกัน หรือเอาไปให้เป็นของขวัญแก่ลูกเนื่องในโอกาสต่างๆ โดยไม่ได้บอกว่าได้มาอย่างไร และถือว่าเป็นกำไรที่ตอบแทนกัน โดยอาศัยช่องทางของการทำคะแนนให้เกิดขึ้น

ปรากฏดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

"...ผมเห็นตำรวจรุ่นพี่บางคนเขาใช้วิธีนี้ในการเพิ่มฐานะให้กับตัวเองโดยที่ลูกและคนที่บ้านไม่ค่อยรู้ว่าทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นนั้นได้มาอย่างไร..."

(เจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวน 18 2549 : บทสัมภาษณ์)

"...ตามโรงพักต่างๆเท่าที่เราสังเกตดูก็พบว่าของบริจาคเยอะเหมือนกัน ไม่ว่าจะเป็นเก้าอี้ นาฬิกา โต๊ะทำงาน เครื่องคอมพิวเตอร์ เหล่านี้ล้วนแต่เป็นของแจกจากนักการเมืองท้องถิ่น หัวคะแนน หรือบางที่เจ้านายบางคนไปขอเขามาอย่างดีๆ ยังมีซื้อติดอยู่เลยเมื่อก่อนไม่มีกต. ตรวจสอบ แต่ถ้าเป็นสมัยนี้มีหวังโดนใบแดงแน่..."

(เจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวน 16 2549 : บทสัมภาษณ์)

(5) รูปแบบพันธสัญญา เช่น การสร้างถนน ลงอินเทอร์เนต และเสียงตามสาย รูปแบบนี้ถือว่าเป็นนโยบายที่มีความชัดเจน ถูกต้อง โปร่งใส ยุติธรรมไม่มีการตรวจสอบจากองค์กรอิสระ เพราะถือเป็นพันธสัญญาทางนโยบาย ที่ผ่านกระบวนการคิด วิเคราะห์ มีงบประมาณ ประเมินความเป็นไปได้ และมีปัญหาน้อยที่สุด หรือหากมีปัญหาที่เกิดขึ้นหลังการเลือกตั้งจบลง ผู้สมัครได้รับการเลือกตั้งแล้ว อาจมีปัญหาการร้องเรียน เกิดการวิวาย และหลายกรณีชาวบ้านเริ่มเบื่อการเมือง

ยังถือว่าเป็นนโยบายการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดี เกิดการแข่งขันจากผู้สมัครแต่ละคน แต่ละพรรคที่พยายามชูจุดเด่นที่สุดของตัวเองออกมาเพื่อสนองต่อการตอบรับหรือหวั่นเสียดังของประชาชนต่อนโยบายของตัวเอง

ปรากฏดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“...ดีเหมือนกันที่ทำให้เป็นนโยบายที่เกิดขึ้นได้ใช้งานจริงและประชาชนได้ประโยชน์จากการหาเสียง นโยบายเหล่านั้นมีความชัดเจนและโปร่งใสพอสมควรเนื่องจากออกจากปากของบุคคลที่น่าเชื่อถือได้ มีการเปลี่ยนแปลงโดยเฉพาะนโยบาย การสร้างถนนหนทางในพื้นที่ที่เป็นชนบทกันดาร เปลี่ยนจากถนนธรรมดาเป็นถนนลูกรังจากถนนลูกรังเป็นถนนลาดยาง หรือเป็นถนนคอนกรีต นั้นเคยเป็นสมัยเมื่อ 10 หรือ 20 ปีก่อนตอนที่ผมยังเป็นเด็กที่ต้องอยู่บ้านนอก แต่สมัยนี้ถ้าเป็นกรณีของข้าราชการตำรวจนั้น ก็เคยมีผู้สมัครบางคนลงมาหาเสียงที่ใช้นโยบายแบบเดิมๆ แล้วไม่มีอะไรเกิดขึ้น ชาวบ้านก็ได้แต่มองว่าหน่วยงานราชการมีความพร้อมอยู่แล้ว ทำไมนักการเมืองหรือหัวคะแนนยังจะมาหาเสียงกันอีกและยังงัดตำรวจก็ต้องเลือกโดยไม่จำเป็นต้องเอาพันธสัญญามาเป็นข้ออ้างหรือปูทางเข้ามา และการกระทำเช่นนี้ไม่มีการตรวจสอบเพราะถือว่าเป็นนโยบายของหลวง...”

(เจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวน 16 2549 : บทสัมภาษณ์)

(6) รูปแบบของการเป็นผู้สนับสนุน ผู้สนับสนุนในที่นี้คือผู้ที่ต้องทำตามกติกาของหัวคะแนนที่มีความผูกพันกันระดับหนึ่งหรือมีข้อแลกเปลี่ยนต่อกันจนเป็นที่น่าพอใจทั้งสองฝ่ายและผู้สนับสนุนนี้เองที่เป็นตัวกลางเชื่อมระหว่างหัวคะแนนกับผู้มีสิทธิ์ในการเลือกตั้ง หรือเชื่อมตรงกับตำรวจชั้นประทวนที่กำลังปฏิบัติงานหรือภารกิจที่ต้องรับผิดชอบในการเลือกตั้งแต่ละครั้ง ผู้สนับสนุนหรือเรียกอีกชื่อก็คือผู้เป็นเสมือนหัวคะแนนแต่ไม่ถึงกับร้อยเปอร์เซ็นต์ แต่เป็นแบบลับๆที่เคลื่อนไหวอยู่ได้น้ำ โดยที่บุคคลรอบข้างอาจไม่รู้ตัวเลยว่า ผู้สนับสนุนคนนี้เป็นคนของผู้สมัครคนใดหรือพรรคการเมืองไหน แต่บุคคลผู้นี้จะค่อยๆ ปรากฏตัวอย่างเป็นทางการก็ต่อเมื่อมีภาวะที่จำเป็นต้องแสดงตัวตนของตัวเองออกมา

ปรากฏดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“...มีหลายคนเหมือนกันที่ทำตัวเป็นหัวคะแนนเสียเองแล้วไป ชักชวนข้าราชการตำรวจด้วยกันให้เลือกบุคคลที่ตัวเองเป็นผู้สนับสนุน แต่ตำรวจหลายๆคนก็ไม่รู้จะไปเชื่อใครดีบางทีก็เลือกไปแบบขอไปที...”

(เจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวน 7 2549 : บทสัมภาษณ์)

“... ตอนแรกๆ ไม่มีใครรู้ว่าคนรอบข้างหรือเพื่อนของเราเป็นผู้สนับสนุนนักการเมืองท้องถิ่น หรือเป็นคนรับใช้นักการเมืองและมีหัวคะแนนเดินทางมาที่บ้านพักบ่อยๆ พอเพื่อนรู้เข้าก็

บอกว่าไม่ใช่ เป็นการทักทายและรู้จักกันมาก่อน สุดท้ายแล้วไปรู้เอาวันที่ตัวเองไปจัดงานเลี้ยง แต่บางทีเราก็มองเข้าไปในใจเพื่อนว่ามันเป็นพันธสัญญาต่อกันมีข้อแลกเปลี่ยนคล้ายกับมีกติกาในการทำงาน แต่เราก็ไม่สามารถทำอะไรเพื่อนได้ เพราะไม่ได้เกี่ยวกับเราหรือภาพพจน์มากนัก...”

(เจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวน 4 2549 : บทสัมภาษณ์)

(7) รูปแบบของบุญคุณต้องทดแทน บุญคุณถือว่าเป็นเรื่องใหญ่ของคนไทย โดยพื้นฐานของความเป็นคนไทยแล้ว ผู้น้อยต้องให้ความนับถือและเคารพผู้ใหญ่ บุญคุณต้องทดแทนกัน และจะต้องผูกติดไปชั่วลูกชั่วหลาน หรือบางคนติดหนี้บุญคุณไปจนวันตาย ทั้งที่รู้อยู่ว่าบุญคุณต้องทดแทนก็จริง บางครั้งต้องตั้งอยู่บนความถูกต้อง ถูกกฎหมาย และจารีตประเพณี ส่วนใหญ่แล้วพบว่ามีความถูกต้องมากกว่าถูกต้อง

บุญคุณต้องทดแทนนั้น ข้าราชการตำรวจบางคนไม่ว่าจะเป็นเจ้านายหรือลูกน้องต้องอาศัยอิทธิพล อำนาจบางอย่างจากบุคคลที่มีอิทธิพล อำนาจล้นฟ้าที่ถือเอาเรื่องบุญคุณเป็นเรื่องใหญ่และต้องทดแทนให้ได้ การยอมทำตามกฎกติกาของบ้านเมืองถือว่าเป็นเรื่องที่ไม่ค่อยทันสมัย และไม่มีความเจริญในอาชีพการงาน แต่การเล่นพวกนั้นมีความนิยมกันมากขึ้น

ในส่วนของนักการเมือง ตำรวจบางคนต้องติดตามักการเมืองไปทำกิจกรรมต่างๆ ตำแหน่งหน้าที่การงานก็ไปอย่างรวดเร็ว ไม่ว่าตำรวจชั้นประทวนหรือชั้นสัญญาบัตรต่างก็ต้องพึ่งพาอาศัยทางลัด และต้องสนองรับใช้ตอบแทนบุญคุณ ยอมช่วยเหลือในการเมือง ไม่ว่าจะเป็นการหาเสียง หรือ เป็นหัวคะแนน

ปรากฏดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“...ตำรวจบางคนติดตามักการเมืองไปทำงาน ผมก็ไม่เข้าใจว่าตำรวจเหล่านั้นโดยเฉพาะนายตำรวจที่จบใหม่ มีตำแหน่งอะไร ผมคิดว่าเมื่อเรียนจบแล้วตำรวจชั้นประทวนอย่างผมต้องมาทำงานให้หลวงรับใช้สังคม กินเงินหลวง บุญคุณต้องทดแทนบางทีเกิดจากค่านิยมที่ผิด เขาเลยต้องไปรับใช้นักการเมือง...”

(เจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวน 4 2549 : บทสัมภาษณ์)

“...คนไทยชอบถือเรื่องบุญคุณ ความจริงแล้วไม่จำเป็นต้องทำอย่างนั้นก็ได้ คล้ายกับการทำตัวให้มีอิทธิพลจนเกินความพอดี เล่นนอกกติกา แต่ก็ยังมีคนทำอย่างนั้นอยู่อีกเยอะ ตำรวจบางคนก็มีเหตุผลที่ดีที่จะไม่ยอมให้นักการเมืองท้องถิ่นมาเป็นผู้นำ แต่ก็ยังมีตำรวจอีกกลุ่มที่เชื่อว่าถ้ามีนักการเมืองหนุนหลังต้องไปได้ไกลแน่ๆ และจะยอมให้เขาทำอะไรก็ได้ เช่น การช่วยเหลือหาเสียง การเป็นหัวคะแนนแบบลับๆ ...”

(เจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวน 15 2549 : บทสัมภาษณ์)

(8) รูปแบบของการช่วยเหลืองานต่างๆ เช่น ให้เด็กบริการในงานศพ งานแต่ง งานบวช รูปแบบของข้อเสนอความช่วยเหลือนั้น ผู้สมัครและหัวหน้าจะคอยตรวจสอบว่า ที่ตรงไหน บริเวณใด มีงานต่างๆบ้าง ไม่ว่าจะเป็นงานแต่ง งานบวช งานศพ กลุ่มคนเหล่านี้จะคอยถือโอกาสเหล่านี้ให้ความช่วยเหลือให้การสนับสนุนงานในรูปแบบต่างๆ แล้วแต่ลักษณะของงาน เช่น เครื่องดื่ม อาหาร บางครั้งแสดงน้ำใจ ด้วยการบริการ ให้รถ ให้น้ำมัน และไปปรากฏในงาน พร้อมกับขึ้นปราศรัย แนะนำตัวเอง

พฤติกรรมเหล่านี้พบเห็นบ่อยๆเพราะถือเป็นการประกาศความดีของตัวเองที่ให้ความช่วยเหลือผู้ที่กำลังเดือดร้อน หรือเป็นการฉวยโอกาส และในส่วนของทางราชการงานเลี้ยงก็มีบ่อยๆ มีนักการเมืองหรือตัวแทนของผู้สมัครเหล่านี้ บางคน บางกลุ่มได้ส่งเด็กนักเรียนเข้ามาบริการและดูแลแขกในงานไม่ให้ขาดตกบกพร่อง และเด็กนักเรียนเหล่านี้ก็ได้ค่าจ้างตอบแทนเป็นเงิน ในขณะที่ทำงานนั้นจะมีรถรับส่งคอยบริการตลอดเวลา และจะทำหมუნกันไปเรื่อยๆ ในแต่ละเดือนอาจจะมีหลายงานโดยเฉพาะก่อนการเลือกตั้งหรือในช่วงที่จะมีการเลือกตั้งเกิดขึ้น และทำให้เด็กมีรายได้เสริมจากการทำงานเหล่านี้ แต่ในความเป็นจริงวิธีการเหล่านี้เป็นเครื่องมืออีกรูปแบบหนึ่งของนักการเมืองและผู้สมัครพรรคการเมือง จนบางครั้งได้กลายเป็นเครื่องมือในการหาเงิน และข้าราชการตำรวจก็ไม่อาจจะปฏิเสธได้ว่ามันเกิดขึ้นจริงและไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้

ปรากฏดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“...เท่าที่ผมเห็นเป็นการให้ความช่วยเหลือและบริการกันมากกว่าถือว่าเป็นการสนุกสนานและเด็กที่มาช่วยในงานก็มีรายได้ พอจะไปทำอย่างอื่นได้ แม้รู้ว่าเป็นการทำงานบังหน้าของนักการเมือง ในโรงพักมีบ่อยมากเพราะระดับผู้ใหญ่เขาต้องพึ่งพานักการเมืองอยู่แล้ว แต่มีตำรวจบางคนไม่พอใจในสิ่งที่เกิดขึ้นแต่ก็ทำอะไรไม่ได้ อยากจะแก้ไขแต่ก็ต้องปล่อยไปเลยตามเลย...”

(เจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวน 6 2549 : บทสัมภาษณ์)

“...งานประเภทที่ว่าเป็นงานที่นักการเมืองเขาให้ความสนใจและถือเป็นงานหลักที่จะต้องออกไปปรากฏตัวในสถานที่ต่างๆและงานก็มีไม่เคยขาด ทั้งแนะนำตนเอง แนะนำผู้สมัครคนใหม่ และยังมีผู้ติดตามมางานอีกจำนวนหนึ่ง บางทีเจ้าของงานไม่รู้เลยว่าเด็กๆที่มาช่วยในงานเลี้ยงนี้เป็นใคร มาจากไหน จนงานเลิกและมีงานบ่อยครั้งคนเขาเริ่มที่จะรู้แล้วว่าเป็นอย่างนี้เอง ...”

(เจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวน 14 2549 : บทสัมภาษณ์)

(9) รูปแบบของการยินยอมให้ห้วคะแนนมาจัดงานเลี้ยงที่บ้านพัก การจัดงานเลี้ยงที่ต้องใช้ทุนเป็นจำนวนมากและสิ่งอำนวยความสะดวกครบครันนั้น ลำพังหน่วยงานหรือศักยภาพของโรงพักที่ข้าราชการตำรวจสังกัดอยู่นั้นคงทำได้ยาก ส่วนเงินเดือนและสวัสดิการที่มีอยู่แทบไม่พอจ่าย ถ้าไม่มีการขอความสนับสนุนจากนักการเมืองหรือผู้ที่มีอิทธิพลในท้องถิ่นให้ความช่วยเหลือ แต่ในกรณีที่ตำรวจทำตัวเป็นห้วคะแนนเสียเอง รับเงินและคำร้องจากห้วคะแนนอีกทีให้มาดำเนินการจัดงานเลี้ยงที่บ้านพักของตัวเอง ในห้องประชุมหรือในสนามกีฬา เป็นสถานที่จัดเลี้ยง และจะพบการจัดเลี้ยงก่อนการเลือกตั้งและหลังการเลือกตั้ง โดยเจ้าของบ้านมักจะไปเชิญชวนสมาชิกในโรงพัก หรือที่เป็นพรรคพวกกันอยู่แล้ว ให้มาดื่มกินและร่วมสนุกสนาน ร้องรำทำเพลง มีอาหารเครื่องดื่มแบบไม่อั้น ที่ขาดไม่ได้คือมีคาราโอเกะเป็นตัวหลัก ซึ่งเจ้าของงานจะบอกต่อๆ กันว่า เป็นงานของผู้สมัครหมายเลขใด พรรคไหน หรือบางทีก็โมเมว่าเป็นวันเกิดของตัวเอง หรือวันเกิดของลูก เมื่องานได้ดำเนินไปสักพัก ก็จะมีกลุ่มคนหรือห้วคะแนน ตัวแทน ขึ้นเวทีแล้วกล่าวปราศรัย ทักทายกัน หรือบางงานจะไม่มีปรากฏตัวของบุคคลใดเลย เพราะถือว่าให้เกียรติเจ้าของงานและเป็นที่รู้กันแล้วว่าอะไรเป็นอะไร และสุดท้ายตำรวจก็ต้องตกอยู่ภายใต้พฤติกรรมหรือรูปแบบเหล่านี้ โดยจ่ายอม หรือเต็มใจ ก็ไม่สามารถที่จะแก้ไขอะไรได้

ในบางครั้งหากมีการประชุมประจำเดือนของโรงพัก พอหลังเลิกประชุมในแต่ละครั้ง จะมีอาหารเลี้ยง เป็นข้าวแกง ขนมจีน ขนมหวาน เครื่องดื่ม มาคอยบริการ ยิ่งในช่วงของการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง จะมีให้เห็นกัน

ปรากฏดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

"...ผมก็แปลกใจเหมือนกันว่าทำไมมีอาหารเลี้ยงหลังจากเลิกประชุม มีการบอกกล่าวว่า เดี่ยวห้วหน้าผู้ประชุมจะเลี้ยงอาหาร ตำรวจบางคนไม่เคยไปร่วมกินด้วยเลย เพราะกลัวว่าชาวบ้านจะมองไม่ดี และบางคนก็ต้องไปกินด้วยขัดไม่ได้ เพราะเขาฉลาดที่จะเลี้ยง คือให้ร้านค้าที่อยู่ในโรงพักไปจัดการและพอถึงเวลาประชุมเลิก ก็เป็นอันจบกระบวนการในแต่ละครั้ง..."

(เจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวน 3 2549 : บทสัมภาษณ์)

"...นักการเมืองบางคนหรือห้วคะแนนให้เงินมา ตำรวจเอาไปจัดงานเลี้ยงเป็นวันเกิดของตัวเอง และถ้าไม่ให้น้ำเกลียดจนเกินไปก็ทำเป็นวันเกิดลูก คนที่รับเงินมาจำเป็นต้องทำเพราะกลัวการติดตามผลจากห้วคะแนนเหมือนกัน และรู้ทันที่ว่านี่งานมันเพี้ยนแล้ว เพราะสังเกตดูได้จากแขกที่มาร่วมงาน ถ้ามีนักการเมืองท้องถิ่นปรากฏตัวถือว่างานชักจะกร่อย บางคนก็ถูกออกไปจากงานเลย ..."

(เจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวน 17 2549 : บทสัมภาษณ์)

(10) รูปแบบการรับส่งในวันเลือกตั้ง ถือว่าเป็นรูปแบบที่ทำกันมานาน ผู้รับส่งจะต้องมีการเตรียมตัว ตรวจ ดูแล สภาพรถให้มีความพร้อม ในเช้าของวันเลือกตั้งจะมีหวัคะแนนหรือคนที่ได้รับมอบเงินมาเป็นทอดๆ แจกจ่ายเป็นเงินสดแล้วไปเติมน้ำมันเอาเอง หรือบางที่ ได้รับเงินก่อนวันเลือกตั้งเพียงหนึ่งวัน หลังจากนั้นเมื่อได้น้ำมันแล้ว จะต้องวิ่งรับส่งคนในหมู่บ้านไปที่หน่วยเลือกตั้ง แล้วคนขับรถจะคอยบอกว่าอย่าลืม เบอรันนั้น เบอรันนี้ ให้ช่วยกันหน่อย และผู้รับส่งจะรองกว่าผู้ลงคะแนนลงคะแนนเสร็จแล้วก็รับกลับ หรือระหว่างที่กำลังรอผู้ลงคะแนนนั้น ผู้รับส่งอาจจะต้องไปส่งคนอื่นก่อนเพื่อไม่ให้เป็นการเสียเวลา และต้องทำรอบ หมุนเวียนกันจนครบ แต่ละหมู่บ้านจะมีรถวิ่งหลายๆคัน มีตั้งแต่รถจักรยานยนต์ รถยนต์กระบะ รถยนต์แบบเก๋ง และผู้รับส่งนี้จะไม่นำเงินที่ได้ไปเติมน้ำมันทั้งหมด แต่จะเหลือไว้ส่วนหนึ่งเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายอย่างอื่น

ในส่วนของข้าราชการตำรวจนั้นได้มีหวัคะแนนเอาเงินมาให้และมีวัตถุประสงค์ให้ไปจัดเตรียมรถและคอยรับส่งคน แต่ในทางปฏิบัติ ข้าราชการตำรวจไม่สามารถทำได้เนื่องจากต้องไปปฏิบัติหน้าที่คุมหน่วยเลือกตั้ง เลยจะต้องดำเนินการโดยมีผู้ทำแทน อาจจะเป็นชาวบ้านที่รับช่วงต่อ หรือภรรยาของข้าราชการตำรวจเอง หรือเป็นลูกของข้าราชการตำรวจ แต่การกระทำดังกล่าวจะไม่เปิดเผย โดยแสดงด้วยการมีน้ำใจยินดีรับส่งผู้ที่จะไปลงคะแนน ณ ที่หน่วยลงคะแนนด้วยความเต็มใจ

ปรากฏดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

"...บางโรงพักมีหวัคะแนนเอาเงินมาให้และคอยแนะนำให้ว่าต้องทำอะไรที่จะไม่ให้ตำรวจต้องเสี่ยงเกินไปในการที่จะทำตัวเป็นผู้รับส่ง ให้ลูกเมียทำแทนก็ได้ไม่มีความผิดอะไรและไม่มีคนมาตรวจสอบหรอก แต่ในส่วนตัวผมว่าไม่เป็นความผิดที่ชัดเจนจนเกินไปมานานแล้ว ตอนผมเป็นเด็กก็เคยวิ่งรับส่งคนในหมู่บ้านเหมือนกัน แต่ไม่รู้กระบวนการว่าเป็นอย่างไร แต่ก่อนเป็นรถมอเตอร์ไซด์ เดี่ยวนี้เขาใช้รถยนต์กันแล้ว..."

(เจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวน 17 2549 : บทสัมภาษณ์)

"...เคยทำเหมือนกันตอนที่ เป็นวัยรุ่น ทำกันทั้งหมู่บ้าน ทั้งจังหวัดเลยก็ว่าได้ บางคนได้ตั้งค้มาแล้วเติมน้ำมันแค่ครั้งเดียว เงินที่เหลือก็เอาไปจ่ายอย่างอื่น แต่พอมาเป็นตำรวจมันยากที่จะมีคนทำอย่างนั้นแต่ก็เชื่อว่ายังมีครับ..."

(เจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวน 10 2549 : บทสัมภาษณ์)

"...ขนาดเป็นตำรวจด้วยกันก็ยังมีตำรวจรุ่นพี่บางคนเข้ามาปรึกษาและให้คอดูแล้ว ในโรงพักต้องการอะไรบ้าง ให้บอกนะ แล้วจะไปคุยกับนักการเมืองท้องถิ่น หรือหัวคะแนน แล้วต้องมีข้อแลกเปลี่ยน ให้เป็นการช่วยเหลือกัน เป็นบิลน้ำมันรถ หรืออย่างอื่นก็มี เช่น เป็น เหล้า อาหาร และเลี้ยงน้ำชาตามร้านที่มีตำรวจนั่งอยู่ ช่วงนั้นนั่งกินน้ำชาร้านไหนมีคนคอยจ่ายทุกที่ แต่ตอนนี้ตั้งแต่มี กกต. ไม่ค่อยมีคนมาคอยจ่ายเหมือนครั้งก่อนๆ..."

(เจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวน 15 2549 : บทสัมภาษณ์)

(11) รูปแบบการเลี้ยงสุรา ถือว่าเป็นรูปแบบที่ใช้ได้ผล และเป็นที่น่าสนใจ และข้าราชการตำรวจก็ยินดีรับข้อเสนอเป็นสุราชุดเล็ก ชุดใหญ่ ก็แล้วแต่ข้อตกลง เพราะการดื่มสุรานั้นค่อนข้างจะเป็นกิจวัตรประจำวันของตำรวจไม่ว่าจะเป็นชั้นสัญญาบัตรหรือชั้นประทวน จากสภาพสังคมและสิ่งแวดล้อมโดยส่วนใหญ่ ตำรวจเลิกงาน เล่นกีฬา การพนัน ดื่มเหล้า ซึ่งปฏิเสธไม่ได้ว่าเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นจริง เมื่อเล่นกีฬาเสร็จก็จะไปจับที่วงเหล้า แล้วอาจไปต่อ หรือเข้านอน

รูปแบบของการเลี้ยงสุรานั้นมีความสอดคล้องและต่อเนื่องกับรูปแบบที่ 3 คือ รับข้อเสนอมาในรูปแบบสปอนเซอร์ รูปแบบเหล่านี้ส่งผลให้เกิดการปฏิบัติตามอย่างง่ายดาย และกลายเป็นที่ยอมรับของเกือบทุกคนโดยเฉพาะคนที่ชอบดื่มสุรา เพราะสิ่งล่อเหล่านี้ที่หัวคะแนนหรือผู้ลงสมัครนำมาเสนอให้นั้น ถือเป็นกลยุทธ์ที่ชนะขาดเกือบร้อยเปอร์เซ็นต์แต่บางครั้งก็ไม่สามารถคาดเดาได้ว่า ผู้สมัครรับเลือกตั้งจะได้คะแนนทั้งหมดจากข้าราชการตำรวจกลุ่มนี้หรือไม่ เพราะจะยังมีหัวคะแนนท่านอื่นหรือผู้ลงสมัครหมายเลขอื่น ก็หวังผลจากกลุ่มนี้เช่นเดียวกัน และข้าราชการตำรวจก็ยินดีรับข้อเสนออย่างนี้โดยไม่เคยปฏิเสธข้อเสนอการเลี้ยงสุราจากนักการเมืองและหัวคะแนนท่านใด

ปรากฏดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

"...มีตั้งหลายหมายเลขที่ผู้สมัครนำสุรามาให้แต่ก็ต้องรับเพราะการปฏิเสธดูว่าจะเป็นการเสียหน้าใจ และไม่เป็นการเสียหายที่จะเลี้ยงเหล้ากันสักมื่อ เพราะหลังเลิกเล่นกีฬาตำรวจก็ต้องตั้งวงกันอยู่แล้ว เป็นการสังสรรค์พอหอมปากหอมคอ..."

(เจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวน 18 2549 : บทสัมภาษณ์)

"...ผมไม่แน่ใจหรือเปล่าว่าบางครั้งเหล้าที่เรากินกันนั้นจากผู้สมัครท่านใด บางคืนมาทีเดียว 2-3 ชุด ก็ต้องเก็บไว้เป็นวันถัดไป และการลงคะแนนให้นั้นมันยากที่จะบอกว่าใครเลี้ยงเหล้าแล้วจะได้คะแนนมากเพราะเลี้ยงกันเกือบทุกเบอร์ บางครั้งพอเล่นฟุตบอลแล้วมันก็ต้องนั่งกินกันบ้าง..."

(เจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวน 11 2549 : บทสัมภาษณ์)

(12) รูปแบบของการให้คำแนะนำแบบแอบแฝง ซึ่งรูปแบบนี้ค่อนข้างละเอียดอ่อน และผู้ทำต้องทำด้วยจิตวิทยาแบบแนบเนียน คือ หมายถึงการให้คำแนะนำต่างๆ ต้องวางอยู่ในกรอบและนโยบาย เป็นการยากที่จะให้ใครทราบ ว่าวัตถุประสงค์ของข้าราชการตำรวจที่พยายามช่วยเหลือหวัคะแนนหรือผู้สมัครนั้นมีความ ชัดเจนหรือเป็นไปในทางใด บางครั้งเกิดจากการพูดคุย หรือทำเป็นสัญลักษณ์ ให้เข้าใจความหมายว่าต้องการให้เลือกคนไหน หรือยืมแบบมีเลศนัย และอาจจะใช้การกระพริบตา หรือบอกกล่าวเป็นรูปธรรมที่ชัดเจน แต่ไม่ถึงกับทำแบบโจ่งแจ้ง

และการที่ข้าราชการตำรวจนั้นต้องทำตัวเป็นหวัคะแนนแบบแอบแฝงหรือแนะนำ ข้าราชการตำรวจด้วยกันในทางที่ไม่เปิดเผยมากนักนั้น อาจจะให้การพูดคุยสนับสนุนผู้สมัครโดยการเอานโยบายของผู้สมัครมาพูดให้ฟัง และเห็นด้วยกับแผนที่หวัคะแนนนำมาใช้ในเชิงนโยบายของพรรคหรือผู้สมัครคนนั้นๆ มีการพูดซ้ำหลายๆ ครั้งและพยายามจะเสนอในรูปแบบของการขอความเห็นใจ คือน่าจะดี และถ้าได้อย่างนี้ ผลก็จะเป็นอย่างนี้ เป็นการตอบรับอย่างแอบแฝงปรากฏดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“...การที่เราทำตัวแบบแอบแฝงนั้นเป็นเรื่องยากและทำงานลำบากต้องหลบๆ ซ่อนๆ ไม่กล้าที่จะเปิดเผยตัวเอง แต่ก็ยังหวังผลให้ได้มาทั้งทางตรงและทางอ้อม การกระทำต้องใช้สัญลักษณ์เป็นตัวกำหนด กระพริบตาสัก 2-3 ที หรือพูดจาแบบอ้อมๆ แล้วบางคนก็ไม่รู้จะเลือกใครดีพอถึงเวลาก็เลือกโดยไม่ทันคิด...”

(เจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวน 11 2549 : บทสัมภาษณ์)

“...การให้คำแนะนำแบบแอบแฝง ถือว่าเป็นเรื่องที่ยาก บางคนต้องใช้นโยบายในการหาเสียงถึงจะมีคนเชื่อ และเวลาที่ตำรวจต้องการที่จะทำงานให้กับนักการเมืองหรือผู้สมัครบางคน ก็ต้องเอานโยบายของเขามาพูดสนับสนุนเป็นเชิงเห็นด้วย การทำแบบนี้ผมว่ามันน่าจะเป็นการแนะนำแบบแอบแฝงนะ...”

(เจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวน 11 2549 : บทสัมภาษณ์)

1.4 การสังเกตการณ์

จากการสังเกตการณ์ในการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลใน จังหวัดพังงาเมื่อวันที่ 25 กรกฎาคม 2547 จากการศึกษาในประเด็นที่สำคัญที่ผู้วิจัยได้นำเสนอ ข้อมูลจากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างข้างต้น สามารถนำมาวิเคราะห์ เป็นปัจจัยที่มีผลทำให้

ข้าราชการตำรวจชั้นประทวนในจังหวัดพังงาเกิดการทุจริตคอร์รัปชันในการเลือกตั้ง คือ นอกเหนือจากภารกิจหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้ควบคุมดูแลหน่วยเลือกตั้งแล้วนั้น ยังมีปัจจัยบางอย่างเข้ามาสนับสนุน เช่น เกิดจากแรงจูงใจ ของผู้สมัครที่มีศักยภาพในการชักจูงให้ ข้าราชการตำรวจชั้นประทวนตัดสินใจเลือกหรือกระทำการทุจริตล่วงหน้า ในรูปแบบต่างๆ ที่ หัวคะแนนนำมาเสนอ ไม่ว่าจะเป็น เงิน นโยบาย สิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อให้เกิดการตัดสินใจ มากขึ้น ทั้งนี้ยังรวมถึง สภาพแวดล้อมที่อยู่โดยรอบตัวของข้าราชการตำรวจชั้นประทวน

และมีข้อสังเกตที่ค้นพบอีกประการหนึ่ง จากคำให้สัมภาษณ์ของข้าราชการ ตำรวจชั้นประทวนท่านหนึ่งได้กล่าวว่า "...บางครั้งการที่เราจะเลือกบุคคลใดหรือผู้สมัครหมายเลข ไหนนั้นปัจจัยต่างๆ ที่อยู่รอบตัวเราเป็นตัวกำหนดเหมือนกัน และแรงจูงใจนี้แหละเป็นตัวแปรที่ สำคัญที่ทำให้เราเลือกที่จะทุจริตหรือไม่ ตัววัดที่แท้จริงของการหาเสียงหรือการสร้างภาพพจน์ที่ดี ของผู้สมัครหรือหัวคะแนนนั้นไม่เกี่ยวข้องกันเลยกับแรงจูงใจบางอย่างที่มีอำนาจเหนือความ ถูกต้อง..."

ส่วนใหญ่ผู้ทำการวิจัยจะพบว่าคำตอบคำถามของข้าราชการตำรวจชั้นประทวน ในจังหวัดพังงาทั้งหมด 18 ตัวอย่าง มีคำตอบที่ใกล้เคียงกัน และบางคำถามคำตอบไม่มีความ แตกต่างกันเลยทั้งในแง่ของการให้ความร่วมมือ หรือในแง่ของการให้คำตอบที่ชัดเจนในเรื่องของ การทุจริตคอร์รัปชัน แต่จะให้คำตอบที่ปลายเบี่ยง เช่น เป็นเมื่อก่อน ผมไม่แน่ใจ หรืออาจจะกระทบ ต่อหน่วยงาน สมัยที่ผมเป็นเด็กอาจจะเคยมี ฯลฯ

จากการให้สัมภาษณ์ของกลุ่มข้าราชการตำรวจชั้นประทวนในจังหวัดพังงา ผู้ทำการศึกษายังจะได้คำตอบตามกรอบแนวคิดแล้วผู้ให้สัมภาษณ์ยังกล่าวถึงผลกระทบ ต่อองค์การบริหารส่วนตำบล จากพฤติกรรมที่ข้าราชการตำรวจชั้นประทวนกระทำการทุจริต คอร์รัปชันในการเลือกตั้งนั้น มีผลกระทบต่อการบริหารส่วนตำบลทั้งทางตรงและทางอ้อม

หากมีการทุจริตจากเจ้าหน้าที่ตำรวจย่อมมีผลกระทบทั้งทางตรงและทางอ้อม ต่อองค์การบริหารส่วนตำบลแน่นอนแน่นอน ทั้งนี้ยังกระทบไปถึงประชาชนด้วย เพราะการ ได้มาของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลส่วนหนึ่งได้มาโดยการช่วยเหลือกระทำการทุจริต จาก เจ้าหน้าที่ตำรวจและมีเหตุผลหลายประการ ดังนี้

1. จะได้สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลที่ไม่มีคุณภาพ คนไม่ดี คนไม่มี ความรู้ ขาดความเข้าใจในการบริหาร และจะทำให้หน่วยงานไม่มีคุณภาพ ไม่มีศักยภาพ ไม่มี ประสิทธิภาพ

2. มีคนแสวงหาผลประโยชน์แอบแฝงมา

3. ระบบการสรรหาไม่เป็นไปตามระบบประชาธิปไตย
4. เป็นแหล่งรวมของผู้ทุจริต
5. หน่วยงานขาดความก้าวหน้าในระดับองค์กรและไม่สามารถก้าวไปได้
6. หน่วยงานขาดเอกภาพในการบริหาร
7. หน่วยงานขาดความเชื่อถือจากประชาชน

ปรากฏดังคำสัมภาษณ์ ต่อไปนี้

“...มีผลกระทบโดยตรงแน่นอน เนื่องจากว่าในการบริหารของคนพวกนี้ เช่น การของบประมาณวัสดุและการจัดซื้อเกินจากความเป็นจริง มีการโกงกินกันภายใน เช่น โครงการสร้างถนนคอนกรีตในหมู่บ้านวงเงินมากกว่างบประมาณที่เป็นความจริง...”

(เจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวน 6 2549 : บทสัมภาษณ์)

“...มีผลกระทบแน่นอน ไปทำหน้าที่แล้วทำงานไม่เต็มที่ ยึดและแบ่ง อวดกลั้วสร้างอิทธิพลให้กับตัวเอง ทำตัวเป็นนักเลง...”

(เจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวน 14 2549 : บทสัมภาษณ์)

จากการศึกษาทางด้านเอกสารและศึกษาตามกรอบแนวคิดตลอดจนการสัมภาษณ์แบบเจาะกลุ่มเรื่อง พฤติกรรมคอร์รัปชันทางการเมืองของเจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวน กรณี ศึกษาการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดพังงา

ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ตามกลุ่มเป้าหมายได้ดังนี้

ข้าราชการตำรวจชั้นประทวนในจังหวัดพังงามีข้อค้นพบสรุปได้ดังนี้

การรักษาดูแลรับผิดชอบและรักษาความสงบเรียบร้อยภายในหน่วยเลือกตั้งนั้นเป็นหน้าที่หลักที่ผิดพลาดไม่ได้จะต้องถือปฏิบัติโดยเคร่งครัด

และในส่วนการวางตนไม่เป็นกลางหรือพฤติกรรมเอนเอียงนั้นแบ่งออกเป็น 3 ประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่ 1 เห็นว่าข้าราชการตำรวจชั้นประทวนมีการประพฤติตนไม่เป็นกลางแน่นอน เพราะรับเงินและทำตัวเป็นผู้มีอิทธิพลหรือเป็นหัวคะแนนเสียเอง

ประเด็นที่ 2 ไม่มีการทำตัวไม่เป็นกลาง เพราะเป็นผู้รักษากฎหมาย ถ้าหากว่ามีก็จะเป็นนายตำรวจชั้นผู้ใหญ่

ประเด็นที่ 3 ไม่แน่ใจ ถ้าผู้สมัครเป็นญาติ ผู้มีพระคุณ หรืออดีตผู้บังคับบัญชา

ในส่วนของศักยภาพนั้น ส่วนใหญ่แล้วเชื่อว่า หากมีการซื้อเสียงจากข้าราชการตำรวจชั้นประทวน คงจะเป็นหวัคະແນมากกว่า เพราะว่าหวัคະແນมีความใกล้ชิดกับประชาชนและเข้าถึงชุมชนมากกว่า หวัคະແນเหมือนคนคนเดียวกับผู้สมัครสามารถกำหนดชะตาของผู้สมัครได้

สำหรับการยอมรับในข้อเสนอ นั้น พบว่าจะไม่ยอมรับในข้อเสนอ เชื่อว่าเป็นการกระทำผิดกฎหมายการเลือกตั้ง หากจำเป็นต้องรับข้อเสนอไปแล้ว ก็จะไม่เลือกผู้ที่ยื่น ข้อเสนอ และจะนำเงินที่ได้จากหวัคະແນไปเปลี่ยนเป็นปัจจัยอย่างอื่นแทน

ส่วนวิธีการและรูปแบบของพฤติกรรมนั้นยอมรับว่ามีความหลากหลายที่สำคัญที่เห็นบ่อยที่สุด คือ การรับเงินจากหวัคະແນ การจัดเลี้ยง และสนับสนุนอุปกรณ์ด้านการกีฬา

การตัดสินใจครั้งสุดท้าย คือ ตัดสินใจก่อนล่วงหน้าแล้วว่าจะเลือกใคร และไม่มี ความจำเป็นที่จะต้องรับข้อเสนอและตัดสินใจในคืนหมาหอน

ผลกระทบที่เกิดขึ้นกับองค์การบริหารส่วนตำบลนั้น ยอมรับว่ามีผลกระทบแน่นอนโดยตรง คือ ประสิทธิภาพ ศักยภาพของผู้ได้รับเลือกนั้นขาดความเชื่อถือจากประชาชน

ตอนที่ 2

2.1 ข้อมูลเกี่ยวกับนักการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดพังงา

ความเป็นมา

จากการศึกษาข้อมูลด้านเอกสารข้อมูลเกี่ยวกับการเมืองการเลือกตั้งในจังหวัดพังงา มีข้อค้นพบดังนี้

ประชาชนจังหวัดพังงานับว่า เป็นผู้ที่มีความสนใจในทางการเมืองอยู่ในเกณฑ์สูง ประกอบไปด้วย 2 เขตการเลือกตั้ง จังหวัดพังงามีประชากรเมื่อวันที่ 31 ธันวาคม 2547 จำนวน 235,217 คน ซึ่งผลการเลือกตั้งเมื่อวันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2548 และคณะกรรมการการเลือกตั้ง (กกต.) ได้ประกาศรับรองผลการเลือกตั้งแล้ว เมื่อวันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2548 ซึ่งผลการนับคะแนนเลือกตั้ง มีรายละเอียดดังนี้

เขตเลือกตั้งที่ 1 ประกอบด้วย อ.เมืองพังงา อ.ทับปุด อ.ตะกั่วทุ่ง และ อ.เกาะยาว ผู้ที่ได้รับคะแนนสูงสุด คือ นาง กันตวรรณ ตันเถียร กุลจรรยาวิวัฒน์ สังกัดพรรค ประชาธิปัตย์ ได้รับคะแนน 47,798 คะแนน

ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง	จำนวน 82,324 คน
ผู้มาใช้สิทธิ	จำนวน 66,808 คน (81.15 %)
บัตรเสีย	จำนวน 2,900 คน (4.34 %)
จำนวนบัตรไม่ประสงค์ลงคะแนน	จำนวน 1,009 คน (1.511 %)

เขตเลือกตั้งที่ 2 ประกอบด้วย อ.ตะกั่วป่า อ.คุระบุรี อ.ท้ายเหมือง และ อ.กะปง

ผู้ที่ได้รับคะแนนสูงสุด คือ นายกฤษ ศรีฟ้า สังกัดพรรคไทยรักไทย ได้รับคะแนน 33,494 คะแนน

ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง	จำนวน 88,977 คน
ผู้มาใช้สิทธิ	จำนวน 70,097 คน (78.785 %)
บัตรเสีย	จำนวน 3,779 คน (5.39 %)
จำนวนบัตรไม่ประสงค์ลงคะแนน	จำนวน 1,863 คน (2.66 %)

รวมทั้ง 2 เขตเลือกตั้ง

ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง	จำนวน 171,301 คน
ผู้มาใช้สิทธิ	จำนวน 136,905 คน (79.92 %)
บัตรเสีย	จำนวน 6,679 คน (4.88 %)
จำนวนบัตรไม่ประสงค์ลงคะแนน	จำนวน 2,872 คน (2.10 %)

นอกจากนั้น จากการเลือก นายก อบจ. ส.อบจ. เมื่อวันที่ 14 มีนาคม 2547 และการเลือก นายก อบต. และ ส.อบต. จำนวน 32 แห่ง เมื่อวันที่ 25 กรกฎาคม 2547 รายละเอียด ดังนี้ ตารางที่ 4.5 รายละเอียดการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในจังหวัดพังงา เมื่อวันที่ 25 กรกฎาคม 2547

ประเภทการเลือกตั้ง	นายก อบจ.	ร้อยละ	นายก อบจ.	ร้อยละ	นายก อบต.	ร้อยละ	นายก อบต.	ร้อยละ
จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง	163,665	-	163,623	-	112,581	-	112,665	-
จำนวนผู้มาแสดงตน	119,585	73.07	119,601	75.10	90,107	80.04	90,067	79.94
ขอรับบัตรเลือกตั้ง								
จำนวนบัตรเลือกตั้ง								
ที่ไม่ประสงค์จะ	2,720	2.27	3,193	2.67	1,399	1.55	736	0.82
ลงคะแนน								
จำนวนบัตรเสีย	4,000	3.34	5,404	4.52	5,512	6.12	3,732	4.14

หมายเหตุ : สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งจังหวัดพังงา (สنج.กกต.พังงา)

2.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมคอร์ปชันในการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลของเจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวนในจังหวัดพังงาซึ่งเป็นการวิเคราะห์ข้อมูลจากคำตอบแบบสัมภาษณ์เพื่อสนับสนุนในเรื่องที่ผู้วิจัยทำการศึกษาจากกลุ่มนักการเมืองท้องถิ่นจำนวน 8 ตัวอย่างโดยมีข้อค้นพบจากการสัมภาษณ์ดังนี้

2.2.1 ภารกิจที่ได้รับมอบหมาย เป็นอีกหนึ่งงานหลักที่เจ้าหน้าที่ตำรวจต้องทำความเข้าใจให้เกิดความกระจ่างแจ้งต่อขั้นตอนในการปฏิบัติงาน หรืออาจจะเป็นอย่างอื่น ประเด็นหนึ่งในทางตรงกันข้ามที่เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีความเข้าใจต่อภารกิจ หรือสนใจ นั้นอาจนำไปสู่การเกิดปัญหาคอร์ปชันขึ้นรวมไปถึงกระบวนการในการปฏิบัติหน้าที่ เพราะเจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวนต้องทำตามกระบวนการและขั้นตอนของการคุมหน่วยเลือกตั้ง เริ่มตั้งแต่ศึกษาทำความเข้าใจขั้นตอนจนถึงกระบวนการสุดท้ายของการปฏิบัติภารกิจ ซึ่งภารกิจของแต่ละคนมีความแตกต่างกันตามพื้นที่ ผู้ร่วมงาน สภาพแวดล้อม เหล่านี้จะเป็นกระบวนการที่ผู้ปฏิบัติแต่ละคนนำไปปฏิบัติ และกลายเป็นอีกหนึ่งเงื่อนไขในการที่จะทำให้เกิดการทุจริตคอร์ปชัน

ในส่วนภารกิจของเจ้าหน้าที่ตำรวจในปฏิบัติหน้าที่ในการคุมหน่วยเลือกตั้งสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วย 8 อำเภอจากการสัมภาษณ์และเก็บข้อมูลจากนักการเมืองท้องถิ่นซึ่งข้อมูลที่ได้ไม่มีความแตกต่างกันมากนักซึ่งอยู่ภายใต้การดูแลรับผิดชอบ และคำสั่งของคณะกรรมการการเลือกตั้ง (กกต.) คือก่อนวันเลือกและวันเลือกตั้งเจ้าหน้าที่ตำรวจมีภารกิจที่ต้องดูแลและรักษาความสงบเรียบร้อยภายในหน่วยเลือกตั้งตลอดจนสามารถจับกุมผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการเลือกตั้ง

ปรากฏดังคำสัมภาษณ์ ต่อไปนี้

“...ผมคิดว่าภารกิจและหน้าที่หลักของตำรวจชั้นประทวนในการคุมหน่วยเลือกตั้งนั้น ไม่ว่ากลุ่มไหนที่ตอบคำถามย่อมมีความเห็นและได้ข้อสรุปที่เหมือนกันเพราะมีคำสั่งของคณะกรรมการการเลือกตั้งให้ศึกษาอยู่แล้ว...”

(นักการเมืองท้องถิ่น 2 2549: บทสัมภาษณ์)

2.2.2 พฤติกรรมที่ไม่เป็นกลาง

ส่วนใหญ่แล้วคิดว่าถ้าหากมีการซื้อเสียงเกิดขึ้นในภาพรวมแล้วระหว่างหัวคะแนนกับตัวผู้สมัครนั้นคำตอบส่วนใหญ่เห็นว่า เป็นหัวคะแนน หัวคะแนนมีความใกล้ชิดกับ

ประชาชนมากกว่าและมีความเป็นกันเองกับทุกคนไม่ว่าจะเป็นชาวบ้านหรือหน่วยงานอื่น มีความมักคุ่น ไม่กลัวการเพ่งเล็งจากกฎหมายบ้านเมืองและเป็นฝ่ายที่ไม่เคยกลัวความผิดใดๆ เนื่องจากไม่ใช่ผู้สมัคร และหวัคะแนนทำหน้าที่ได้ดีกว่าแบบเนียนกว่าเพราะเป็นเสมือนแขนและขาของผู้สมัคร สามารถทำอะไรก็ได้ และบางที่หวัคะแนนจะเป็นผู้เสนอแนะวิธีการต่างๆให้กับผู้สมัคร จนสามารถกำหนดชะตาและประเมินความเป็นไปได้ของผู้สมัครว่าจะชนะหรือไม่

ในส่วนของตัวเองผู้สมัครเองนั้นมีส่วนน้อยที่ตอบว่าเป็นผู้สมัครเอง ที่ได้คำตอบเช่นนั้นเพราะผู้สมัครเข้าใจว่าเมื่อได้วางแผนการเงินและนำเงินไปให้หวัคะแนนแล้วนั้น หวัคะแนนได้นำเงินไปใช้จ่ายในส่วนอื่นที่ผิดไปจากวัตถุประสงค์ ผิดไปจากความต้องการทำให้เปลืองงบประมาณหรืองบประมาณอาจจะบานปลายได้และบางคนมีความเป็นผู้ใหญ่กว่าหวัคะแนนเลยต้องลงทุนไปซื้อเสียงในพื้นที่ด้วยตัวเอง

ปรากฏดังคำสัมภาษณ์ ต่อไปนี้

“...หวัคะแนน เพราะเป็นคนในพื้นที่รู้จักกับประชาชนมากกว่า และรู้ความเป็นไปของคนในหมู่บ้านดีกว่าผู้สมัคร...”

(นักการเมืองท้องถิ่น 7 2549: บทสัมภาษณ์)

“...คิดว่าเป็นผู้สมัครมากกว่า เพราะมีความเป็นอาวุโส ตำแหน่งทางสังคมดีกว่า และมีความน่าเชื่อถือดีกว่าหวัคะแนน ที่สำคัญเขามีความอยากได้ในตำแหน่งที่รออยู่ เลยจำเป็นต้องซื้อเสียง เลยต้องมีการลงทุน

(นักการเมืองท้องถิ่น 1 2549: บทสัมภาษณ์)

และกลุ่มของนักการเมืองท้องถิ่นให้คำตอบว่า พฤติกรรมไม่เป็นกลางในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวนนั้นไม่น่าจะเป็นไปได้ และไม่เคยมีจากการที่ได้อยู่และทำงานร่วมกับข้าราชการตำรวจมานาน และเมื่อมองภาพรวมของเจ้าหน้าที่ตำรวจแล้วจะเป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่มากกว่า

ปรากฏดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“...ไม่มี ถ้าภาพรวมแล้วเป็นคนทำงานมากกว่าที่จะเป็นผู้ทุจริต และเป็นไปได้ยาก ไม่เคยเห็น ...”

(นักการเมืองท้องถิ่น 7 2549: บทสัมภาษณ์)

“... ไม่เคยเห็นเลยครับ ไม่ค่อยกล้าให้คำตอบกลัวว่าจะกระทบกับหน่วยงาน แต่คิดว่าไม่น่าจะมี...”

(นักการเมืองท้องถิ่น 6 2549: บทสัมภาษณ์)

2.2.3 พฤติกรรมการยอมรับข้อเสนอ

สิ่งที่ค้นพบจากคำตอบในการสัมภาษณ์ส่วนใหญ่แล้วให้คำตอบว่า ข้าราชการตำรวจชั้นประทวนไม่ยอมรับในข้อเสนอดังกล่าว เนื่องจากเห็นว่าเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมายที่คณะกรรมการการเลือกตั้ง (กกต.) กำหนด และผิดในทางกฎหมายของบ้านเมือง เมื่อเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจต้องรักษากฎหมายของบ้านเมืองไม่ควรทำตนไม่เป็นเยี่ยงอย่างแก่บุคคลอื่นไม่ว่ากรณีใดๆ หากไปทำเช่นนั้นแล้ว อาจจะได้คนที่ไม่ดีไม่มีความสามารถเข้าไปทำหน้าที่แทนประชาชน ไปบริหารบ้านเมืองแล้วเกิดความผิดพลาดและเกิดการทวงคืนในสิ่งที่ได้ลงทุนไป เจ้าหน้าที่ตำรวจควรจะปฏิเสธในการกระทำความผิดดังกล่าว โดยให้คณะกรรมการการเลือกตั้ง (กกต.) เพิ่มมาตรการที่เด็ดขาดในการลงโทษให้หนักกว่าเดิม อาจมีในส่วนของข้าราชการตำรวจบางคนที่ได้รับเงินไปแล้วโดยไม่รู้ตัวว่าเป็นเงินของผู้สมัคร แต่ก็รับเงินไปแล้ว เมื่อถึงวันเลือกตั้งก็ไปใช้สิทธิ์ตามปกติแต่ไม่ได้เลือกบุคคลที่เอาเงินมาให้ และมองว่าเป็นผลพลอยได้ที่ไม่คาดคิดมาก่อนจึงแปรเงินเหล่านั้นเป็นปัจจัยตัวอื่นที่จำเป็นกว่า

ปรากฏดังคำสัมภาษณ์ ต่อไปนี้

“...ผมคิดว่าข้าราชการตำรวจคงไม่ยอมรับข้อเสนอดังกล่าว มันเป็นการเสียศักดิ์ศรี และอยู่ที่จิตใจสำนึกของแต่ละคนว่าเป็นอย่างไร อยู่ที่การปลูกฝัง...”

(นักการเมืองท้องถิ่น 6 2549: บทสัมภาษณ์)

2.2.4 พฤติกรรมการตัดสินใจครั้งสุดท้าย

เงินยังเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่จะให้ได้รับการเลือกตั้ง โดยเงินส่วนใหญ่จะถูกใช้ไปในการซื้อคะแนนเสียงผ่านห้วคะแนนในรูปแบบที่แนบเนียนกว่าที่เคยเป็นมา การตัดสินใจรับผลประโยชน์ครั้งสุดท้ายนั้นมีความจำเป็นเหนือสิ่งอื่นใด เพราะนักการเมืองทั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่นมีอิทธิพลมากที่จะบีบบังคับให้ห้วคะแนนออกไปสร้างอำนาจต่อประชาชนและข้าราชการตำรวจชั้นผู้ใหญ่และข้าราชการตำรวจชั้นประทวนทั้งนี้การตัดสินใจนั้นขึ้นอยู่กับความสมัครใจเป็นหลัก

ในส่วนของการรับข้อเสนอและส่งผลให้มีการตัดสินใจนั้นสำหรับเขตเลือกตั้งของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลนั้นมีมากกว่าเขตอื่นๆ เช่น สมาชิกสภาเทศบาล การเลือกตั้งกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เพราะการตัดสินใจขึ้นอยู่กับความเป็นญาติมิตร เป็นเพื่อน เป็นคนรู้จักมักคุ้น จึงนำไปสู่การตัดสินใจได้ดีและมีความกล้ากว่าการเลือกตั้งระดับชาติ การเลือกตั้งท้องถิ่นที่เป็นการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลนั้นมีความเป็นกันเอง เป็นเรื่องง่ายที่เกิดขึ้นจริง และในบางพื้นที่ที่พบว่ามีความรุนแรงนั้นส่วนใหญ่แล้วเกิดจากนักการเมืองด้วยกันเองที่ขัดผลประโยชน์กัน สาเหตุอาจจะมาจากการไม่ลงรอยกันในเรื่องผลประโยชน์หรือเหตุผลส่วนตัวและการตัดสินใจครั้งสุดท้ายในคืนหมาหอนเป็นเพียงตำนานที่มีอยู่ในบางพื้นที่ที่ไกลปืนเที่ยง ที่มีความทุรกันดารและขึ้นอยู่กับพื้นที่ตลอดจนค่านิยมของคน การทำตาม การอิทธิพลในหมู่พวกพ้องหรือจากคู่ต่อสู้ทางการเมืองในการตัดสินใจของข้าราชการตำรวจชั้นประทวนจึงเป็นเรื่องที่เป็นไปได้ยาก การกระทำดังกล่าวนี้จึงขึ้นอยู่กับจิตใจสำนึกมากกว่า

ปรากฏคำสัมภาษณ์ ต่อไปนี้

“...การรับข้อเสนอจะมีมากหรือน้อยนั้นขึ้นอยู่กับจิตใจสำนึกของแต่ละคนมากว่า ในเมื่อข้าราชการตำรวจเป็นผู้รักษากฎหมายคงจะไม่ทำอย่างนั้นเด็ดขาด ถ้าจะทำคงเป็นส่วนน้อย อาจจะเป็นญาติกัน คนรู้จักกัน เป็นคนในท้องถิ่นเอง หรือเป็นการถูกบังคับจากการต่อรองจากผู้มีอิทธิพล เช่น ผู้ใหญ่กว่า การตอบแทนบุญคุณกัน...”

(นักการเมืองท้องถิ่น 7 2549 : บทสัมภาษณ์)

“... มีเหมือนกันครับที่จะต้องรับเงินไว้ตามข้อเสนอที่ได้มีผู้เสนอมา ถ้าเป็นส่วนของการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลนั้นไม่มี และเคยมีคนมาติดต่อแต่ก็ไม่รับ โดยส่วนตัวแล้วเห็นเป็นเรื่องที่ไม่ชอบและไม่อยากให้เกิดขึ้น...”

(นักการเมืองท้องถิ่น 1 2549 : บทสัมภาษณ์)

2.2.5 วิธีการและรูปแบบของพฤติกรรม

การให้ความหมายของคอร์รัปชันของกลุ่มตัวอย่าง นักการเมืองท้องถิ่น ปรากฏว่าการตอบแบบสัมภาษณ์และให้ความคิดเห็นในเรื่องของคำว่าคอร์รัปชันนั้น สอดคล้องกับกลุ่มตัวอย่างของข้าราชการตำรวจชั้นประทวน ซึ่งมีข้อค้นพบว่าไม่มีความแตกต่างใดๆ

วิธีการ และ รูปแบบของพฤติกรรม

รูปแบบของการคอร์รัปชันนั้นมีมานานแล้ว ในระบบราชการ การรับสินบน การส่งส่วยเงิน สิ่งของ การใช้เวลาหรือทรัพย์สินของรัฐเพื่อประโยชน์ส่วนตัวหรือในทางการเมืองใช้อำนาจในทางมิชอบหรืออาจจะเป็นการซื้อเสียงในการเลือกตั้งและจะอยู่ในรูปแบบต่างๆ ในการซื้อเสียงจากตำรวจนั้นมีหลายวิธีและตำรวจได้กระทำกับชาวบ้านเพื่อหวังผลให้ผู้สมัครของตนมีที่นั่งพบปะช่วงคืนหมาหอน ไปรับใบสั่งจากผู้ใหญ่ ทำพฤติกรรมตอนคุมหน่วยเลือกตั้ง มีการแอบเชียร์คนของตนเอง กระซิบบอกผู้ใหญ่ให้การแนะนำ รับเงินจากหัวคะแนนแล้วเอาไปแจกกลุ่มเป้าหมายให้เงินคนที่ไว้ใจได้รับข้อเสนอมาในรูปแบบสπονเซอร์ เช่น ชุดกีฬา น้ำดื่ม เครื่องดื่ม ให้สิ่งอำนวยความสะดวก เช่น โทรศัพท์ เครื่องคอมพิวเตอร์ให้แบบพันธสัญญา เช่น การสร้างถนน ลงอินเทอร์เนต เสียงตามสาย เป็นผู้สนับสนุน เรื่องบุญคุณต้องทดแทน ช่วยเหลืองานต่างๆ เช่น เด็กบริการอาหารในงานศพ งานแต่ง งานบวช ยินยอมให้หัวคะแนนมาจัดงานเลี้ยงที่บ้านพัก รับส่งในวันเลือกตั้ง เลี้ยงสุรา ให้คำแนะนำแบบแอบแฝง

ปรากฏดังคำสัมภาษณ์ดังนี้

“... พฤติกรรมและวิธีการเหล่านี้มีให้เห็นบ่อยๆ แต่ทำอะไรไม่ได้เนื่องจากเป็นการกระทำที่ไม่มีความชัดเจนเป็นการอ้อมอ้อมล่วยมากกว่าที่จะมาเอาผิดกัน

(นักการเมืองท้องถิ่น 5 2549 : บทสัมภาษณ์)

ซึ่งผู้ทำการศึกษาวิจัยได้นำผลการวิเคราะห์จากการสัมภาษณ์ กลุ่มตัวอย่าง คือนักการเมืองท้องถิ่นจำนวน 8 คน ซึ่งให้คำตอบในรูปแบบของพฤติกรรมทั้ง 12 รูปแบบ ได้คำตอบใกล้เคียงและมีความแตกต่างกันเล็กน้อยกับกลุ่มตัวอย่างของข้าราชการตำรวจชั้นประทวน มีข้อค้นพบดังนี้

1. รูปแบบรับเงินจากหัวคะแนนแล้วเอาไปแจกจ่ายให้กับกลุ่มเป้าหมาย พฤติกรรมอย่างนี้เป็นพฤติกรรมที่อยู่ลำดับแรกๆ ของการซื้อเสียงจากผู้สมัครและหัวคะแนน นับได้ว่าเป็นรูปแบบที่ทำกันมานาน หัวคะแนนจะนำเงินมาให้ ซึ่งจำนวนเงินทั้งหมดหัวคะแนนไปเบิกมาจากผู้สมัครที่มีต้นทุนสูงไว้ก่อนล่วงหน้าแล้วจึงจะดำเนินการในขั้นตอนต่อไป และนัดหมายกัน หรือ ผ่านทางผู้นำในชุมชน ผ่านทางกลุ่มแม่บ้าน จากผู้อุปถัมภ์ ไปสู่ผู้อยู่ใต้อุปถัมภ์ พฤติกรรมในรูปแบบนี้ มีการวางแผนกันล่วงหน้าก่อนการเลือกตั้งประมาณ 1 เดือน กระบวนการเหล่านี้เป็นกระบวนการพื้นฐานและเชื่อว่าทำง่ายกว่าสิ่งอื่นใดทั้งหมด และเงินก็

ยังเป็นปัจจัยหลักที่ผู้ถูกซื้อยินดีรับข้อเสนอโดยไม่มีข้อกังขาและเงินเป็นของขวัญที่เปลี่ยนรูปแบบได้รวดเร็วและมีค่าที่สุดหรืออาจเปลี่ยนสถานะได้อย่างใจต้องการ

การรับข้อเสนอเป็นเงินจากหัวคะแนนของเจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวนนั้นกระทำการผ่านผู้ใดผู้หนึ่งที่มีตำแหน่งสูงกว่า หรือยศใหญ่กว่า โดยเรียงตามลำดับชั้นกันไป

ปรากฏดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“...การรับเงินกันนั้นต้องทำด้วยความรอบคอบและต้องอาศัยคนที่มียศสูงกว่า เนื่องจากความน่าเชื่อถือมีมากกว่า และส่วนใหญ่ ยศทางตำแหน่งจะสูงกว่า...”

(นักการเมืองท้องถิ่น 2 2549 : บทสัมภาษณ์)

“...เหมือนกันทุกคนแหละครับไม่ว่าจะเป็นผู้ใหญ่หรือใครก็ตามต้องอาศัยการอุปถัมภ์จากบุคคลที่อยู่ภายใต้การอุปถัมภ์ และจะช่วยกันทำงานให้ผ่านไปโดยไม่มีปัญหา ตามมาและถือว่าการให้เงินเป็นข้อเสนอที่ง่ายที่สุด...”

(นักการเมืองท้องถิ่น 8 2549 : บทสัมภาษณ์)

(2) รูปแบบให้เงินคนที่ไว้ใจได้ ซึ่งรูปแบบนี้มีความเหมือนกับรูปแบบรับเงินจากหัวคะแนนแล้วนำไปแจกจ่าย ซึ่งจะมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน หัวคะแนนจำเป็นต้องหาบุคคลที่ไว้วางใจได้ในการดำเนินการซื้อเสียง ถ้าได้บุคคลที่เชื่อถือไม่ได้ก็จะเกิดการผิดพลาดและสิ้นเปลืองงบประมาณมากขึ้นเพราะการดำเนินการแต่ละขั้นตอนนั้นต้องวางเงินเป็นเดิมพันและมุ่งหวังให้เกิดประโยชน์สูงสุด

ในส่วนของคนที่ไว้ใจได้ของหัวคะแนนนั้นบางครั้งก็ตรวจสอบไม่ได้ว่ามีความจริงใจและไว้วางใจได้แค่ไหนหากการรับเงินมาแล้วแต่จ่ายแค่ส่วนหนึ่งและหมกเม็ดไว้ใช้เอง และหลายครั้งจะพบว่า บุคคลเหล่านี้ร่ำรวยขึ้น ฐานะทางการเงินและฐานะทางสังคมเปลี่ยนไปจากเดิมและหัวคะแนนก็ไม่สามารถทำอะไรได้นอกจากจะเห็นเป็นเรื่องปกติ และในการเลือกตั้งครั้งต่อไปก็ต้องใช้บริการกันอีกจะเป็นอยู่เช่นนี้และกลายเป็นวงจรที่ปฏิบัติสืบกันมาอย่างยาวนาน

ปรากฏดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“...รูปแบบนี้ค่อนข้างเป็นรูปแบบที่น่ากลัวและแก้ไขยากเนื่องจากการกระทำดังกล่าวได้กลายเป็นรูปแบบที่เกิดขึ้นมานาน การให้เงินคนที่น่าไว้วางใจมันเป็นเรื่องที่ต้องพิสูจน์กันในฐานะที่เป็นคนไว้วางใจ แต่จะเชื่อได้อย่างไรว่าไม่มีการแอบไว้โดยที่หัวคะแนนและผู้สมัครไม่รู้...”

(นักการเมืองท้องถิ่น 1 2549 : บทสัมภาษณ์)

“...ข้าราชการตำรวจคงไม่น่าจะมีในเรื่องของการรับเงินแบบโดยตรง ดูว่าเป็นการเปลี่ยนงบประมาณของผู้สมัครถ้าได้ตำรวจที่ไม่จริงใจเท่าไร ในที่นี้หมายถึงการไม่ตรงต่อคำสัญญา

(นักการเมืองท้องถิ่น 8 2549 : บทสัมภาษณ์)

(3) รับข้อเสนอมาในรูปแบบสปอนเซอร์ เช่น ชูตกีฬา น้ำดื่ม เครื่องดื่ม เป็นการกระตุ้นให้รักในอาชีพกีฬา ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ โดยมุ่งหวังผลทางการเมืองตลอดจนคะแนน จากวัยรุ่นเหล่านี้ ในส่วนของการรับข้อเสนอและวิธีการของหัวคะแนนที่เข้ามาเป็นผู้สนับสนุนดูแลและให้เป็นสิ่งของนั้น การรับในรูปแบบนี้ถือว่าการสร้างฐานคะแนนที่ดีและแอบแฝงมาในการกำกับดูแล กับกลุ่มของเยาวชน วัยรุ่น หน่วยงานต่างๆ สำหรับบางคนที่มีโอกาสได้ใช้สิทธิ์ในการเลือกตั้งเป็นครั้งแรกหรือครั้งที่ 2 วิธีการเหล่านี้ เป็นวิธีการที่ไม่ยุ่งยากไม่มีความซับซ้อนใดๆ และไม่สามารถตรวจสอบได้เหมือนกับวิธีการอื่นๆ

การทำงานของหัวคะแนนไม่ต้องอาศัยเทคนิคอะไรมากนัก เพราะว่าการเล่นกีฬาเป็นเรื่องที่ใครก็เข้าใจ เมื่อข้าราชการตำรวจขึ้นประทวนเลิกงานแล้วส่วนใหญ่ก็จะเล่นกีฬากันในตอนเย็นอยู่แล้ว และมีการจัดการแข่งขันฟุตบอลกันบ่อยครั้ง ทักษะที่ดีต่อกีฬาฟุตบอลบวกกับค่านิยมกลายเป็นเรื่องง่ายที่หัวคะแนน และผู้ลงสมัครจะทำการเจาะกลุ่มเป้าหมายเหล่านี้ได้อย่างตรงจุด ผู้สนับสนุนในชูตกีฬา เครื่องดื่ม เข้ามาอย่างเป็นปกติ เพราะถือว่าการสนับสนุนที่ดี มีความเต็มใจทั้งผู้รับและผู้ให้ ส่งผลให้แผนการซื้อเสียงบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ ทั้งนี้อาจส่งผลให้เกิดการทุจริตลวงหน้า หรือทุจริตคอร์รัปชันโดยไม่รู้ตัว

ปรากฏดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“...การให้ของเป็นการช่วยเหลือเยาวชนอย่างหนึ่งถือเป็นตัวอย่างที่ดีที่ทำให้คนหันมาสนใจการออกกำลังกายกันมากขึ้น เนื่องจากมีแรงจูงใจที่ดีในการนำข้อเสนอมาแลกและหลายๆ คนก็มีความเห็นคล้อยตามการกระทำเหล่านี้ ที่พบเห็นบ่อยก็คือการให้เป็นชูตกีฬาและเครื่องดื่มต่างๆ แล้วแต่โอกาสหรือจังหวะ แต่จะมีการขอกันบ้างในรูปแบบสปอนเซอร์ ผู้ให้ก็เต็มใจและผู้รับก็ยินดีที่จะรับ ...”

(นักการเมืองท้องถิ่น 7 2549 : บทสัมภาษณ์)

“...การเลือกตั้งไม่ว่าจะเป็นระดับไหน ตั้งแต่ระดับท้องถิ่นไปจนถึงระดับประเทศ มีการแจกสิ่งของเป็นเรื่องที่ทำกันมาและเป็นธรรมดาไปแล้ว แต่การที่เราจะมองว่าเป็นการ

ทุจริตลวงหน้านั้นแล้วแต่ใครจะมอง ถ้าเป็นชาวบ้าน เขาไม่รู้เรื่องคำว่าทุจริตลวงหน้าหรอก รู้เพียงแต่การรับของจากผู้สมัครหรือหัวคะแนนเป็นสิ่งที่ต้องเอา...”

(นักการเมืองท้องถิ่น 6 2549 : บทสัมภาษณ์)

“...ในส่วนของข้าราชการตำรวจนั้นไม่แน่ใจว่าจะรับกันทุกคนหรือเปล่า อาจจะมีบางคนที่ไม่เอาก็มี...”

(นักการเมืองท้องถิ่น 2 2549 : บทสัมภาษณ์)

(4) รูปแบบของการให้สิ่งอำนวยความสะดวก เช่น โทรศัพท์ เครื่องคอมพิวเตอร์ พฤติกรรมและรูปแบบการรับข้อเสนอนี้เป็นกลไกที่ทันสมัยมีความชัดเจนในเรื่องที่เป็นข้อแลกเปลี่ยนที่ผู้สมัครและหัวคะแนนให้ความสนใจและกล้าลงทุนในสิ่งที่ต้องใช้งบประมาณจำนวนมากแต่ก็ต้องหวังผลที่ได้มาอย่างคุ้มค่าที่ทุ่มเทลงไป สิ่งของเหล่านี้มีการรับมอบกันอย่างเป็นทางการโดยผ่านการรับแบบรูปแบบของการอภิปราย

ปรากฏดังคำสัมภาษณ์ ต่อไปนี้

“... ต้องทำทุกทางอยู่แล้วที่ได้ให้คะแนนเสียงมา บางทีมันก็คุ้มค่าที่ต้องลงแรงลงทุนอย่างที่คุณสมัครท่านอื่นๆก็ทำกัน และผู้ที่ได้ประโยชน์ที่สุดคือผู้รับ อาจจะเป็นหน่วยงานหรือบางที่เป็นข้าราชการตำรวจขึ้นประทวนโดยตรง...”

(นักการเมืองท้องถิ่น 1 2549 : บทสัมภาษณ์)

“...มีการรับสิ่งของแต่มีชื่อกำกับด้วย มอบให้กับโรงพักเป็นการส่วนรวมเป็นจุดใหญ่ ถ้าเป็นหมู่บ้านก็ให้ที่บ้านผู้ใหญ่หรือมัสยิด แต่ถ้าเป็นโรงพักก็มอบให้ที่ห้องทำงานของผู้ใหญ่...”

(นักการเมืองท้องถิ่น 7 2549 : บทสัมภาษณ์)

(5) รูปแบบพันธสัญญา เช่น การสร้างถนน ลงอินเทอร์เนต และเสียงตามสาย รูปแบบนี้ถือว่าเป็นนโยบายที่มีความชัดเจน ถูกต้อง โปร่งใส ข้าราชการอาจได้รับความสะดวกสบายในพันธสัญญาแบบนี้ค่อนข้างสูง ในส่วนของชาวบ้านธรรมดาที่ไม่มียศและตำแหน่งทางสังคมอาจไม่มีความหวัง ซึ่งเป็นที่ทราบกันดีว่า พันธสัญญารูปแบบนี้มีผลและเกิดขึ้นจริงในสังคมไทยและแก้ไขไม่ได้ ถือเป็นโครงสร้างหลักที่เกิดขึ้นมานาน และเป็นไปใน

เชิงนโยบายสาธารณะ และเป็นไม้ตายของผู้สมัครที่ต้องการหาเสียง เมื่อได้รับเลือกเข้าไปแล้ว อาจจะทำตามหรือไม่ก็ได้

ปรากฏดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“...นโยบายสาธารณะเป็นเรื่องที่นักการเมืองใช้หาकिनมาแต่ไหนแต่ไร และได้ผลมาตลอด การที่จะหาเสียงให้ได้ผลและตรงตามเป้าหมายนั้นเป็นเรื่องที่คาดหวังไม่ได้ว่าใครจะเลือก...”

(นักการเมืองท้องถิ่น 3 2549 : บทสัมภาษณ์)

“... พันธสัญญาในการสร้างถนนหนทาง การลงอินเทอร์เน็ท หรือเสียงตามสาย นั้น ข้าราชการตำรวจมักได้เปรียบกว่าชาวบ้านเนื่องจากเป็นพื้นที่ที่มีความชัดเจนและบุคลากรในหน่วยงานมีศักดิ์ศรี และความน่าเชื่อถือดีกว่าชาวบ้านที่ไม่มียศและตำแหน่งทางสังคม แต่ชาวบ้านก็ยังเลือกบุคคลที่ชอบให้พันธสัญญา เพราะถือว่าเป็นทางเดียวที่ทำให้ความเป็นอยู่ในอนาคตของลูกหลานอาจจะดีขึ้น...”

(นักการเมืองท้องถิ่น 4 2549 : บทสัมภาษณ์)

(6) รูปแบบของการเป็นผู้สนับสนุน ผู้สนับสนุนในที่นี้คือผู้ที่ต้องทำตามกติกาของหัวคะแนนที่มีความผูกพันกันระดับหนึ่งหรือมีข้อแลกเปลี่ยนต่อกันจนเป็นที่น่าพอใจทั้งสองฝ่าย และผู้สนับสนุนนี้เองที่เป็นตัวกลางเชื่อมระหว่างหัวคะแนนกับผู้มีสิทธิในการเลือกตั้ง หรือเชื่อมตรงกับตำรวจชั้นประทวนที่กำลังปฏิบัติงานหรือภารกิจที่ต้องรับผิดชอบในการเลือกตั้งแต่ละครั้ง ผู้สนับสนุนหรือเรียกอีกชื่อก็คือผู้เป็นเสมือนหัวคะแนนแต่ไม่ถึงกับร้อยเปอร์เซ็นต์แต่เป็นแบบลับๆ ที่เคลื่อนไหวอยู่ใต้ร่มเงา โดยที่บุคคลรอบข้างอาจไม่รู้ตัวเลยว่า ผู้สนับสนุนคนนี้เป็นคนของผู้สมัครคนใดหรือพรรคการเมืองไหน แต่บุคคลผู้นี้จะค่อยๆ ปรากฏตัวอย่างเป็นทางการก็ต่อเมื่อมีภาวะที่จำเป็นต้องแสดงตัวตนของตัวเองออกมา

ข้าราชการตำรวจบางคนอาจจะเคยทำตัวอย่างที่เห็น โดยหัวคะแนนจะไปเจาะกลุ่มเอาบุคคลที่เป็นหัวหน้าป้อม หัวหน้าสายตรวจต่างๆ ให้เข้ามาทำงานตามวัตถุประสงค์และคอยสนับสนุนให้การช่วยเหลือ

ปรากฏดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“...หัวคะแนนเขาฉลาดเหมือนกันรู้จักหากกลุ่มและบุคคลที่เป็นตัวเด่นของโรงพัก เช่น การสนิทสนมกับสายตรวจตำบล หรือผู้รับผิดชอบป้อมยามให้ทำงานแบบลับๆ และจะ

คอยช่วยเหลือเป็นปัจจัยต่างๆ อาจจะเป็นเงิน หรือสิ่งอำนวยความสะดวกอย่างอื่นแล้วแต่
ผู้สนับสนุนจะขอ...”

(นักการเมืองท้องถิ่น 5 2549 : บทสัมภาษณ์)

“...ผู้สนับสนุนเป็นประชาชนอยู่ในระบอบประชาธิปไตย ถ้าจะเชื่อใครก็เป็นเรื่องที่
ห้ามกันไม่ได้ แต่ชาวบ้านบางคนก็รู้จักกับตำรวจอยู่แล้ว ชอบเชื่อในสิ่งที่ตำรวจบอก ทั้งนี้
อาจจะไปด้วยตำแหน่ง และบางคนเป็นญาติกัน หรือเพื่อนฝูงกัน...”

(นักการเมืองท้องถิ่น 7 2549 : บทสัมภาษณ์)

(7) รูปแบบของบุญคุณต้องทดแทน บุญคุณถือว่าเป็นเรื่องใหญ่ของคนไทย โดย
พื้นฐานของความเป็นคนไทยแล้ว ผู้น้อยต้องให้ความนับถือและเคารพผู้ใหญ่ บุญคุณต้องทดแทน
กัน และจะต้องผูกติดไปชั่วลูกชั่วหลาน หรือบางคนติดหนี้บุญคุณไปจนวันตาย ทั้งที่รู้อยู่ว่า
บุญคุณต้องทดแทนก็จริง บางครั้งต้องตั้งอยู่บนความถูกต้อง ถูกกฎหมาย และจารีตประเพณี
ส่วนใหญ่แล้วพบว่ามีความถูกต้องมากกว่าถูกต้อง

บุญคุณต้องทดแทนนั้น ข้าราชการตำรวจบางคนไม่ว่าจะเป็นเจ้านายหรือลูกน้องต้อง
อาศัยอิทธิพล อำนาจบางอย่างจากบุคคลที่มีอิทธิพล อำนาจล้นฟ้าที่ถือเอาเรื่องบุญคุณเป็นเรื่อง
ใหญ่และต้องทดแทนให้ได้ การยอมทำตาม กฎกติกา ของบ้านเมืองถือว่าเป็นเรื่องที่ไม่ค่อย
ทันสมัย และไม่มีความเจริญในอาชีพการงาน แต่การเล่นพวกนั้นมีความนิยมกันมากขึ้น

ในส่วนของนักการเมือง ตำรวจบางคนต้องติดตามนักการเมืองไปทำกิจกรรมต่างๆ
ตำแหน่งหน้าที่การงานก็ไปอย่างรวดเร็ว ไม่ว่าตำรวจชั้นประทวนหรือชั้นสัญญาบัตรต่างก็ต้อง
พึ่งพาอาศัยทางลัด และต้องสนองรับใช้ตอบแทนบุญคุณ ยอมช่วยเหลือในการเมือง ไม่ว่าจะเป็น
การหาเสียงหรือเป็นหัวคะแนน

ปรากฏดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“...การมีบุญคุณกันเป็นเรื่องใหญ่ของคนไทยจริงๆ และชอบเป็นหนี้บุญคุณกันทั้ง
ที่บางครั้งไม่มีความจำเป็นที่จะต้องทำอย่างนั้น โดยบางทีเหมือนคนที่ทำอะไรแล้วขาดความ
มั่นใจในตัวเอง เลยต้องอาศัยคนอื่นเป็นตัวนำทั้งที่ความจริงแล้วความ สามารถของตัวเองก็
มี และบางทีที่ไม่มีเหตุผล...”

(นักการเมืองท้องถิ่น 1 2549 : บทสัมภาษณ์)

“...บางคนมีความคิดและมีความเชื่อว่าการที่จะไปถึงจุดหมายอย่างใดอย่างหนึ่งนั้นต้องอาศัยคนช่วยและถือเอาบุญคุณเป็นเรื่องที่มาก่อน และที่เห็นคือนักการเมืองระดับชาติที่มีพวกคอยรับใช้ เป็นนายทหารหรือตำรวจที่จบใหม่เดินตามหลัง พวกนี้จะไปเร็วและเป็นบุญคุณกันมาตั้งแต่รุ่นพ่อ...”

(นักการเมืองท้องถิ่น 7 2549 : บทสัมภาษณ์)

“...การเลือกตั้งบางทีก็ต้องอาศัยบุญคุณในการสนับสนุนหากว่าข้าราชการตำรวจมีสิ่งที่จะต้องแลกเปลี่ยนกับนักการเมืองอย่างใดอย่างหนึ่งและต้องช่วยเหลือทดแทนบุญคุณกันก็ต้องทำตามกติกาเหล่านั้นอย่างเลี่ยงไม่ได้...”

(นักการเมืองท้องถิ่น 8 2549 : บทสัมภาษณ์)

(8) รูปแบบของการช่วยเหลืองานต่างๆ เช่น ให้เด็กบริการในงานศพ งานแต่งงาน บวช รูปแบบของข้อเสนอความช่วยเหลือนั้น ในส่วนตัวของผู้ให้สัมภาษณ์ไม่ค่อยมีข้อมูลในการให้คำตอบที่ชัดเจนมากนัก โดยแสดงความคิดเห็นผ่านการเสนอแบบให้ความเห็นว่าเป็นการดีที่ได้เห็นการช่วยเหลือในรูปแบบนี้และเชื่อว่าเป็นในทางที่ดีและไม่เสียหาย

ปรากฏดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“...การที่ให้เด็กมาคอยดูแลในงานต่างๆ เป็นเรื่องที่ดีไม่มีความผิดใดๆ และน่าจะสนับสนุนกว่ารูปแบบอื่น...”

(นักการเมืองท้องถิ่น 2 2549 : บทสัมภาษณ์)

“...เห็นด้วยที่ให้คนมาช่วยงานเป็นการแสดงน้ำใจของผู้สมัครแม้ว่าจะเป็นการหาเสียงและเป็นการประชาสัมพันธ์ที่ดีกว่าการแจกเงินในคืนมหาหอน...”

(นักการเมืองท้องถิ่น 3 2549 : บทสัมภาษณ์)

(9) รูปแบบของการยินยอมให้หวัคะแนนมาจัดงานเลี้ยงที่บ้านพัก การจัดงานเลี้ยงเป็นการแสดงน้ำใจของเจ้าของบ้านอย่างหนึ่งที่มีต่อสมาชิกในโรงพัก โดยการจัดงานเลี้ยงนั้นมีที่มาที่ไป และแอบแฝงไปด้วย เลศนัย และตำรวจบางคนไม่ทราบเลยว่ามิจานเลี้ยงเนื่องในโอกาสอะไร

หลังจากที่ได้ตกลงกันแล้วว่าในโรงพักหนึ่งนั้นพอจะประมาณได้กี่เสียงก็หวัคะแนนและมีคนคล้อยตามมากน้อยแค่ไหน หวัคะแนนจะทำหน้าที่คอยตรวจสอบจากเจ้าหน้าที่ตำรวจที่รับดำเนินการในการจัดงานเลี้ยง มีนักการเมืองหลายคนทำอย่างนี้โดยหวังผลประโยชน์ทางการเมือง

การรับเงินมาทำในรูปแบบนี้เป็นการรับมาก่อนล่วงหน้า และบางรายอาจจะต้องนำอาหารมาส่งให้กับทางเจ้าหน้าที่ตำรวจที่รับผิดชอบงาน พร้อมกับเครื่องดื่มที่มีราคาแพงๆ บางครั้งหวัคะแนนจะมานั่งร่วมอยู่ในงานด้วย แต่ไม่ปรากฏว่าผู้สมัครหรือนักการเมืองมาร่วมอยู่ในงาน

ปรากฏดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“... อันนี้มีมากที่สุด เพราะว่าคนที่มาจัดงานเลี้ยงนั้นทำให้ประชาชนเห็นว่ามีความสนิทสนมกับตำรวจเป็นพิเศษและมีความน่าเชื่อถือ เลยทำให้ชาวบ้านต้องกลับมามองว่าผู้สมัครท่านนี้น่าจะเลือกได้เพราะแม้แต่ตำรวจยังเลือกเลย แล้วชาวบ้านก็ต้องเลือก แกมเจ้าของงานเลี้ยงยังแสดงการมีน้ำใจ ด้วยการเชิญตำรวจและชาวบ้านมาทำงานเลี้ยงด้วย แม้รู้ทั้งรู้ว่า เป็นการรับเงินมาจากหวัคะแนน...”

(นักการเมืองท้องถิ่น 2 2549 : บทสัมภาษณ์)

“...การรับจัดงานเลี้ยงที่บ้านพักของตำรวจมีมาตั้งนานแล้ว และต้องวางแผน การรับเงินมาต้องทำล่วงหน้ามาก่อนแล้ว หวัคะแนนจะมาร่วมงานเลี้ยงที่โรงพักด้วย ตำรวจส่วนใหญ่จะมาร่วมงานแต่มีเหมือนกันที่มาร่วมงานโดยไม่รู้ว่าเป็นการเลี้ยงของหวัคะแนน...”

(นักการเมืองท้องถิ่น 4 2549 : บทสัมภาษณ์)

(10) รูปแบบรับส่งในวันเลือกตั้ง ถือว่าเป็นรูปแบบที่ทำกันมานาน ก่อนวันเลือกตั้งหรือเช้าของวันเลือกตั้งจะมีหวัคะแนนหรือคนที่ได้รับมอบเงินมา แจกจ่ายเป็นเงินสดแล้วไปเติมน้ำมันเอาเอง หรือบางทีได้รับเงินก่อนวันเลือกตั้งเพียงหนึ่งวัน หลังจากนั้นเมื่อได้น้ำมันแล้วจะต้องวิ่งรับส่งคนในหมู่บ้านไปที่หน่วยเลือกตั้ง แล้วคนขับรถจะคอยบอกว่าอย่าลืม เบอรันนั้น เบอรันนี้ ให้ช่วยกันหน่อย และผู้รับส่งจะรอกันกว่าผู้ลงคะแนนลงคะแนนเสร็จแล้วก็รับกลับ หรือระหว่างที่กำลังรอผู้ลงคะแนนนั้น ผู้รับส่งอาจจะต้องไปส่งคนอื่นก่อนเพื่อไม่ให้เป็นการเสียเวลา และต้องทำรอบ หมุนเวียนกันจนครบ แต่ละหมู่บ้านจะมีรถวิ่งหลายๆคัน มีตั้งแต่รถจักรยานยนต์ รถยนต์กระบะ รถยนต์ ในส่วนของข้าราชการตำรวจนั้นได้มีหวัคะแนนเอาเงินมาให้และมีวัตถุประสงค์ให้ไปจัดเตรียมรถและคอยรับส่งคน แต่ในทางปฏิบัติ ข้าราชการตำรวจไม่สามารถทำได้เนื่องจากต้องไปปฏิบัติหน้าที่คุมหน่วยเลือกตั้ง เลยจะต้องดำเนินการโดยมีผู้ทำแทน อาจจะ เป็นชาวบ้านที่รับช่วงต่อ หรือภรรยาของข้าราชการตำรวจเอง หรือเป็นลูกของข้าราชการตำรวจ แต่การกระทำดังกล่าวจะไม่เปิดเผย โดยแสดงด้วยการมีน้ำใจยินดีรับส่งผู้ที่จะไปลงคะแนน ณ ที่หน่วยลงคะแนนด้วยความเต็มใจ

ผลการสัมภาษณ์ในหัวข้อของการรับส่งในวันเลือกตั้งของกลุ่มนักการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดพังงานั้น การให้คำตอบที่ไม่มีความแตกต่างมากนักเมื่อเปรียบเทียบกับ การให้สัมภาษณ์ของข้าราชการตำรวจชั้นประทวน

ปรากฏดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

"...การวิ่งรับส่งชนคนไปยังหน่วยเลือกตั้งนั้นเป็นการกระทำที่ง่ายที่สุด แต่เจ้าหน้าที่ตำรวจคงจะทำได้ไม่เต็มที่ เนื่องจากต้องปฏิบัติภารกิจในหน่วยเลือกตั้งเลยต้องให้คนอื่นทำแทน..."

(นักการเมืองท้องถิ่น 5 2549 : บทสัมภาษณ์)

"...ส่วนใหญ่แล้วที่พบมากก็จะเป็นรถมอเตอร์ไซด์ เพราะถือว่าสะดวก และค่าน้ำมันไม่แพงจนเกินไป ส่วนรถยนต์ก็มีบ้าง แต่น้อย ต้องหมุนเวียนกันและหลายรอบ แล้วก็หยุดพอให้หวัคะแนนได้เห็นว่า ผู้รับส่งได้ทำหน้าที่แล้ว หากเจ้าหน้าที่ตำรวจจะทำอย่างนั้น เห็นว่าเป็นเรื่องที่ยาก นอกจากว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจคนนั้น วิ่งรับส่งเพื่อนร่วมงาน หรือวิ่งรับส่ง ลูก เมีย ญาติสนิท เท่านั้น..."

(นักการเมืองท้องถิ่น 3 2549 : บทสัมภาษณ์)

(11) รูปแบบการเลี้ยงสุรา ถือว่าเป็นรูปแบบที่ใช้ได้ผล และเป็นที่น่าพอใจ และข้าราชการตำรวจก็ยินดีรับข้อเสนอเป็นสุราชุดเล็ก ชุดใหญ่ ก็แล้วแต่ข้อตกลง เพราะการดื่มสุรานั้นค่อนข้างจะเป็นกิจวัตรประจำวันของตำรวจไม่ว่าจะเป็นชั้นสัญญาบัตรหรือชั้นประทวน จากสภาพสังคมและสิ่งแวดล้อมโดยส่วนใหญ่ ตำรวจเลิกงาน เล่นกีฬา การพนัน ดื่มเหล้า ซึ่งปฏิเสธไม่ได้ว่าเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นจริง เมื่อเล่นกีฬาเสร็จ ก็จะไปจับที่วงเหล้า แล้วอาจไปต่อ หรือเข้านอน

รูปแบบของการเลี้ยงสุรานั้นมีความสอดคล้องกับและต่อเนื่องกับ รูปแบบที่ 3 คือ รับข้อเสนอมาในรูปแบบสปอนเซอร์ฯ รูปแบบเหล่านี้ส่งผลให้เกิดการปฏิบัติตามอย่างง่ายดาย และกลายเป็นที่ยอมรับของเกือบทุกคนโดยเฉพาะคนที่ชอบดื่มสุรา เพราะสิ่งล่อเหล่านี้ที่หวัคะแนนหรือผู้ลงสมัครนำมาเสนอให้นั้น ถือเป็นกลยุทธ์ที่ชนะขาดเกือบร้อยเปอร์เซ็นต์แต่บางครั้งก็ไม่สามารถคาดเดาได้ว่า ผู้สมัครรับเลือกตั้งจะได้คะแนนทั้งหมดจากข้าราชการตำรวจกลุ่มนี้หรือไม่ เพราะจะยังมีหวัคะแนนท่านอื่นหรือผู้ลงสมัครหมายเลขอื่น ก็หวังผลจากกลุ่มนี้เช่นเดียวกัน และข้าราชการตำรวจก็ยินดีรับข้อเสนออย่างนี้โดยไม่เคยปฏิเสธข้อเสนอการเลี้ยงสุราจากนักการเมืองและหวัคะแนนท่านใด

ปรากฏดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“...การเลี้ยงสุราที่บ้านพักของข้าราชการตำรวจเป็นการเลี้ยงด้วยน้ำใจ ด้วยขอความเห็น และเป็นการหยั่งเสียงของหัวคะแนน ด้วยชุดเล็กบ้างใหญ่บ้างตามแต่โอกาสหรือจำนวนสมาชิกในวงเหล้า ตำรวจหรือใครๆ ก็ตามพอตกค้ำก็ต้องตั้งวง และพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน ที่นี้ไม่พ้นคงเป็นเรื่องการเมือง และเรื่องลามกบ้าง ต้องมีหัวใจเป็นตัวชูโรง ไม่อย่างนั้นไม่สนุก แต่เรื่องเลี้ยงเหล้าตำรวจนั้น ถ้าหวังว่าจะได้คะแนนโหวตนี้ไม่กล้ารับประกัน...”

(นักการเมืองท้องถิ่น 8 2549 : บทสัมภาษณ์)

“...นักการเมืองหลายๆคนก็เคยทำมาบ้างในเรื่องการเลี้ยงเหล้าคนอื่น ยิ่งเป็นตำรวจด้วยแล้วก็สนิทกันอยู่มีอะไรก็ช่วยเหลือกันไป แต่พอจะลงสมัครทั้งที่ หรือลงสมัครรอบต่อไป จึงเป็นเรื่องง่ายที่จะมานั่งดื่มกันอีกเพราะถือว่าเคยทำกันมาและกินกันอยู่บ่อยๆ...”

(นักการเมืองท้องถิ่น 6 2549 : บทสัมภาษณ์)

(12) รูปแบบของการให้คำแนะนำแบบแอบแฝง เป็นรูปแบบที่ต้องใช้ สัญลักษณ์ หรือการทำเครื่องหมายเป็นบอกเชิงชี้แนะ การที่ข้าราชการตำรวจนั้นต้องทำตัวเป็นหัวคะแนนแบบแอบแฝงหรือแนะนำข้าราชการตำรวจด้วยกันในทางที่ไม่เปิดเผยมากนักนั้น อาจจะทำให้การพูดคุยสนับสนุนผู้สมัครโดยการเอานโยบายของผู้สมัครมาพูดให้ฟัง และเห็นด้วยกับแผนที่หัวคะแนนนำมาใช้ในเชิงนโยบายของพรรคหรือผู้สมัครคนนั้นๆ มีการพูดซ้ำหลายๆครั้งและพยายามจะเสนอในรูปแบบของการขอความเห็นใจ คือน่าจะดี และถ้าได้อย่างนี้ ผลก็จะเป็นอย่างนี้ เป็นการตอบรับอย่างแอบแฝง การแนะนำแบบนี้เป็นการแนะนำที่ไม่มีใครรู้ ถือเอานโยบาย และจิตวิทยามาช่วยในการทำงานให้บรรลุผล

ปรากฏดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“...การแนะนำแบบแอบแฝงมีด้วยเหมือนกัน ยังงงอยู่เลยว่าทำได้ อาจจะต้องใช้นโยบายในการหาเสียง หรือทำเป็นเครื่องหมายแทนคำบอกและบางที่อาจไม่รู้เรื่องเลยก็ได้ ต้องพยายามและใช้แนวทางในการดึงให้คนคล้อยตาม ตำรวจบางคนเก่งในการพูด คงจะโน้มน้าวคนอื่นหรือชาวบ้านได้...”

(นักการเมืองท้องถิ่น 7 2549 : บทสัมภาษณ์)

“...ไม่เคยเห็นว่าการแนะนำแบบแอบแฝง มีแต่การแนะนำคนอื่นแบบตรงๆ เลย คงจะเหมือนกันนั่นแหละ แอบแฝงหรือไม่ผลก็คือการหาเสียงโดยให้ข้าราชการตำรวจช่วย...”

(นักการเมืองท้องถิ่น 6 2549 : บทสัมภาษณ์)

1.4 การสังเกตการณ์

จากการสังเกตการณ์ในการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลใน จังหวัดพังงาเมื่อวันที่ 25 กรกฎาคม 2547 จากการศึกษาในประเด็นที่สำคัญที่ผู้วิจัยได้นำเสนอ ข้อมูลจากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างของนักการเมืองท้องถิ่นข้างต้น สามารถนำมาวิเคราะห์ เป็น ปัจจัยที่มีผลทำให้ข้าราชการตำรวจชั้นประทวนในจังหวัดพังงาเกิดการทุจริตคอร์รัปชันในการ เลือกตั้ง คือ การที่เจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวนกระทำการทุจริตได้ง่ายนั้นคือ ความสนิทสนมของ นักการเมืองท้องถิ่นกับข้าราชการตำรวจชั้นประทวน มีมาก่อนการเลือกตั้ง และช่วยเหลือเกื้อกูล กัน ในเรื่องของอาหาร เครื่องดื่ม การเลี้ยงสุราก่อนวันเลือกตั้ง ถือเป็นปัจจัยอย่างหนึ่งที่ส่งผลให้ เกิดการทุจริตขึ้น คือการซื้อเสียง ด้วยน้ำใจทางอ้อม คือการเลี้ยงสุรา

และมีข้อสังเกตที่ค้นพบอีกประการหนึ่ง จากคำให้สัมภาษณ์ของนักการเมือง ท้องถิ่น 2 คน คือได้กล่าวว่า “นักการเมืองหลายๆคนก็เคยทำมาบ้างในเรื่องการเลี้ยงเหล้าคน อื่น ยิ่งเป็นตำรวจด้วยแล้วก็สนิทกันอยู่มีอะไรก็ช่วยเหลือกันไป จะลงสมัครทั้งที่ หรือลงสมัคร รอบต่อไป จึงเป็นเรื่องง่ายที่จะมานั่งดื่มกันอีกเพราะถือว่าเคยทำกันมาและกินกันอยู่บ่อยๆ” และ “การรับจัดงานเลี้ยงที่บ้านพักของตำรวจมีมาตั้งนานแล้ว และต้องวางแผน การรับเงินมา ต้องทำล่วงหน้ามาก่อนแล้ว หัวคะแนนจะมาร่วมงานเลี้ยงที่โรงพักด้วย ตำรวจส่วนใหญ่จะ มาร่วมงานแต่มีเหมือนกันที่มาร่วมงานโดยไม่รู้ว่าเป็นการเลี้ยงของหัวคะแนน”

และกลุ่มของนักการเมืองท้องถิ่นยังจะได้ให้ความคิดเห็นตลอดจนผลกระทบ ต่อองค์การบริหารส่วนตำบล จากพฤติกรรมที่ข้าราชการตำรวจชั้นประทวนกระทำการทุจริต คอร์รัปชันในการเลือกตั้งนั้น มีผลกระทบต่อองค์การบริหารส่วนตำบลทั้งทางตรงและทางอ้อม

ทิศทางการทุจริตต่อการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลนั้น ไม่ได้ขึ้นอยู่กับข้าราชการตำรวจชั้นประทวนเป็นหลักแต่ในสายงานของผู้บังคับบัญชาระดับสูง ได้กลายเป็นตัวผลักดันตัวหนึ่งที่สร้างกลไกใหม่ๆ ขึ้นมาจากการพึ่งพาอำนาจของตนเองและ อาศัย อิทธิพลที่ครอบงำจากนักการเมืองท้องถิ่นที่ต้องพึ่งพาอาศัยกันและกันในทางใดทาง หนึ่ง อาจจะเป็นธุรกิจ การลงทุน บารมี บุญคุณที่ต้องทดแทน

หากมีการทุจริตจากเจ้าหน้าที่ตำรวจย่อมมีผลกระทบทั้งทางตรงและทางอ้อม ต่อองค์การบริหารส่วนตำบลแน่นอน ทั้งนี้ยังกระทบไปถึงประชาชนด้วย เพราะการได้มาของ สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลส่วนหนึ่งได้มาโดยการช่วยเหลือกระทำการทุจริตจาก เจ้าหน้าที่ตำรวจ จากการสัมภาษณ์การแสดงความคิดเห็นในการสนับสนุนถึงพฤติกรรมของ ข้าราชการตำรวจชั้นประทวนนั้นคำตอบของกลุ่มนักการเมืองท้องถิ่นไม่มีความแตกต่างกัน นักเมื่อเปรียบเทียบกับคำตอบจากกลุ่มตัวอย่างของข้าราชการตำรวจชั้นประทวนและมีเหตุผล หลายประการ ดังนี้

1. จะได้สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลที่ไม่มีคุณภาพ คนไม่ดี คนไม่มีความรู้ ขาดความเข้าใจในการบริหาร และจะทำให้หน่วยงานไม่มีคุณภาพ ไม่มีศักยภาพ ไม่มี ประสิทธิภาพ

2. มีคนแสวงหาผลประโยชน์แอบแฝงมา
3. ระบบการสรรหาไม่เป็นไปตามระบบประชาธิปไตย
4. เป็นแหล่งรวมของผู้ทุจริต
5. หน่วยงานขาดความก้าวหน้าในระดับองค์กรและไม่สามารถก้าวไปได้
6. หน่วยงานขาดเอกภาพในการบริหาร
7. หน่วยงานขาดความเชื่อถือจากประชาชน
8. มีการทวงทุนคืน
9. มีความบาดหมางกันเองระหว่างตัวผู้สมัครที่สอบได้และผู้สมัครที่สอบตก
10. เกิดปัญหาทางการเมืองในระดับท้องถิ่น

ปรากฏดังคำสัมภาษณ์ ต่อไปนี้

“...ในระดับชั้นประทวน ไม่เคยเห็นไม่เคยสัมผัส แต่ในส่วนของความคิดเห็น ส่วนตัวแล้วไม่น่าจะกระทำได้ เพราะอำนาจการตัดสินใจในหลายๆ ด้านไม่ได้อยู่ที่ผู้ปฏิบัติ ระดับล่าง เป็นแค่ผู้ประสานงานเชื่อมต่อกับผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจวินิจฉัยสั่งการให้ ดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่ง น่าจะเป็นเช่นนั้น...”

(นักการเมืองท้องถิ่น 8 2549 : บทสัมภาษณ์)

“...มีผลกระทบโดยตรงกับการบริหารงาน การของบประมาณวัตถุดิบและการจัดซื้อ มีการโกงกินกันภายใน โดยบางครั้งการโกงกินนั้นมาในรูปแบบการเสนอขายนโยบายต่างๆที่ต้องอาศัยประชาชนเป็นเกณฑ์ในการทำโครงการเพื่อจัดสรรของบประมาณที่เห็นชัดเจนคือ การวางท่อระบายน้ำ การขื่อน้ำประปา และการขอขยายเขตการใช้ไฟฟ้าเพิ่มเติม...”

(นักการเมืองท้องถิ่น 4 2549 : บทสัมภาษณ์)

จากการศึกษาทางด้านเอกสารและศึกษาตามกรอบแนวคิดตลอดจนการสัมภาษณ์แบบเจาะกลุ่มเรื่องพฤติกรรมคอร์รัปชันทางการเมืองของเจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวน กรณีศึกษา การเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดพังงา

ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ตามกลุ่มเป้าหมายได้ดังนี้

นักการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดพังงามีข้อค้นพบสรุปได้ดังนี้

ภารกิจที่ได้รับมอบหมาย เป็นภารกิจที่ต้องถือปฏิบัติอยู่แล้ว ภายใต้การกำกับดูแลของคณะกรรมการการเลือกตั้ง ตั้งแต่ก่อนวันเลือกตั้ง จนส่งหีบบัตรและการนับคะแนนสิ้นสุดลง

การวางตนและมีพฤติกรรมไม่เป็นกลางนั้น พบว่าไม่น่าจะเป็นไปได้ เพราะเจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นผู้ปฏิบัติ

สำหรับศักยภาพของผู้สมัครและห้วคะแนนนั้น เชื่อว่าหากมีการซื้อเสียงเกิดขึ้น ต้องเป็นห้วคะแนนแน่นอน ที่เป็นเช่นนั้นคือ ความใกล้ชิดและความไว้วางใจของประชาชนที่เชื่อว่าห้วคะแนนไม่กลัวกฎหมายบ้านเมือง

การยอมรับข้อเสนอนั้น ข้าราชการตำรวจไม่ยอมรับข้อเสนอ เพราะเป็นการทำผิดกฎหมายการเลือกตั้ง และเสียศักดิ์ศรี หากทำไปแล้วผู้ที่ได้รับการเลือกจะไปเอาทุนคืน

ในส่วนของการตัดสินใจครั้งสุดท้ายนั้น เชื่อว่าเงินยังคงเป็นปัจจัยหลักที่จะมากำหนดการรับข้อเสนอและการตัดสินใจ และการตัดสินใจรับข้อเสนอครั้งสุดท้ายนั้นส่วนใหญ่แล้วจะเกิดกับการเลือกตั้งในระดับท้องถิ่น

ผลกระทบต่อองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น มีผลกระทบแน่นอน คือการต้องถอนทุนคืน และมีความบาดหมางกันระหว่างสมาชิกและผู้ที่สอบตก

พฤติกรรมและวิธีการนั้นมีหลากหลายรูปแบบ คือการรับเงิน และแบบพันธสัญญา ตลอดจนการยินยอมให้ห้วคะแนนมาจัดงานเลี้ยงและเลี้ยงสุราที่บ้านพัก

ตอนที่ 3

3.1 ข้อมูลเกี่ยวกับคณะกรรมการการเลือกตั้งเขต จากการศึกษาข้อมูลทางด้านเอกสารมีข้อค้นพบดังนี้

ความเป็นมา

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย กำหนดให้คณะกรรมการการเลือกตั้งเป็นผู้ควบคุมและดำเนินการจัดหรือจัดให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาท้องถิ่นและผู้บริหารท้องถิ่น รวมทั้งออกเสียงประชามติ ให้เป็นไปโดยสุจริตและเที่ยงธรรมประกอบพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ.2545 รวมทั้งแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2546 ได้ให้อำนาจคณะกรรมการการเลือกตั้งออกระเบียบข้อกำหนด ประกาศ และคำสั่ง เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินการเลือกตั้ง ตามขั้นตอนต่าง ๆ ให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อยสุจริตและเที่ยงธรรม

ในส่วนของเจ้าหน้าที่คณะกรรมการการเลือกตั้งเขตนั้น ทางคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดได้ประกาศการสรรหา การแต่งตั้ง ระยะเวลาการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของคณะกรรมการการเลือกตั้งเขต ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการการเลือกตั้งกำหนดโดยมีวาระ 2 เดือน จนการเลือกตั้งจะแล้วเสร็จเพื่อกำกับดูแลการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ให้ผู้อำนวยการการเลือกตั้งมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (1) รับสมัครเลือกตั้ง
- (2) กำหนดหน่วยเลือกตั้งและที่เลือกตั้ง
- (3) แต่งตั้งและจัดอบรมเจ้าพนักงานผู้ดำเนินการเลือกตั้ง
- (4) ตรวจสอบบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้ง และดำเนินการเพิ่มชื่อหรือถอนชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้ง
- (5) ดำเนินการเกี่ยวกับการลงคะแนนเลือกตั้ง การนับคะแนนเลือกตั้ง และการประกาศผลการนับคะแนนเลือกตั้ง
- (6) จัดให้มีที่บัตรเลือกตั้งและวัสดุอุปกรณ์เกี่ยวกับการเลือกตั้ง
- (7) ดำเนินการอื่นอันจำเป็นเกี่ยวกับการเลือกตั้ง

ในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่คณะกรรมการการเลือกตั้งเขต 1 และ เขต 2 นั้น ไม่ได้เป็นผู้ดูแลเกี่ยวกับการเลือกตั้งการเมืองท้องถิ่นโดยตรงแต่เกี่ยวข้องในฐานะที่ได้รับการแต่งตั้งจากคณะกรรมการการเลือกตั้ง (กกต.) ให้กำกับดูแลการเลือกตั้งในระดับชาติ คือการ

เลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ตามวาระที่กำหนดซึ่งแบ่งออกได้สองเขต รับผิดชอบเขตละ 10 คน รวม 2 เขต 20 คน

การวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมคอรัปชันในการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลของเจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวนในจังหวัดพังงาจากกลุ่มตัวอย่างของเจ้าหน้าที่คณะกรรมการเลือกตั้งเขต 1 และ เขต 2 ซึ่งมีการศึกษางานด้านเอกสารข้อมูลเกี่ยวกับคณะกรรมการการเลือกตั้งเขตจากการศึกษาข้อมูลทางด้านเอกสารมีข้อค้นพบ ดังนี้

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย กำหนดให้คณะกรรมการการเลือกตั้งเป็นคู่ควบคุมและดำเนินการจัดหรือจัดให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา สมาชิก ท้องถิ่น และผู้บริหารท้องถิ่น รวมทั้งออกเสียงประชามติ ให้เป็นไปโดยสุจริตและเที่ยงธรรมประกอบพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ.2545 รวมทั้งแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2546 ได้ให้อำนาจคณะกรรมการการเลือกตั้งออกระเบียบข้อกำหนด ประกาศ และคำสั่ง เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการการดำเนินการเลือกตั้ง ตามขั้นตอนต่าง ๆ ให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อยสุจริตและเที่ยงธรรม

สำหรับในส่วนของการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น คณะกรรมการการเลือกตั้งได้ออกระเบียบ ข้อกำหนด ประกาศ และคำสั่ง เพื่อใช้ถือปฏิบัติ ตั้งแต่ปี 2546 เป็นต้นมา หลังจากนั้นก็ได้มีการแก้ไขปรับปรุงอีกหลายครั้ง เพื่อให้เป็นไปตามกฎหมายและมีความเหมาะสมรวมทั้งสามารถนำไปใช้ถือปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

หน้าที่และการดำเนินการเลือกตั้ง

มาตรา 19 เมื่อมีกรณีที่ต้องการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใด ให้คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดแต่งตั้งหัวหน้าพนักงานส่วนท้องถิ่นเป็นผู้อำนวยการการเลือกตั้งประจำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และแต่งตั้งคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วยหัวหน้าพนักงานส่วนท้องถิ่นนั้น และกรรมการอื่นอีกไม่น้อยกว่าสี่คนแต่ไม่เกินหกคน เป็นผู้รับผิดชอบในการจัดให้มีการเลือกตั้งตามพระราชบัญญัตินี้และต้องปฏิบัติตามประกาศ ระเบียบ ข้อกำหนด คำสั่ง หรือการมอบหมายคณะกรรมการการเลือกตั้งหรือคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัด

การสรรหา การแต่งตั้ง ระยะเวลาการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของ คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตาม ระเบียบที่คณะกรรมการการเลือกตั้งกำหนด

มาตรา 20 ให้ผู้อำนวยการการเลือกตั้งประจำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (1) รับสมัครเลือกตั้ง
- (2) กำหนดหน่วยเลือกตั้งและที่เลือกตั้ง
- (3) แต่งตั้งและจัดอบรมเจ้าพนักงานผู้ดำเนินการเลือกตั้ง
- (4) ตรวจสอบบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้ง และดำเนินการเพิ่มชื่อหรือถอนชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้ง

(5) ดำเนินการเกี่ยวกับการลงคะแนนเลือกตั้ง การนับคะแนนเลือกตั้ง และการประกาศผลการนับคะแนนเลือกตั้ง

(6) จัดให้มีหีบบัตรเลือกตั้งและวัสดุอุปกรณ์เกี่ยวกับการเลือกตั้ง

(7) ดำเนินการอื่นอันจำเป็นเกี่ยวกับการเลือกตั้ง

เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ใดตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดอาจแต่งตั้งหรือมอบหมายให้คณะบุคคลหรือบุคคลใดเป็นผู้ช่วยเหลือในการปฏิบัติหน้าที่ได้ตามระเบียบที่คณะกรรมการการเลือกตั้งกำหนด

ในส่วนของเจ้าหน้าที่คณะกรรมการการเลือกตั้งเขตนั้น ทางคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดได้ประกาศการสรรหา การแต่งตั้ง ระยะเวลาการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของคณะกรรมการการเลือกตั้งเขต ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการการเลือกตั้งกำหนดโดยมีวาระ 2 เดือน จนการเลือกตั้งจะแล้วเสร็จเพื่อกำกับดูแลการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ให้ผู้อำนวยการการเลือกตั้งมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (1) รับสมัครเลือกตั้ง
- (2) กำหนดหน่วยเลือกตั้งและที่เลือกตั้ง
- (3) แต่งตั้งและจัดอบรมเจ้าพนักงานผู้ดำเนินการเลือกตั้ง
- (4) ตรวจสอบบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้ง และดำเนินการเพิ่มชื่อหรือถอนชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้ง

(5) ดำเนินการเกี่ยวกับการลงคะแนนเลือกตั้ง การนับคะแนนเลือกตั้ง และการประกาศผลการนับคะแนนเลือกตั้ง

(6) จัดให้มีหีบบัตรเลือกตั้งและวัสดุอุปกรณ์เกี่ยวกับการเลือกตั้ง

(7) ดำเนินการอื่นอันจำเป็นเกี่ยวกับการเลือกตั้ง

ในส่วนของกลุ่มเป้าหมายที่จะมาสนับสนุนแสดงความคิดเห็นและตอบแบบ สัมภาษณ์พฤติกรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวนในการปฏิบัติหน้าที่ ของเจ้าหน้าที่ คณะกรรมการการเลือกตั้งเขต 1 และ เขต 2 นั้น กลุ่มเป้าหมายทั้งหมดไม่ได้เป็นผู้ดูแลเกี่ยวกับการเลือกตั้งการเมืองท้องถิ่นโดยตรงแต่เกี่ยวข้องในฐานะที่ได้รับการแต่งตั้งจากคณะกรรมการการเลือกตั้ง (กกต.) ให้กำกับดูแลการเลือกตั้งในระดับชาติ คือการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ตามวาระที่กำหนดซึ่งแบ่งออกได้สองเขต รับผิดชอบเขตละ 10 คน รวม 2 เขต 20 คน

3.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมคอร์รัปชันในการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหาร ส่วนตำบลของเจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวนในจังหวัดพังงาจากกลุ่มตัวอย่างของเจ้าหน้าที่ คณะกรรมการการเลือกตั้งเขต 1 และ เขต 2 มี จำนวน 4 คน การศึกษาสัมภาษณ์มีข้อค้นพบ ดังนี้

3.2.1 ภารกิจที่ได้รับมอบหมาย เป็นอีกหนึ่งงานหลักที่เจ้าหน้าที่ตำรวจต้องทำ ความเข้าใจให้เกิดความกระฉับกระเฉงต่อขั้นตอนในการปฏิบัติงาน หรืออาจจะเป็นอีกประเด็นหนึ่ง ในทางตรงกันข้ามที่เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีความเข้าใจต่อภารกิจ หรือจงใจ นั้นอาจนำไปสู่การเกิด ปัญหาคอร์รัปชันขึ้นรวมไปถึงกระบวนการในการปฏิบัติหน้าที่ เพราะเจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวน ต้องทำตามกระบวนการและขั้นตอนของการคุมหน่วยเลือกตั้ง เริ่มตั้งแต่ ศึกษาทำความเข้าใจ ขั้นตอนจนถึงกระบวนการสุดท้ายของการปฏิบัติภารกิจ ซึ่งภารกิจของแต่ละคนมีความแตกต่างกันตามพื้นที่ ผู้ร่วมงาน สภาพแวดล้อม เหล่านี้จะเป็นกระบวนการที่ผู้ปฏิบัติแต่ละคนนำไปปฏิบัติ และกลายเป็นอีกหนึ่งเงื่อนไขในการที่จะทำให้เกิดการทุจริตคอร์รัปชันในส่วนภารกิจของเจ้าหน้าที่ ตำรวจในปฏิบัติหน้าที่ในการคุมหน่วยเลือกตั้งสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วย 8 อำเภอภายใต้การดูแลรับผิดชอบและคำสั่งของคณะกรรมการการเลือกตั้ง (กกต.)ซึ่งคำตอบของกลุ่มเจ้าหน้าที่คณะกรรมการการเลือกตั้งเขตจะไม่มี ความแตกต่างกันกับกลุ่มของข้าราชการ ตำรวจชั้นประทวนและกลุ่มของนักการเมืองท้องถิ่น มีข้อค้นพบ คือก่อนวันเลือกตั้งและวันเลือกตั้ง เจ้าหน้าที่ตำรวจมีภารกิจที่จะต้องดูแลและรักษาความสงบเรียบร้อยในหน่วยเลือกตั้งอย่าง เคร่งครัดและสามารถจับกุมผู้กระทำความผิดพระราชบัญญัติการเลือกตั้งได้ทันที

ส่วนที่ 2 ปัจจัยภายนอกซึ่งเป็นสภาพแวดล้อมในการเลือกตั้ง ที่เป็นตัวกำหนด พฤติกรรมคอร์รัปชันของเจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวนที่ส่งผลกระทบต่อองค์การบริหารส่วนตำบลมี ข้อค้นพบ ดังนี้

3.2.2 พฤติกรรมที่ไม่เป็นกลาง

การประพฤติตนไม่เป็นกลางในการทำหน้าที่ในการดูแลหน่วยเลือกตั้ง หรือเป็นผู้รับผิดชอบต่อภารกิจนั้น ตำรวจชั้นประทวนไม่สามารถกระทำกรอย่างนั้นได้

เนื่องจากมีปัจจัยหลายอย่างเป็นตัวกำหนด เช่น กฎหมายควบคุม ความจำกัดของเวลา จำนวนของคณะกรรมการในการทำหน้าที่ประจำหน่วยเลือกตั้งแต่ละหน่วย ความรับผิดชอบต่อการกระทำที่คำนึงถึงหน้าที่ของพลเมืองมากกว่าค่านิยมสัญญาหรือข้อตกลง

ในส่วนที่ให้คำตอบว่า มีบ้างนั้นแต่ไม่ได้เกิดขึ้นกับข้าราชการตำรวจชั้นประทวน แต่ไปเกิดที่ผู้บังคับบัญชาหรือข้าราชการตำรวจชั้นผู้ใหญ่ ที่ประพฤติตน โดยอาศัยอำนาจทางตำแหน่งและอำนาจทางสังคมที่มีอยู่ ส่งผลให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาหรือลูกน้องทำตามคำสั่ง เมื่อโดนสั่งก็ต้องปฏิบัติตาม หากไม่ทำตามก็อาจจะเกิดปัญหาตามมาได้ในภายหลัง ซึ่งทำให้การใช้ชีวิตอยู่ระหว่างการทำงานแต่ละวันนั้นมีความยากลำบาก

ปรากฏดังคำสัมภาษณ์ ต่อไปนี้

“... ผมคิดว่าการกระทำของเจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวนนั้นน่าจะไม่มีแล้ว ซึ่งมีก็พบน้อยมาก อาจจะมีข้อบังคับและปัจจัยอย่างอื่นเป็นตัวกำหนดไม่ให้ทำการทุจริต คือ ความจำกัดของเวลาในการทำหน้าที่ การมีกฎหมายการเลือกตั้งเข้ามาควบคุม คนที่มีส่วนในการทำหน้าที่ก็เยอะแยะคงเป็นไปได้ยาก...”

(คณะกรรมการการเลือกตั้งเขต 2549 : บทสัมภาษณ์)

“...ผู้บังคับบัญชาระดับสูงมากกว่าที่มีอำนาจทำอย่างนั้นได้ เพราะเขามีอำนาจทางสังคมที่ชัดเจนโดยเฉพาะอำนาจหน้าที่ ในส่วนคำตอบที่ผมตอบไปนั้นก็อาจจะมีส่วนน้อยไม่แน่ใจ ถ้าลูกน้องไม่ทำตามก็อาจจะมีผลถึงการปฏิบัติงานได้...”

(คณะกรรมการการเลือกตั้งเขต 2549 : บทสัมภาษณ์)

นอกเหนือจากพฤติกรรมไม่เป็นกลางแล้วนั้นยังจะมีตัวแปรบางอย่าง คือ ศักยภาพของผู้สมัครและห้วคะแนน. บทบาท ฐานะ ความเป็นอยู่ สังคม ศาสนา เศรษฐกิจ อิทธิพล ของผู้สมัครรับเลือกตั้งไม่ว่าจะเป็นนักการเมืองท้องถิ่นไปจนถึงนักการเมืองระดับชาติ เป็นศักยภาพที่สำคัญ ทั้งนี้รวมไปถึงห้วคะแนน ผู้นำชุมชนย่อมมีส่วนผลักดันคนของตนเองให้ทำประโยชน์ให้แก่กัน เริ่มจากการหาเสียง พุดคุย เจรจา ชักชวน โฆษณา ประชาสัมพันธ์ จนฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งสามารถมีอิทธิพลต่อผู้ที่ถูกครอบงำ อาจได้ด้วยคำสัญญา ให้เป็นเงิน หรือสิ่งอื่นๆ จนโยงไปถึงตัวข้าราชการตำรวจชั้นประทวนที่ต้องดิ้นรนไปอยู่ภายใต้กระบวนการที่เกิดขึ้น ดังนั้นศักยภาพของผู้ที่เข้ามาซื้อเสียงต่อชาวบ้านหรือข้าราชการตำรวจจะต้องมีขีด

ความสามารถที่เพียงพอหรือกระเป๋านัก มีการวางแผนที่ดีและรัดกุมเข้าถึงทุกระบบถึงจะฝ่ากระบวนการของกฎหมายไปได้ ดังนั้นศักยภาพของผู้สมัครและห้วคะแนนจะกลายเป็นตัววัดระดับความพึงพอใจของประชาชนและข้าราชการตำรวจชั้นประทวนในการที่จะต้องเลือกเอาจนนำไปสู่การทุจริตขึ้นได้นั้นจากการสัมภาษณ์กลุ่มของคณะกรรมการการเลือกตั้งเขตซึ่งมีคำตอบที่ไม่แตกต่างกับคำตอบของข้าราชการตำรวจชั้นประทวนและกลุ่มของนักการเมืองท้องถิ่นมีข้อค้นพบดังนี้

ส่วนใหญ่แล้วคิดว่าถ้าหากมีการซื้อเสียงเกิดขึ้นในภาพรวมแล้วระหว่างห้วคะแนนกับตัวผู้สมัครนั้นคำตอบส่วนใหญ่เห็นว่า เป็นห้วคะแนน ห้วคะแนนมีความใกล้ชิดกับประชาชนมากกว่าและมีความเป็นกันเองกับทุกคนไม่ว่าจะเป็นชาวบ้านหรือหน่วยงานอื่น มีความมักคุ่น ไม่กลัวการเพ่งเล็งจากกฎหมายบ้านเมืองและเป็นฝ่ายที่ไม่เคยกลัวความผิดใดๆ เนื่องจากไม่ใช่ผู้สมัคร และห้วคะแนนทำหน้าที่ได้ดีกว่าแนบเนียนกว่าเพราะเป็นเสมือนแขนและขาของ ผู้สมัคร สามารถทำอะไรก็ได้ และบางที่ห้วคะแนนจะเป็นผู้เสนอแนะวิธีการต่างๆ ให้กับผู้สมัคร จนสามารถกำหนดชะตาและประเมินความเป็นไปได้ของผู้สมัครว่าจะชนะหรือไม่

ในส่วนของตัวผู้สมัครเองนั้นมีส่วนน้อยที่ตอบว่าเป็นผู้สมัครเอง ที่ได้คำตอบเช่นนั้นเพราะผู้สมัครเข้าใจว่าเมื่อได้วางแผนการเงินและนำเงินไปให้ห้วคะแนนแล้วนั้นห้วคะแนนได้นำเงินไปใช้จ่ายในส่วนอื่นที่ผิดไปจากวัตถุประสงค์ ผิดไปจากความต้องการทำให้เปลืองงบประมาณหรืองบประมาณอาจจะบานปลายได้และบางคนมีความเป็นผู้ใหญ่กว่าห้วคะแนนเลยต้องลงทุนไปซื้อเสียงในพื้นที่ด้วยตัวเอง

ปรากฏดังคำสัมภาษณ์ ต่อไปนี้

“... หากมีการทุจริตหรือการซื้อเสียงเกิดขึ้น ส่วนใหญ่แล้วจะมา จากผลการทำงานของห้วคะแนนมากกว่า เพราะห้วคะแนนมีความคล่องตัวในการจัดหาและการจัดการมากกว่าผู้สมัคร การไปหากกลุ่มคนจึงเป็นการง่ายต่อการออกไปทำหน้าที่ของตนเอง ผู้สมัครนั้นเพียงแต่รอเวลาและฟังผลการปฏิบัติงานของห้วคะแนนอยู่ที่บ้าน ผู้สมัครไม่มีความจำเป็นใดๆ ที่จะเสี่ยงต่อการถูกปรับใบเหลืองหรือใบแดงจาก กกต.

(คณะกรรมการการเลือกตั้งเขต 2549 : บทสัมภาษณ์)

“...ผู้สมัครจะหลีกเลี่ยงในการทำงานโดยใช้หวัคะแนทำงานแทนในการซื้อเสียง อาจจะให้เป็นผลตอบแทนในรูปเงิน ถ้าได้ก็จะให้ไปเลยครอบครัวละ หนึ่งพันบาท ห้าร้อยบาท คูสมาชิกในครอบครัวเป็นหลัก อาจจะผ่านนายมือเบอร์ หรือหอยหูน อันนี้ชัดเจนมากเท่าที่ฟัง มา...”

(คณะกรรมการการเลือกตั้งเขต 2549 : บทสัมภาษณ์)

3.2.3 พฤติกรรมการยอมรับข้อเสนอ

ข้อเสนอที่มีผู้มาเสนอให้นั้นข้าราชการตำรวจไม่ค่อยจะยอมรับข้อเสนอ เพราะกลัวกฎหมายบ้านเมืองและเป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่ ซึ่งเป็นบุคคลที่ได้รับการแต่งตั้งและมี บทบาทหน้าที่ที่ชัดเจน แต่หากมีการยอมรับข้อเสนอดังกล่าวได้คงไม่เกินร้อยละ สามสิบ สิ่งที่ค้นพบ จากคำตอบในการสัมภาษณ์ส่วนใหญ่แล้วให้คำตอบว่า ข้าราชการตำรวจชั้นประทวนไม่ ยอมรับในข้อเสนอดังกล่าว เนื่องจากเห็นว่าเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมายที่คณะกรรมการการ เลือกตั้ง (กกต.) กำหนด และผิดในทางกฎหมายของบ้านเมือง เมื่อเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจต้อง รักษากฎหมายของบ้านเมืองไม่ควรทำตนไม่เป็นเยี่ยงอย่างแก่บุคคลอื่นไม่ว่ากรณีใดๆ หากไป ทำเช่นนั้นแล้ว อาจจะได้คนที่ไม่ดีไม่มีความสามารถเข้าไปทำหน้าที่แทนประชาชน ไปบริหาร บ้านเมืองแล้วเกิดความผิดพลาดและเกิดการทวงคืนในสิ่งที่ได้ลงทุนไป เจ้าหน้าที่ตำรวจควร จะปฏิเสธในการกระทำดังกล่าว โดยให้คณะกรรมการการเลือกตั้ง (กกต.) เพิ่มมาตรการที่ เด็ดขาดในการลงโทษให้หนักกว่าเดิม

การตรวจสอบกลุ่มเป้าหมายนั้นมีความสำคัญในการเข้าไปซื้อเสียง ต้องมีการ วางแผนที่ดีถึงเห็นถึงผลประโยชน์ที่จะได้รับกลับมา การตัดสินใจที่จะเข้าไปเคาะประตูให้ ข้าราชการตำรวจรับข้อเสนอนั้นเป็นไปได้ยาก

ปรากฏดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“... ปกติผมนี้ คือมองว่าผู้สมัครต้องตรวจสอบก่อนว่าบุคคลคนนั้นเป็นใคร และ ผมก็เคยเป็นคณะกรรมการในการคุมหน่วยเลือกตั้ง อบต. มาก่อน และทดลองเปิดบ้านดูแล้ว เขาก็ไม่เข้ามา ผู้ซื้อเสียงเขาจะตรวจก่อนไม่มีการผลิผลามในการเข้าไปและให้คำตอบแทนเป็น รายบ้าน ต้องทำการเช็คกลุ่มเป้าหมายก่อน ยิ่งในส่วนของเจ้าหน้าที่ตำรวจด้วยแล้วจะยาก มาก...”

(คณะกรรมการการเลือกตั้งเขต 2549 : บทสัมภาษณ์)

3.2.4 พฤติกรรมการตัดสินใจครั้งสุดท้าย

การตัดสินใจเลือกนั้นในกรณีของข้าราชการตำรวจชั้นประทวนนั้น เป็นการมองและประเมินความเป็นจริงที่เกิดขึ้นมากกว่าและพบว่าไม่มีความเป็นไปได้ในส่วนของหน่วยงานที่เป็นผู้ปฏิบัติโดยเฉพาะในคืนก่อนการเลือกตั้งหรือคืนหมาหอนนั้นเป็นไปได้แค่อดีต การหาเสียงส่วนใหญ่เป็นการเคาะประตูบ้าน พูดคุยหาเสียงกับชาวบ้าน และเป็นการปราศรัยหาเสียงตามจุดต่างๆ ที่สำคัญของแต่ละอำเภอ ตำรวจก็ต้องไปทำหน้าที่ในคืนสุดท้ายอย่างเข้มแข็ง มีการตั้งจุดตรวจ และเฝ้าระวังการออกมาของผู้ไม่หวังดีที่ก่อความวุ่นวายก่อนการเลือกตั้ง การตัดสินใจของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่จะรับข้อเสนอลือหรือเลือกใครนั้นเป็นการตัดสินใจไว้ก่อนแล้วหรือไม่ก็ตกลงเอาวันที่เข้าคูหาโดยไม่มีการลังเล และข้อเสนอของหัวหน้าคะแนนตลอดจนวิธีการมีความซับซ้อนยุ่งยากมากขึ้น

ปรากฏดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“...ในอดีตนั้นมีจริงๆ ในเรื่องของคืนหมาหอน เป็นคำเปรียบที่สนุกและดูเหมือนการทำภารกิจของหัวหน้าคะแนนนั้นจะคึกคักเป็นพิเศษต้องคอยดูแลและตรวจตราจำนวนผลตอบแทน ผ่านคนในหมู่บ้าน ผ่านกลุ่มแม่บ้าน แต่เดี๋ยวนี้มันไม่มีแล้ว จะกลายเป็นอย่างอื่นที่มีความซับซ้อนมากขึ้น สมัยนี้ตามไม่ทัน แม้คณะกรรมการการเลือกตั้งเองก็ต้องปวดหัว หาความผิดที่จะเอาผิดกับผู้สมัครนั้นทำยาก นอกจากมีการร้องเรียนจากผู้สมัครที่สอบตกเท่านั้นเอง...”

(คณะกรรมการการเลือกตั้งเขต 2549 : บทสัมภาษณ์)

“... ไม่มีหรอกครับทั้งชาวบ้านและตำรวจ เพราะตำรวจต้องคอยทำหน้าที่ระวังการกระทำทุจริตอยู่ตลอดเวลาจะเป็นเสียเองไม่ได้...”

(คณะกรรมการการเลือกตั้งเขต 2549 : บทสัมภาษณ์)

3.2.5 วิธีการและรูปแบบของพฤติกรรม

การให้ความหมายของคอร์ปชันและรูปแบบของการคอร์ปชันนั้น กลุ่มตัวอย่างของคณะกรรมการการเลือกตั้งเขต มีความคิดเห็นและสอดคล้องกับคำตอบของเจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวนและนักการเมืองท้องถิ่น

ปรากฏดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“...คือที่ผมสัมผัสโดยตรงเมื่อครั้งคุมหน่วยเลือกตั้งในอดีต ตำรวจตระเวนชายแดนค่อนข้างเป็นเสียเอง หมายถึงว่าเขาเป็นคนสอดส่องดูแลในการเลือกตั้ง พอถึงคืนหมาหอนกลับเป็นเครื่องมือของหวัคะแนนหรือผู้สมัครบางคนมองว่าผู้ปฏิบัติเป็นเสียเองนั่นเป็นอดีต...”

(คณะกรรมการการเลือกตั้งเขต 2549 : บทสัมภาษณ์)

ซึ่งรูปแบบของพฤติกรรมต่างๆ ที่พบเห็นและรวบรวมได้ 12 รูปแบบ และผู้ทำการศึกษาวิจัยได้วิเคราะห์ตามกรอบพร้อมคำสัมภาษณ์ของคณะกรรมการการเลือกตั้งเขตและรวมถึงผลกระทบ ผลการวิเคราะห์มีความใกล้เคียงกับ กลุ่มของเจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวน และกลุ่มของนักการเมืองท้องถิ่น มีข้อค้นพบดังนี้

(1) รูปแบบรับเงินจากหวัคะแนนแล้วเอาไปแจกจ่ายให้กับกลุ่มเป้าหมาย พฤติกรรมอย่างนี้เป็นพฤติกรรมที่อยู่ลำดับแรกๆ ของการซื้อเสียงจากผู้สมัครและหวัคะแนน นับได้ว่าเป็นรูปแบบที่ทำกันมานาน หวัคะแนนจะนำเงินมาให้ ซึ่งจำนวนเงินทั้งหมดหวัคะแนนไปเบิกมาจากผู้สมัครที่มีต้นทุนสูงไว้ก่อนล่วงหน้าแล้วจึงจะดำเนินการในขั้นตอนต่อไป และนัดหมายกัน หรือ ผ่านทางผู้นำในชุมชน ผ่านทางกลุ่มแม่บ้าน จากผู้อุปถัมภ์ ไปสู่ผู้อยู่ใต้อุปถัมภ์ พฤติกรรมในรูปแบบนี้ มีการวางแผนกันล่วงหน้าก่อนการเลือกตั้งประมาณ 1 เดือน กระบวนการเหล่านี้เป็นกระบวนการพื้นฐานและเชื่อว่าทำงานง่ายกว่าสิ่งอื่นใดทั้งหมด และเงินก็ยังเป็นปัจจัยหลักที่ผู้ถูกซื้อยินดีรับข้อเสนอโดยไม่มีข้อกังขาและเงินเป็นของขวัญที่เปลี่ยนรูปแบบได้รวดเร็วและมีค่าที่สุดหรืออาจเปลี่ยนสถานะได้อย่างใจต้องการ การรับข้อเสนอเป็นเงินจากหวัคะแนนของเจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวนนั้นกระทำการผ่านผู้ใดผู้หนึ่งที่มีตำแหน่งสูงกว่า หรือยศใหญ่กว่า โดยเรียงตามลำดับชั้นกันไป

ปรากฏดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“...การรับเงินแล้วนำมาแจกจ่ายแก่บุคคลอื่นนั้น เป็นการกระทำที่ผิดกฎหมายการเลือกตั้ง แต่การจะเอาความผิดได้นั้นต้องมีหลักฐานที่มีความชัดเจน มีพยานรู้เห็น มีคนกระทำ ความผิดจริง และผู้ทำการตรวจสอบต้องตรวจสอบด้วยใจเป็นกลางพร้อมกับดำเนินการให้ทันที แต่การแจกเงินและแจกเป็นสิ่งที่ของนั้น ถือว่าเป็นเรื่องที่กระทำกันมายาวนานตั้งแต่สมัยไหนแล้ว และจะยังเป็นอยู่เช่นนี้ ต่อให้มีกฎหมายเลือกตั้งออกมาสักกี่ฉบับ ผลมันก็ต้องเป็นอย่างนี้และไม่มีความที่จะแก้ไขได้ โดยเฉพาะการเป็นผู้อุปถัมภ์กัน มันเป็นหัวใจในการเล่นการเมือง ไม่ว่าจะเป็นระดับ

ไหน ท้องถิ่น ระดับชาติ นักการเมืองเขาถือว่าเป็นกลไกที่ได้ผลและจะไม่มีปัจจัยตัวไหนจะยิ่งใหญ่ไปกว่า เงิน ถ้ามีเงินมาก บารมีก็มาก คณะกรรมการการเลือกตั้งเขตก็เคยเป็นประชาชนที่ต้องอาศัยการเลือกตั้งมาก่อน และปัจจุบันก็ยังอยู่ในระบบเดิมๆ คือ ต้องออกไปเลือกตั้ง ทั้งที่รู้ว่าได้คนที่ซื้อเสียงเข้ามาทำหน้าที่บริหารบ้านเมือง แต่เราก็ต้องเลือกและทำอะไรไม่ได้ มันขาดพยานหลักฐานอย่างที่คุณบอก และส่วนของข้าราชการตำรวจก็ต้องมีแน่นอนในการซื้อเสียง แต่ใครจะมาบอกว่า เป็นคนทำละ การอุปถัมภ์กันกลายเป็นเรื่องที่มีความถูกต้อง บางครั้งไม่เป็นการถูกเสมอไป และการให้เงินนั้นต้องวางแผนล่วงหน้ากันถือว่าเป็นวิธีที่ง่ายที่สุดและปลอดภัย สามารถแปรตัวเงินเป็นปัจจัยอย่างอื่นได้..."

(คณะกรรมการการเลือกตั้งเขต 1 2549 : บทสัมภาษณ์)

"...การให้เงินกันต้องผ่านบุคคลที่มียศตำแหน่งสูงกว่าและเอามาแจกจ่ายกัน อาจจะนัดกันให้ในวันสุดท้ายก่อนการเลือกตั้งหรือคืนหมาหอนก็ได้และในส่วนของชาวบ้านนั้น อาจจะผ่านกลุ่มคนที่มีฐานะทางสังคมดีหน่อย เช่น อสม. กลุ่มแม่บ้าน หรือนายทุนประจำหมู่บ้าน ถ้าเป็นของเจ้าหน้าที่ตำรวจ อาจฝากต่อๆ กันไป..."

(คณะกรรมการการเลือกตั้งเขต 2 2549 : บทสัมภาษณ์)

(2) รูปแบบให้เงินคนที่ไว้ใจได้ ซึ่งรูปแบบนี้มีความเหมือนกับรูปแบบรับเงินจากหัวคะแนนแล้วนำไปแจกจ่าย ซึ่งจะมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน หัวคะแนนจำเป็นต้องหาบุคคลที่ไว้วางใจได้ในการดำเนินการซื้อเสียง ถ้าได้บุคคลที่เชื่อถือไม่ได้ก็จะเกิดการผิดพลาดและสิ้นเปลืองงบประมาณมากขึ้นเพราะการดำเนินการแต่ละขั้นตอนนั้นต้องวางเงินเป็นเดิมพันและมุ่งหวังให้เกิดประโยชน์สูงสุด

ปรากฏดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

"...รูปแบบของการให้เงินคนที่ไว้วางใจอาจจะไม่มีความแตกต่างจากการรับเงินจากหัวคะแนนแล้วเอาไปให้กลุ่มเป้าหมาย เป็นงานชนิดเดียวกัน แต่ก็ต้องเลือกคนที่เราจะให้เงิน ถ้าไม่เลือกบางทีก็มีปัญหา ไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ การวางเงินเป็นเรื่องของการเสี่ยงที่จะหวังผลได้ไม่มากนัก แต่ก็ต้องหวังเพราะนักการเมืองต้องหวานพีชก่อนเสมอ แล้วผลก็ตามมา การให้เงินก็เช่นเดียวกันเป็นการให้ด้วยความตั้งใจและหวังผล ทุกการเลือกตั้งมีการซื้อเสียงทั้งนั้น แต่ก็ต้องปล่อยเพราะการเมืองไทยเป็นอย่างนี้แหละ..."

(คณะกรรมการการเลือกตั้งเขต 1 2549 : บทสัมภาษณ์)

(3) รับข้อเสนอมาในรูปแบบสปอนเซอร์ เช่น ชุดกีฬา น้ำดื่ม เครื่องดื่ม การรับในรูปแบบนี้ถือว่าการสร้างฐานคะแนนที่ดีและแอบแฝงมาในการกำกับดูแลกับกลุ่มของเยาวชน วัยรุ่น หน่วยงานต่างๆ สำหรับบางคนก็เพิ่งมีโอกาสได้ใช้สิทธิในการเลือกตั้งเป็นครั้งแรกหรือครั้งที่ 2 วิธีการเหล่านี้ เป็นวิธีการที่ไม่ยุ่งยากไม่มีความซับซ้อนใดๆ เป็นการกระทำที่เกิดประโยชน์ เพิ่มผลประโยชน์ให้กับตัวเองโดยมุ่งหวังผลทางการเมืองตลอดจนคะแนน จากวัยรุ่นเหล่านี้ ในส่วนของการรับข้อเสนอและวิธีการของหัวคะแนนที่เข้ามาเป็นผู้สนับสนุนดูแล และให้เป็นสิ่งของนั้น เป็นเรื่องการเมืองระดับพื้นที่ และการทำงานของหัวคะแนนไม่ต้องอาศัยเทคนิคอะไรมากนักเนื่องจากรูปแบบต่างๆ เป็นการให้ด้วยภาวะที่พร้อมจะให้ เพราะว่าการเล่นกีฬาเป็นเรื่องที่ใครก็เข้าใจ และไม่เคยสร้างปัญหาให้กับใครไม่ว่าจะเป็นผู้รับหรือผู้ให้ เมื่อข้าราชการตำรวจชั้นประทวนเลิกงานแล้วส่วนใหญ่ก็จะเล่นกีฬากันในตอนเย็นอยู่แล้ว และมีการจัดการแข่งขันฟุตบอลกันบ่อยครั้ง ทักษะที่ดีต่อกีฬาฟุตบอลบวกกับค่านิยมกลายเป็นเรื่องง่ายที่หัวคะแนน ตลอดจนผู้ลงสมัครจะทำการเจาะกลุ่มเป้าหมายเหล่านี้ได้อย่างตรงจุด ผู้สนับสนุนในชุดกีฬา เครื่องดื่ม เข้ามาอย่างเป็นปกติ เพราะถือว่าการสนับสนุนที่ดี ส่งผลให้แผนการซื้อเสียงบรรลุเป้าหมายที่วางไว้

ปรากฏดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“...นักกีฬาทุกคนชอบที่จะมีเสื้อผ้าและชุดกีฬาหลายๆ ชุด ซึ่งแสดงถึงความพอใจ และต้องการที่จะอวดกับเพื่อนที่เล่นกีฬาด้วยกัน และการที่ใครหรือนักการเมืองเอามาให้ในรูปแบบของสปอนเซอร์อย่างนี้ เป็นใครก็รับ ไม่ผิดกฎหมายแต่อย่างใด นักการเมืองได้เล็งกลุ่มไว้แล้วจนสามารถเข้าถึงการเมืองระดับพื้นที่ ได้ดี คือการแจกสิ่งของ เป็นเสื้อ เครื่องดื่ม หรือรูปแบบอื่นแล้วแต่จังหวะ โอกาส สถานการณ์ การที่นักการเมืองหรือหัวคะแนนหาเสียงหรือซื้อเสียงด้วยวิธีนี้ไม่เคยปรากฏว่าจะมีปัญหาตามมา ทั้งๆ ที่มีการเขียนชื่อไว้ที่ด้านหลังของเสื้อฟุตบอล หรือตัวย่อไว้ที่อุปกรณ์กีฬา ...”

(คณะกรรมการการเลือกตั้งเขต 2 2549 : บทสัมภาษณ์)

(4) รูปแบบของการให้สิ่งอำนวยความสะดวก เช่น โทรศัพท์ เครื่องคอมพิวเตอร์ พุดติกรรมและรูปแบบการรับข้อเสนอนี้เป็นกลไกที่ทันสมัยมีความชัดเจนในเรื่องที่เป็นข้อแลกเปลี่ยนที่ผู้สมัครและหัวคะแนนให้ความสนใจและกล้าลงทุนในสิ่งที่ต้องใช้งบประมาณจำนวนมากแต่ก็ต้องหวังผลที่ได้มาอย่างเต็มที่หมดลงไป สิ่งของเหล่านี้มีการรับมอบกันอย่างเป็นทางการโดยผ่านการรับแบบรูปแบบของการอภิชนทางการ

ปรากฏดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“... การมอบสิ่งของให้กับหน่วยงานนั้น เช่น เครื่องคอมพิวเตอร์ โทรศัพท์ พัดลม หรือจะเป็นโต๊ะทำงาน มองแล้วเป็นการมอบให้เป็นที่ระลึกและเพื่ออำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงานของหน่วยงานต่างๆ การที่นักการเมืองทำอย่างนี้ถือว่า ฉลาดและมีการเขียนชื่อติดไว้ คล้ายๆจะบอกว่า เป็นของเราละ เป็นของนักการเมืองคนนี้นะ การที่จะทำอย่างนี้ได้ ต้องมีงบประมาณในการใช้จ่ายสูงทีเดียว คงจะไม่ใช้การทำในระหว่างที่มีการเลือกตั้งทั้งหมด อาจทำมาก่อน บางคนให้ด้วยความจริงใจก็มี โดยไม่หวังผลใดๆเลยก็มี...”

(คณะกรรมการการเลือกตั้งเขต 2 2549 : บทสัมภาษณ์)

“...การรับของในรูปแบบนี้ เหมือนกับการอภิชนาการจากบุคคลอื่น ให้น้ำใจ หรือให้ด้วยการหวังผลตอบแทน สุดท้ายผู้ที่ได้รับประโยชน์คือผู้รับ ไม่เจาะจงว่าเป็นหน่วยงาน ไหน ใช้ประโยชน์จากการหาเสียงในช่วงที่จะมีการเลือกตั้ง...”

(คณะกรรมการการเลือกตั้งเขต 1 2549 : บทสัมภาษณ์)

(5)รูปแบบพันธสัญญา เช่น การสร้างถนน ลงอินเทอร์เนต และเสียงตามสาย รูปแบบนี้ถือว่าเป็นนโยบายที่มีความชัดเจน ถือเป็นนโยบายของการหาเสียงที่มีมานานทุกสมัย แม้แต่การเมืองระดับชาติ ก็ต้องขู่นโยบายนำหน้าเพื่อแสดงพลังและศักยภาพของตัวเองและพรรค พันธสัญญาเหล่านี้ถูกนำมาใช้อย่างกว้างขวาง การเมืองระดับท้องถิ่นก็ต้องใช้นโยบายในการหาเสียง การให้คำสัญญาจึงเกิดขึ้น และผลที่ตามมาข้าราชการตำรวจอาจจะได้รับสัญญาเหล่านั้นจริงๆ แต่ในทางกลับกันต้องมีข้อแลกเปลี่ยนระหว่างกันทำให้ต้องรักษาคำสัญญาอย่างที่ตกลงกันได้

ปรากฏดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“...การใช้นโยบายในการหาเสียงของหัวหน้าหรือพรรคการเมือง หรือผู้สมัครบางคน ต้องคิดและรู้จักใช้โอกาสให้เป็น ในการที่ทำการศึกษาดูงานถึงปัจจัยรอบตัวต่างๆ ที่มีอยู่ แล้วค่อยหารูปแบบของการพัฒนาให้มีความชัดเจนขึ้นโดยกำหนดเป็นแนวทางหรือนโยบาย เพื่อนำไปบอกให้ชาวบ้านได้รู้ชัดว่าต่อไปนี้ ผมจะต้องทำอย่างนี้ แล้วผมจะทำอย่างนั้น มีการตักต้อนเพิ่ม ทำที่ฝั่งขยะ หรือเผาขยะ ประจำตำบล หมู่บ้าน ก็แล้วแต่ เมื่อการหาเสียงเริ่มขึ้น ชาวบ้านก็เกิดการเปรียบเทียบระหว่างผู้สมัครแต่ละคน และการแลกเปลี่ยนในรูปแบบนี้ก็จะเกิดขึ้น ...”

(คณะกรรมการการเลือกตั้งเขต 1 2549 : บทสัมภาษณ์)

“...การใช้นโยบายและพันธสัญญาที่มีการนำมาใช้อย่างกว้างขวางและเป็น
รูปธรรมมากขึ้น หลังจากที่นักการเมืองหลายคน เสนอแนวทางในเรื่องนี้มาก่อน นักการเมือง
และผู้สมัครรุ่นหลังก็เลยยึดเอานโยบายมาเป็นพันธสัญญาในการหาเสียง...”

(คณะกรรมการการเลือกตั้ง เขต 2 2549 : บทสัมภาษณ์)

(6) รูปแบบของการเป็นผู้สนับสนุน ผู้สนับสนุนในที่นี้คือผู้ที่เป็นตัวกลางเชื่อม
ระหว่างหัวหน้าคณะกับผู้มีสิทธิในการเลือกตั้ง หรือเชื่อมตรงกับตำรวจชั้นประทวนที่กำลัง
ปฏิบัติงานหรือภารกิจมีความผูกพันกันระดับหนึ่งหรือมีข้อแลกเปลี่ยนต่อกันจนเป็นที่น่าพอใจทั้ง
สองฝ่าย และผู้สนับสนุนนี้เองที่รับผิดชอบในการเลือกตั้งแต่ละครั้ง ผู้สนับสนุนจะต้องทำงานให้
เป็นไปตามเป้าหมายของหัวหน้าคณะ ข้าราชการตำรวจบางคนอาจจะเคยทำตัวเป็นหัวหน้าคณะบ้าง
อาจจะไปหากลุ่มเอานักการเมืองที่เป็นหัวหน้าหน่วย หัวหน้าสายตรวจต่างๆ ให้เข้ามาทำงานตาม
วัตถุประสงค์และคอยสนับสนุนให้การช่วยเหลือ

ปรากฏดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“...การเป็นหัวหน้าคณะนั้นใครก็เป็นได้และตำรวจบางคนอาจจะเคยเป็นหัวหน้าคณะ
มาบ้างแต่ไม่เปิดเผยตัวเองมากนัก ถ้าเปิดเผยก็จะกระทบต่อหน่วยงาน...”

(คณะกรรมการการเลือกตั้ง เขต 2 2549 : บทสัมภาษณ์)

“...ผู้สนับสนุนอาจจะเป็นคนที่มีพลังในการจัดการสูง หรือต้องให้ผู้ที่มี
ความสัมพันธ์ที่ดีต่อหัวหน้าคณะและผู้มีสิทธิเลือกตั้ง การดำเนินงานจึงจะบรรลุเป้าหมายที่วาง
ไว้ แต่อาจจะมีข้อแลกเปลี่ยนกันหน่อย ข้อแลกเปลี่ยนคือการขอคะแนนนั่นเอง แต่การ
แลกเปลี่ยนต่างฝ่ายก็มีความพอใจ...”

(คณะกรรมการการเลือกตั้ง เขต 2 2549 : บทสัมภาษณ์)

(7) รูปแบบของบุญคุณต้องทดแทน บุญคุณถือว่าเป็นเรื่องใหญ่ของคนไทยและ
ไม่ค่อยตั้งอยู่บนความถูกต้องมากนัก โดยพื้นฐานของความเป็นคนไทยแล้ว ผู้น้อยต้องให้
ความนับถือและเคารพผู้ใหญ่ บุญคุณต้องทดแทนกัน และจะต้องผูกติดไปชั่วลูกชั่วหลาน หรือ
บางคนติดหนี้บุญคุณไปจนวันตาย ทั้งที่รู้อยู่ว่าบุญคุณต้องทดแทนก็จริง บางครั้งต้องตั้งอยู่บน
ความถูกต้อง ถูกกฎหมาย และจารีตประเพณี บุญคุณต้องทดแทนนั้น ไม่ค่อยจะมีข้อแม้
ข้าราชการตำรวจบางคนไม่ว่าจะเป็นเจ้านายหรือลูกน้องขออาศัยอิทธิพล อำนาจจากบุคคล

ที่มีอิทธิพลในพื้นที่ อำนาจล้นฟ้าที่ถือเอาเรื่องบุญคุณเป็นเรื่องใหญ่และต้องทดแทนให้ได้ การเล่นพวกนั้นมีความนิยมกันมากขึ้น บางครั้งการที่ต้องคบค้ากับผู้ที่มีอิทธิพล มีส่วนทำให้การทำงานราบรื่น ความจำเป็นบางอย่างในการหาข้อมูลในการทำงานเกี่ยวกับความลับ หรือความจำเป็นบางอย่างที่คนไม่มีอำนาจทำไม่ได้

ปรากฏดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“...เรื่องบุญคุณเป็นเรื่องที่ต้องตอบแทนกัน ในส่วนตัวผมบุญคุณถือเป็นเรื่องที่ต้องผูกติดกันไป จากลูกไปสู่นหลาน เป็นรุ่นๆ ไป หรือบางทีต้องติดไปจนวันตาย เรื่องอย่างนี้ใครก็ต้องมี ยิ่งสมัยนี้ การที่จะต้องตอบแทนกันมันทำได้หลายๆ ทาง เช่นว่า การฝากลูกเข้าเรียน การฝากพรรคพวกในการทำงาน โดยเฉพาะ การสอบเข้าแข่งขันจะต้องใช้เส้นสายในการหาคนในเอาไว้ นั่นแหละถือว่าเป็นการช่วยเหลือ มีบุญคุณต่อกัน ส่วนเรื่องของการเมืองเป็นเรื่องผลประโยชน์มากกว่าการตอบแทน แต่เป็นสิ่งที่แลกเปลี่ยนที่ต้องวัดกันด้วยเงินหรือคะแนนตอบแทนกัน...”

(คณะกรรมการการเลือกตั้งเขต 1 2549 : บทสัมภาษณ์)

“... ผมว่าเป็นความจำเป็นในการทำงานนะ ที่จะต้องคบหากับคนระดับใหญ่ๆ ที่ต้องพึ่งพาอาศัยกัน ทั้งเรื่องส่วนตัวและเรื่องงาน การทำงานบางครั้งเราทำคนเดียวไม่ได้ ถ้าขาดผู้นำในชุมชน หรือผู้มีอำนาจบางคน คนเหล่านี้ใช้ว่าจะไม่มีประโยชน์ แต่เราต้องเข้าใจและแลกเปลี่ยนกันบ้าง ความลับหรือเรื่องบางเรื่องที่หายากๆ ต้องอาศัยคนพื้นที่ในการช่วยเหลือ เรื่องวัยรุ่นบางคน นักเลง หรือเกี่ยวกับยาเสพติด แต่การเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับคนที่ถือว่ามีบุญคุณต่อกันนั้นต้องตั้งอยู่บนความชัดเจนและอย่าให้ถูกครอบงำมากนัก ถ้าเป็นอย่างนั้นจะกลายเป็น ผิดใจ หรือ อาจทำให้คนดีๆ ทำผิดกฎหมายได้...”

(คณะกรรมการการเลือกตั้งเขต 2 2549 : บทสัมภาษณ์)

(8) รูปแบบของการช่วยเหลืองานต่างๆ เช่น ให้เด็กบริการในงานศพ งานแต่งงานบวช รูปแบบของข้อเสนอความช่วยเหลือนั้น เป็นเรื่องส่วนบุคคลถ้าทำได้เป็นเรื่องที่ดีและน่าสนับสนุนเพราะเป็นการช่วยเหลือสังคมอีกรูปแบบหนึ่ง ที่ถือเอาเรื่องน้ำใจเป็นสำคัญ พบเห็นบ่อยๆ เช่น งานบวช งานแต่งงาน งานศพ งานโรงเรียน งานวันเกิดผู้ใหญ่ การฉลองตำแหน่งของนักการเมือง ฯลฯ

สำหรับหน่วยงานของตำรวจก็พบเห็นได้บางส่วน แต่อาจจะไม่ถี่เท่ากับหน่วยงานอื่นๆ นักการเมืองจะต้องเข้ามาดูแลทั้งเรื่อง คน และค่าใช้จ่ายส่วนอื่นที่มีความจำเป็นในการจัดงาน

ปรากฏดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“...งานเกิดขึ้นบ่อยๆ มีคนตายและเกิดอยู่ตลอดเวลา การช่วยเหลือเป็นเรื่องที่มีความจำเป็นสำหรับชาวบ้าน ที่อยากเห็นนักการเมืองที่เขาเลือกเข้าไปทำหน้าที่มาช่วยเหลือในยามที่ลำบาก แต่ว่ามีผู้สมัครบางคนที่ต้องเร่งทำคะแนนในช่วงการเลือกตั้งที่เพิ่งลงเป็นครั้งแรก เพื่อขอเสียงสนับสนุน...”

(คณะกรรมการการเลือกตั้ง เขต 2 2549 : บทสัมภาษณ์)

“...เห็นด้วยที่ให้คนมาช่วยงาน ไม่ว่าจะเป็งาน แต่งงาน งานบวชลูกชาย งานศพ งานเลี้ยงของผู้ใหญ่บางท่าน เป็นการแสดงน้ำใจของผู้สมัครแม้ว่าจะเป็นการหาเสียงและเป็นการประชาสัมพันธ์ที่ดี ในหน่วยงานของตำรวจคงจะพบเห็นบ้าง ถ้าภายในมืงานกันบ้าง และการที่ผู้สมัครหมายเลขต่างๆ เข้ามาช่วยเหลือนั้น แล้วแต่ จะรับหรือไม่ก็ได้ ไม่จำเป็นต้องมองว่ามีความผิด หรือถูก...”

(คณะกรรมการการเลือกตั้ง เขต 1 2549 : บทสัมภาษณ์)

(9) รูปแบบของการยินยอมให้หัวคะแนนมาจัดงานเลี้ยงที่บ้านพัก การจัดงานเลี้ยงเป็นการแสดงน้ำใจของเจ้าของบ้านอย่างหนึ่งที่มีต่อสมาชิกในโรงพัก โดยการจัดงานเลี้ยงนั้นมีที่มาที่ไป และแอบแฝงไปด้วยเลศนัย และตำรวจบางคนไม่ทราบเลยว่ามืงานเลี้ยงเนื่องในโอกาสอะไร การรับเงินมาทำในรูปแบบนี้เป็นการรับมาก่อนล่วงหน้า และบางรายอาจจะต้องนำอาหารมาส่งให้กับทางเจ้าหน้าที่ตำรวจที่รับผิดชอบงาน พร้อมกับเครื่องดื่มบางครั้งหัวคะแนนจะมานั่งร่วมอยู่ในงานด้วย แต่ไม่ปรากฏว่าผู้สมัครหรือนักการเมืองมาร่วมอยู่ในงาน หรือกรณีที่มีงานเลี้ยงเป็นการภายใน นักการเมืองอาจจะมาร่วมงาน โดยการแนะนำตัว ส่วนใหญ่จะเป็นผู้สมัครหน้าใหม่ การที่จัดงานเลี้ยงนั้นบางครั้งเป็นการแหกตา อาจจะอ้างว่าเป็นวันเกิด หรือเลี้ยงเนื่องในโอกาสต่างๆ

ปรากฏดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“...การจัดงานเลี้ยงมีด้วยกันทุกวงการ ไม่จำเป็นว่าจะจะเป็นหน่วยงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ แต่กรณีของข้าราชการตำรวจ ถ้าเกิดมีงานเลี้ยงในช่วงการเลือกตั้ง ถือว่าไม่เหมาะสม อาจจะมีคนร้องเรียนได้ หรือการหาทางเลี้ยงจากการถูกตรวจสอบนั้นจะต้องเปลี่ยนชื่อของงานเป็นอย่างอื่น เช่น งานวันเกิด งานเลี้ยงรุ่น...”

(คณะกรรมการการเลือกตั้งเขต 1 2549 : บทสัมภาษณ์)

“...ไม่แน่ใจว่าการรับงานรูปแบบนี้การรับจัดงานเลี้ยงที่บ้านพักของตำรวจมีมาเมื่อไหร่ ถ้าเป็นเช่นนั้นก็ต้อง วางแผน การรับเงินให้รอบคอบ ต้องทำล่วงหน้ามาก่อนแล้วมิเช่นนั้นอาจเกิดการตรวจสอบจาก กกต.ได้ หรือเป็นการร้องเรียนจากคู่ต่อสู้ หัวคะแนนจะไม่ค่อยร่วมงานเลี้ยงที่โรงพักด้วย เนื่องจากว่าเป็นการนำเกลียดและออกตัวมากเกินไป ...”

(คณะกรรมการการเลือกตั้งเขต 2 2549 : บทสัมภาษณ์)

“...นักการเมืองทุกคนเขาเก่งและมีทีมงานที่ดี มีหัวคะแนนที่เก่ง เจาะกลุ่มได้ดี และหาคะแนนจากกลุ่มที่น่าเชื่อถือได้ การที่นำเสนอแบบงานเลี้ยง เป็นการหว่านทั้งกลุ่ม ถือว่า คุ่มค่ากับการลงทุน แต่ไม่แน่ใจว่าผลจะตามมาเป็นอย่างไร และผู้ที่รับจัดงานเลี้ยงรู้ดีว่าผู้สมัครและหัวคะแนนหวังผลทางการเมืองแบบแอบแฝง อาจจะมีการมาร่วมในงานเพื่อเปิดตัว กับผู้สมัครคนใหม่ในสังกัดหรือพรรคการเมือง ถือเป็นการแนะนำน้องใหม่ พร้อมกับแผนงานและนโยบาย...”

(คณะกรรมการการเลือกตั้งเขต 1 2549 : บทสัมภาษณ์)

(10) รูปแบบรับส่งในวันเลือกตั้ง ถือว่าเป็นรูปแบบที่ทำกันมานาน ก่อนวันเลือกตั้งหรือเช้าของวันเลือกตั้งจะมีหัวคะแนนหรือคนที่ได้รับมอบเงินมาแจกจ่ายเป็นเงินสดแล้วไปเติมน้ำมันเขาเอง หรือบางทีได้รับเงินก่อนวันเลือกตั้งเพียงหนึ่งวัน หลังจากนั้นเมื่อได้น้ำมันแล้ว จะต้องวิ่งรับส่งคนในหมู่บ้านไปที่หน่วยเลือกตั้ง แล้วคนขับรถจะคอยบอกว่าอย่าลืม เบอร์นั้น เบอร์นี้ ให้ช่วยกันหน่อย และผู้รับส่งจะรายงานว่าผู้ลงคะแนนลงคะแนนเสร็จแล้วก็รับกลับ หรือระหว่างที่กำลังรอผู้ลงคะแนนนั้น ผู้รับส่งอาจจะต้องไปส่งคนอื่นก่อนเพื่อไม่ให้เป็นการเสียเวลา และต้องทำรอบ หมุนเวียนกันจนครบ แต่ละหมู่บ้านจะมีรถวิ่งหลายๆคัน มีตั้งแต่รถจักรยานยนต์ และจะมีรถยนต์กระบะ รถยนต์ เพิ่มขึ้น และคอยรับส่งคน ไปส่งตามหน่วยต่างๆ

ปรากฏดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“...รถที่มาร่วมบริการส่วนใหญ่แล้วจะได้น้ำมันจากนักการเมืองที่ผ่านมาจากทางหัวคะแนน และจะคอยบริการตลอดวัน หรือบางครั้งเขาได้เงินสดแล้วมาเติมน้ำมันเอาเอง...”

(คณะกรรมการการเลือกตั้งเขต 1 2549 : บทสัมภาษณ์)

“...รูปแบบนี้เป็นงานที่ทำกันมานานเหมือนกัน คนในหมู่บ้านก็พร้อมและยินดีที่จะใช้บริการ ในกลุ่มของข้าราชการตำรวจนั้นทำได้ยากเพราะตำรวจต้องไปทำหน้าที่ที่หน่วยเลือกตั้งที่ได้รับมอบหมาย การรับส่งคนนั้น ต้องรอจนเสร็จแล้วค่อยกลับ ถือว่าการบริการต้องคุ้มค่า และชาวบ้านที่รับหน้าที่ส่วนใหญ่แล้วจะมีความซื่อสัตย์ต่อหน้าที่ของตนเอง...”

(คณะกรรมการการเลือกตั้งเขต 1 2549 : บทสัมภาษณ์)

(11) รูปแบบการเลี้ยงสุรา ถือว่าเป็นรูปแบบที่ใช้ได้ผล กับทุกกลุ่มที่ผู้สมัครหรือหัวคะแนนเข้าไป รูปแบบของการเลี้ยงสุรานั้นมีความสอดคล้องกับและต่อเนื่องกับ รูปแบบที่ 3 คือรับข้อเสนอมาในรูปแบบสปอนเซอร์ รูปแบบเหล่านี้ส่งผลให้เกิดการปฏิบัติตามอย่างง่ายดาย และกลายเป็นที่ยอมรับของเกือบทุกคนโดยเฉพาะคนที่ชอบดื่มสุรา เพราะสิ่งล่อเหล่านี้ที่หัวคะแนนหรือผู้ลงสมัครนำมาเสนอให้นั้น ถือเป็นกลยุทธ์ที่ชนะขาดเกือบร้อยเปอร์เซ็นต์ แต่บางครั้งก็ไม่สามารถคาดเดาได้ว่า ผู้สมัครรับเลือกตั้งจะได้คะแนนทั้งหมดจากข้าราชการตำรวจกลุ่มนี้หรือไม่ เพราะจะยังมีหัวคะแนนท่านอื่นหรือผู้ลงสมัครหมายเลขอื่น ก็หวังผลจากกลุ่มนี้เช่นเดียวกัน และข้าราชการตำรวจก็ยินดีรับข้อเสนออย่างนี้โดยไม่เคยปฏิเสธ ข้อเสนอการเลี้ยงสุราจากนักการเมืองและหัวคะแนนท่านใด ยิ่งช่วงที่มีการเลือกตั้งใหม่ จะมีการเสนอผลประโยชน์มาให้ พิจารณารูปแบบ จนเกิดการซ้ำซ้อนกันของแต่ละผู้สมัคร

ปรากฏดังคำสัมภาษณ์ ต่อไปนี้

“...การกินเหล้ากันนั้นเป็นการสังสรรค์อย่างหนึ่ง จะด้วยเหตุใดก็แล้วแต่ เหล้าถือว่าการเข้าสังคมและมีเพื่อนฝูงมาก ที่นักการเมือง หรือหัวคะแนน หรือผู้สมัครได้นำข้อเสนอการเลี้ยงสุรามาให้นั้น ต้องดูด้วยว่าเจตนารมณ์ ของเขาเป็นอย่างไร คงไม่มีใครที่อยุ่ๆ ก็เอาเหล้ามาเลี้ยง โดยไม่หวังผลประโยชน์ แต่กลยุทธ์แบบนี้ น่าจะเอาใจได้เกือบร้อยเปอร์เซ็นต์ แต่ความคาดหวังจากนักการเมืองไม่ได้เป็นสูตรสำเร็จ มีนักการเมืองคนอื่นๆ ก็หวังเหมือนกัน แต่มันขึ้นอยู่กับคู่แข่ง...”

(คณะกรรมการการเลือกตั้งเขต 1 2549 : บทสัมภาษณ์)

“...ข้าราชการหรือหน่วยงานไหนก็ต้องมีการกินเหล้ากันทั้งนั้น บางคนกินพอหอมปากหอมคอ ข้าราชการตำรวจถ้ามองแล้วน่าจะรับข้อเสนอในการเลี้ยงสุรา ดูแล้วเป็นการเลี้ยงกันธรรมดา แต่ในช่วงของการเลือกตั้งหรือคืบหน้าหาหนอน ก็กินได้บ้าง แต่ก็ต้องมีการตุนไว้ก่อน เพราะมีการห้ามจำหน่ายสุรา ถ้าว่าก่อนหน้านี้ก็ไม่ใช่เป็นไร เท่าที่รู้มีนักการเมืองหลายคนหลายเบอร์ที่ต้องทำอย่างนั้น ผู้รับก็เลยต้องรับหลายๆ คน แล้วค่อยทยอยเอามากินกันแต่ละวัน..”

(คณะกรรมการการเลือกตั้งเขต 1 2549 : บทสัมภาษณ์)

(12) รูปแบบของการให้คำแนะนำแบบแอบแฝง

เป็นรูปแบบที่ต้องใช้สัญลักษณ์หรือการทำเครื่องหมายเป็นการบอก เชิงชี้้นำ การที่ข้าราชการตำรวจนั้นต้องทำตัวเป็นหัวคะแนนแบบแอบแฝงหรือแนะนำข้าราชการตำรวจด้วยกันในทางที่ไม่เปิดเผยมากนักนั้น อาจจะใช้การพูดคุยสนับสนุนผู้สมัครโดยการเอานโยบายของผู้สมัครมาพูดให้ฟัง และเห็นด้วยกับแผนที่หัวคะแนนนำมาใช้ในเชิงนโยบายของพรรคหรือผู้สมัครคนนั้นๆ มีการพูดซ้ำหลายๆ ครั้งและพยายามจะเสนอในรูปแบบของการขอความเห็นใจ คือน่าจะดี และถ้าได้อย่างนี้ ผลก็จะเป็นอย่างนี้ เป็นการตอบรับอย่างแอบแฝง การแนะนำแบบนี้เป็นการแนะนำที่ไม่มีใครรู้ ถือเอานโยบาย และจิตวิทยามาช่วยในการทำงานให้บรรลุผล

การใช้สัญลักษณ์ในลักษณะนี้เป็นเรื่องที่มีเทคนิคและต้องหาช่องว่างให้ได้ โดยที่คนเข้าคูหาหรือการตัดสินใจเลือกนั้นมาจากพื้นฐานของคนที่ยังเลและไม่มีความมั่นใจในการเลือก อาจจะต้องมีคนคอยชี้แนะและให้คำแนะนำจนสามารถแอบแฝงความต้องการของตัวเองเข้าไป จนคนที่เลือกอาจจะไม่รู้ตัวว่าจะโดนชักนำโดยทางอ้อม หรือบุคคลนั้นมีความเข้าใจในกระบวนการมากขึ้น แต่ประโยชน์ทั้งหมดจะตกไปอยู่ที่ปฏิบัติ

ปรากฏดังคำสัมภาษณ์ ต่อไปนี้

“...ในเรื่องของการแนะนำแบบแอบแฝงมีนะ ไม่ใช่ไม่มี ตำรวจบางคนเก่งในการพูดจะตายไป คงจะโน้มน้าวคนอื่นหรือชาวบ้านได้ดีกว่าคนอื่น และต้องอาศัยเทคนิคและช่องว่างพอสมควร อาจจะต้องใช้จิตวิทยาหรือนโยบายในการหาเสียงอาจจะทำเป็นสัญลักษณ์หรือเครื่องหมายบางอย่าง แทนคำบอกโดยการอธิบายทางอ้อมและบางที่ผู้ที่กำลังเกิดอาการลังเลไม่แน่ใจอาจไม่รู้เรื่องว่าได้ถูกการแนะนำแบบนี้เลย ผู้ปฏิบัติหรือใครก็ตามที่ทำหน้าที่นั้นต้องพยายามและใช้แนวทางในการดึงให้คนคล้อยตาม ...”

(คณะกรรมการการเลือกตั้งเขต 1 2549 : บทสัมภาษณ์)

"...หลายๆ หน่วยงานคงจะมีคนที่พูดเก่งและเคยเห็นว่ามีผลกระทบที่ส่งไป
ในทางแนะนำแบบนี้ด้วยการแนะนำให้ทำตามต่างๆ และบางครั้งมีแต่การแนะนำที่ต้องบอก
กันตามความจริง ไม่แน่ใจว่าแอบแฝงนั้นเป็นรูปแบบใด น่าจะเป็นการกระชับกัน หรือมองตา
กันก็ได้ ..."

(คณะกรรมการการเลือกตั้งเขต 1 2549 : บทสัมภาษณ์)

1.4 การสังเกตการณ์

จากการสังเกตการณ์ในการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลใน
จังหวัดพังงาเมื่อวันที่ 25 กรกฎาคม 2547 จากการศึกษาในประเด็นที่สำคัญที่ผู้วิจัยได้นำเสนอ
ข้อมูลจากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างของคณะกรรมการการเลือกตั้งทั้งสองเขตข้างต้น สามารถ
นำมาวิเคราะห์ เป็นปัจจัยที่มีผลทำให้ข้าราชการตำรวจชั้นประทวนในจังหวัดพังงาเกิดการทุจริต
คอร์รัปชันในการเลือกตั้ง คือ เหตุผลหลายอย่าง ที่มีความคล้ายคลึงกัน ความเป็นกันเองของการ
เลี้ยงสุราที่ถือเป็นเรื่องธรรมดาและสามารถงัดใจผู้ที่จะสามารถกระทำการทุจริตโดยทางอ้อมได้
และการที่ข้าราชการตำรวจเป็นคนที่พูดเก่งเข้ากับคนได้ง่าย ก็สามารถงัดใจบุคคลอื่นให้ทำตาม
ความต้องการที่ตนหวังได้ นั่นคือการแนะนำแบบแอบแฝง หรือ การไม่แน่ใจในสิ่งที่นักการเมือง
คาดหวังจากการเลี้ยง ทั้งสุรา และการจัดเลี้ยงในบ้านพัก ตลอดจน การที่ได้ตามข้อเสนอใน
รูปแบบสปอนเซอร์ ซึ่งความคาดหวังเหล่านั้นไม่สามารถคาดเดาได้ว่าจะมีผู้เลือกหรือไม่ และใน
ส่วนของข้าราชการตำรวจอาจจะไม่มีคะแนนเลยก็ได้

ข้อสังเกตที่ค้นพบอีกประการหนึ่ง จากคำให้สัมภาษณ์ของคณะกรรมการ
การเลือกตั้งท่านหนึ่งคือได้กล่าวว่า "หวัคะแนนจะไม่ค่อยร่วมงานเลี้ยงที่โรงพักด้วย
เนื่องจากว่าเป็นการนำเกลียดและออกตัวมากเกินไป " ทั้งนี้หมายความว่า การปรากฏตัวใน
บางสถานที่นั้นไม่ค่อยมีความเหมาะสมเนื่องจากการจงใจมากเกินไปในการที่เข้ามาเพื่อ
เสนอตัวเองขอคะแนนเสียงจากกลุ่มเป้าหมาย และบางครั้งอาจเจอการร้องเรียนหรือมีการ
ถ่ายรูปจาก คู่แข่งหรือบุคคลไม่หวังดี อาจนำไปสู่การตรวจสอบถึงการกระทำผิด พ.ร.บ.
การเลือกตั้งของคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำเขตหรือจังหวัดได้ และส่วนของหน่วยงาน
ข้าราชการตำรวจนั้นอาจจะต้องแสดงหรือจำต้องจัดงานเลี้ยงที่ไม่ได้บอกชื่อของงานโดยตรง
แต่อาจเลี้ยงเป็นการจัดงานวันเกิด หรืองานเลี้ยงเลี้ยง ยศ เลื่อนตำแหน่ง เป็นต้น

จากการศึกษาทางด้านเอกสารและศึกษาตามกรอบแนวคิดเรื่องพฤติกรรมคอร์รัปชันทางการเมืองของเจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวน กรณีศึกษาการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดพังงา

ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ตามกลุ่มเป้าหมายได้ ดังนี้

เจ้าหน้าที่คณะกรรมการการเลือกตั้งเขตในจังหวัดพังงามีข้อค้นพบสรุป ได้ดังนี้

ภารกิจที่ได้รับมอบหมาย เป็นภารกิจที่ต้องถือปฏิบัติอยู่แล้ว ภายใต้การกำกับดูแลของคณะกรรมการการเลือกตั้ง ตั้งแต่ก่อนวันเลือกตั้ง จนส่งหีบบัตรและการนับคะแนนสิ้นสุดลง

การวางแผนและมีพฤติกรรมไม่เป็นกลางนั้น พบว่าไม่น่าจะเป็นไปได้ เพราะเจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่ และมีปัจจัยหลายอย่างเข้ามาเกี่ยวข้อง คือ ความจำกัดของเวลา ความจำกัดของสถานที่ ทั้งนี้ข้าราชการตำรวจชั้นประทวนคำนึงถึงหน้าที่ที่พึงกระทำในฐานะพลเมือง มากกว่าคำสัญญาและข้อตกลงบางประการ

สำหรับศักยภาพของผู้สมัครและห้วคะแนนนั้น เชื่อว่าหากมีการซื้อเสียงเกิดขึ้น ต้องเป็นห้วคะแนนแน่นอน ที่เป็นเช่นนั้นคือ ความใกล้ชิดและความไว้วางใจของประชาชนที่เชื่อว่าห้วคะแนนไม่กลั้วกฎหมายบ้านเมือง พร้อมเป็นแกนเป็นขาให้กับนักการเมือง

การยอมรับข้อเสนอนั้น ข้าราชการตำรวจไม่ยอมรับข้อเสนอ และพร้อมกับเสนอให้คณะกรรมการการเลือกตั้งเพิ่มมาตรการและบทลงโทษให้มากขึ้น

พฤติกรรมและวิธีการนั้นมีหลากหลายรูปแบบ ที่ชัดเจนที่สุดคือ บุญคุณต้องทดแทน และพร้อมจะรับข้อเสนอโดยไม่มีข้อแม้

ในส่วนของ การตัดสินใจครั้งสุดท้ายนั้น ไม่มีการยอมรับข้อเสนอ ถ้ามีก็เป็นอดีต และในคืนหมาหอน ข้าราชการตำรวจต้องออกไปตั้งจุดตรวจ และการตัดสินใจนั้นมีก่อนคืนหมาหอน

ในส่วนของผลกระทบต่อการจัดการบริหารส่วนท้องถิ่น มีผลกระทบแน่นอน คือการต้องถอนทุนคืน และมีความบาดหมางกันระหว่างสมาชิกและผู้ที่สืบทอด เกิดการร้องเรียนมากขึ้น

คือผลกระทบต่อการจัดการบริหารส่วนตำบล จากพฤติกรรมที่ข้าราชการตำรวจชั้นประทวนกระทำการทุจริตคอร์รัปชันในการเลือกตั้งนั้น มีผลกระทบต่อการจัดการบริหารส่วนตำบลทั้งทางตรงและทางอ้อม

ทิศทางการทุจริตต่อการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลนั้นไม่ได้ขึ้นอยู่กับข้าราชการตำรวจชั้นประทวนเป็นหลักแต่ในสายงานของผู้บังคับบัญชาระดับสูงได้กลายเป็นตัว

ผลักดันตัวหนึ่งสร้างกลไกใหม่ๆ ขึ้นมาจากการพึ่งพาอำนาจของตนเองและอาศัย อิทธิพลที่ครอบงำจากนักการเมืองท้องถิ่นที่ต้องพึ่งพาอาศัยกันและกันในทางใดทางหนึ่ง อาจจะเป็นธุรกิจการลงทุน บารมี บุญคุณที่ต้องทดแทน

ผลกระทบเกิดขึ้นได้จากการกำกับดูแลที่ไม่เป็นกลางของเจ้าหน้าที่ทุกฝ่ายไม่จำเป็นว่าจะเป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวน คณะกรรมการต่างๆ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ครูผู้สังเกตการณ์ ใครก็ตามที่เกี่ยวข้องกับการเลือกตั้ง การเลือกตั้งทุกระดับมีข้อผิดพลาดได้ตลอดเวลา ผลกระทบเป็นเหมือนสิ่งที่มีคู่กันกับการเลือกตั้ง เหมือนกับลูกโซ่ที่ต้องเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันอย่างแยกกันไม่ออกและไม่มีวันแก้ปัญหาได้

หากมีการทุจริตจากเจ้าหน้าที่ตำรวจย่อมมีผลกระทบทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อองค์การบริหารส่วนตำบลแน่นอน ทั้งนี้ ยังกระทบไปถึงประชาชนด้วย เพราะการได้มาของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลส่วนหนึ่งได้มาโดยการช่วยเหลือกระทำการทุจริตจากเจ้าหน้าที่ตำรวจจากการสัมภาษณ์การแสดงความคิดเห็นในการสนับสนุนถึงพฤติกรรมของข้าราชการตำรวจชั้นประทวนในการปฏิบัติภารกิจจนเกิดการทุจริตนั้นคำตอบของกลุ่ม คณะกรรมการการเลือกตั้งเขตไม่มีความแตกต่างมากนักเมื่อเปรียบเทียบกับคำตอบจากกลุ่มตัวอย่างของข้าราชการตำรวจชั้นประทวนและกลุ่มของนักการเมืองท้องถิ่นมีเหตุผลหลายประการดังนี้

1. จะได้สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลที่ไม่มีคุณภาพ คนไม่ดี คนไม่มีความรู้ ขาดความเข้าใจในการบริหาร และจะทำให้หน่วยงานไม่มีคุณภาพ ไม่มีศักยภาพ ไม่มีประสิทธิภาพ
2. มีคนแสวงหาผลประโยชน์แอบแฝงมา
3. ระบบการสรรหาไม่เป็นไปตามระบบประชาธิปไตย
4. เป็นแหล่งรวมของผู้ทุจริต
5. หน่วยงานขาดความก้าวหน้าในระดับองค์กรและไม่สามารถก้าวไปได้
6. หน่วยงานขาดเอกภาพในการบริหาร
7. หน่วยงานขาดความเชื่อถือจากประชาชน
8. มีการทวงทุนคืน
9. มีความบาดหมางกันเองระหว่างตัวผู้สมัครที่สอบได้และผู้สมัครที่สอบตก
10. เกิดปัญหาทางการเมืองในระดับท้องถิ่น

ปรากฏดังคำสัมภาษณ์ ต่อไปนี้

“...การกระทบต่อองค์กรเป็นเรื่องปกติที่เกิดขึ้นไม่ว่าจะเป็นการเลือกตั้งระดับชาติหรือระดับท้องถิ่น เกี่ยวเนื่องสัมพันธ์กันเหมือนลูกโซ่ที่แยกจากกันไม่ได้ และไม่มีวันที่จะแก้ไขปัญหานี้ได้หากมีการซื้อเสียงกันอยู่...”

(คณะกรรมการการเลือกตั้งเขต 1 2549 : บทสัมภาษณ์)

“...ผู้ที่มีความเกี่ยวข้องกับการเมืองหรือเกี่ยวข้องกับการเลือกตั้งนั้น ย่อมมีส่วนช่วยให้การกระทำทุจริตมีผลมากขึ้นโดยไม่มียกเว้นหรอก ทุกคนที่เป็นคณะกรรมการในการเลือกตั้งก็อาจจะมีส่วน...”

(คณะกรรมการการเลือกตั้งเขต 2 2549 : บทสัมภาษณ์)

ตอนที่ 4

4.1 สรุปผลการศึกษาโดยการประชุมกลุ่มย่อย (focus group)

ในการศึกษาวิจัยพฤติกรรมคอร์รัปชันทางการเมืองของเจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวน กรณีศึกษาการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดพังงา

นอกจากผู้วิจัยได้ทำการศึกษางานด้านเอกสารและการสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมาย คือเจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวน นักการเมืองท้องถิ่น เจ้าหน้าที่คณะกรรมการเลือกตั้งเขต แล้วนั้น ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาอีกรูปแบบหนึ่งเพื่อหาข้อสรุปและสนับสนุนถึงพฤติกรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวน คือการศึกษาโดยวิธี การประชุมกลุ่มย่อย(focus group) จากข้าราชการตำรวจชั้นประทวนซึ่งมีข้อค้นพบดังนี้

จากการศึกษาเรื่อง พฤติกรรมคอร์รัปชันทางการเมืองของเจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวน กรณีศึกษาการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดพังงา

ผู้จัดทำได้รวบรวมข้อมูลต่างๆจากการศึกษาโดยการทำ ประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group) จากกลุ่มตัวอย่างคือ เจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวน จำนวน 15 คน ได้ดำเนินการ ณ ห้องประชุม สถานีตำรวจภูธรอำเภอทับปุด จังหวัดพังงา โดยเริ่มจากการแบ่งกลุ่มเป็น 4 กลุ่ม ซึ่งแต่ละกลุ่มจะแบ่งเป็นสี่ จะมี ทั้งหมด 4 สี่ คือ สี่ชมพู สี่เหลือง สี่เขียว สี่ฟ้า ในแต่ละกลุ่มจะมีคำถามคือหัวข้อต่างๆ รวมอยู่ 11 ข้อ ทางผู้จัดทำได้ให้แต่ละกลุ่มแสดงความคิดเห็นผ่านการเขียนแบบตอบคำถามตามหัวข้อที่ได้เสนอไป และได้เก็บรวบรวมภายหลังจากการประชุมกลุ่มย่อยจบลง และในระหว่างที่ได้ประชุมกลุ่มย่อยนั้น ทางผู้จัดทำได้ให้ผู้เข้าร่วมประชุมแสดงความคิดเห็นตลอดจนข้อเสนอแนะ รวมถึงประเด็นต่างๆ ตาม

ความคิดเห็นของสมาชิก จากประสบการณ์ตรง จากการร้องเรียน หรือจากเอกสารที่ผู้เข้าร่วมประชุมได้เตรียมมา ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย สามารถสรุปได้ ดังนี้

**ผู้ลงสมัครสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล จะร่วมมือกับตำรวจชั้น
ประทวนกระทำการทุจริตในการเลือกตั้งหรือไม่ เพราะเหตุใด**

ความคิดเห็นและข้อเสนอแบ่งได้เป็น 2 ส่วน

ส่วนแรก คือไม่สามารถกระทำได้และเป็นไปได้ยาก เพราะเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ปฏิบัติหน้าที่อยู่นั้นจะไม่มีความคิดที่จะกระทำการทุจริตในการเลือกตั้งหรือร่วมมือกันเด็ดขาด และเจ้าหน้าที่ตำรวจก็ไม่ใช่ว่าใครจะจูงมือไปไหนได้ง่ายๆ และไม่ได้เกี่ยวข้องกับการลงคะแนนเสียง ให้กับผู้ที่ลงสมัครองค์การบริหารส่วนตำบล ส่วนใหญ่แล้วข้าราชการตำรวจจะมีชื่อที่อยู่ในเขตเทศบาลไม่มีความเกี่ยวข้องกับองค์การบริหารส่วนตำบล ที่สำคัญตำรวจมีจรรยาบรรณคือมีกฎหมาย รักษากฎหมาย รักษาความสงบสุขให้แก่สังคมและชาติบ้านเมือง ถ้าหากสังคมทำไม่ดีชาติบ้านเมืองจะดีได้อย่างไร สิ่งที่สำคัญคือคำสั่งของผู้บังคับบัญชาจะต้องถือปฏิบัติเป็นที่สุด ในส่วนของวินัยของเจ้าหน้าที่ตำรวจก็มีความชัดเจนครอบคลุมทุกการปฏิบัติในชีวิตประจำวันอยู่แล้ว ด้วยการปฏิบัติหน้าที่ของตำรวจไม่สามารถกำหนดได้ว่าจะต้องปฏิบัติหน้าที่ตรงจุดใด โดยภาพรวมของเจ้าหน้าที่ตำรวจจะไม่ค่อยได้ใกล้ชิดหรือมีความสัมพันธ์กับผู้สมัครสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลมากนัก และพื้นที่ที่เลือกตั้งครอบคลุมทั้งอำเภอ ตำรวจจะสลับหมุนเวียนในการปฏิบัติหน้าที่เกือบทุกครั้ง ในการเลือกตั้งแต่ละครั้ง จะมีประธานหน่วยเลือกตั้ง คณะกรรมการประจำหน่วยเลือกตั้ง เจ้าหน้าที่ตำรวจรักษาความสงบเรียบร้อย ผู้สังเกตการณ์ของหน่วยงานองค์กรอิสระ และผู้สังเกตการณ์ของผู้ลงสมัครสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลประจำอยู่ ฉะนั้นการที่ผู้สมัครสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลจะร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการกระทำการทุจริตในการเลือกตั้งนั้นเป็นไปได้ยาก

ส่วนที่สอง มีความเห็นว่าเคยมีข้าราชการตำรวจบางคนให้ความร่วมมือกับผู้สมัครสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล เพราะในบางท้องที่เจ้าหน้าที่ตำรวจรู้จักมักคุ้นกับประชาชนในท้องที่แต่ผู้สมัครสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลบางคนเข้าไม่ถึง โดยอาจจะยืมมือตำรวจให้ช่วยเจรจาให้ หรือในกรณีที่เจ้าหน้าที่ตำรวจปฏิบัติหน้าที่ในพื้นที่เป็นเวลานาน มีความรู้ถึงสนิทสนมกับผู้ลงสมัครสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นอย่างดี ในการหาเสียงเลือกตั้งอาจจะให้ความร่วมมือกับผู้ลงสมัครช่วยเหลือในการหาเสียง เป็นหวั่นคะแนน ผู้สนับสนุนแก่ผู้สมัครซึ่งอาจมีผลประโยชน์แอบแฝงอยู่

เพื่อนข้าราชการตำรวจบางคนกระทำการทุจริตในการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหรือไม่ เพราะเหตุใด

ความคิดเห็นและข้อเสนอแบ่งได้เป็นสามประเด็น

ประเด็นแรก คือ ให้ข้อคิดเห็นว่ามีเพื่อนตำรวจบางคนกระทำการทุจริตในการเลือกตั้ง เพราะเจ้าหน้าที่ตำรวจบางคนรู้จักสนิทสนมกับผู้สมัครอาจร่วมมือกันกระทำการทุจริต แต่ไม่ได้ระบุวิธีการและรูปแบบของการกระทำ

ประเด็นที่สอง ให้ข้อสังเกตว่า ไม่มีการทุจริตเกิดขึ้นแต่อย่างใด เพราะในแต่ละครั้งจะมีคณะกรรมการในการเลือกตั้งมาก ถึง 10 คน เจ้าหน้าที่ตำรวจรักษาความสงบ เรียบร้อย ภายในหน่วยเลือกตั้งเพื่อให้การเลือกตั้งดำเนินไปด้วยดี ข้าราชการตำรวจไม่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับเอกสารต่างๆ หรือในการลงคะแนนเสียงแต่อย่างใด และจำเป็นต้องปฏิบัติหน้าที่ของตัวเองด้วยความเข้มแข็งคงจะไม่เห็นแก่ประโยชน์เล็กน้อย ต้องวางตัวเป็นกลาง ทั้งนี้ในส่วนของความรับผิดชอบนั้นมีประธานและกรรมการเลือกตั้งควบคุมปฏิบัติอยู่ ถ้าหากว่าเกิดการทุจริตขึ้นจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียของหน่วยงานหรือองค์กร

ประเด็นที่สาม ให้ข้อเสนอว่า อาจจะไม่แน่ ถ้าผู้ลงสมัครสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นญาติกับข้าราชการตำรวจอาจจะต้องช่วยเหลือบ้างก็ได้

ในหน่วยงานที่สังกัดอยู่เคยมีการร้องเรียนในการทุจริตการเลือกตั้งสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลหรือไม่

ไม่ปรากฏว่ามีการร้องเรียนแต่อย่างใดในกรณีของข้าราชการตำรวจ แต่กลับพบว่าเคยมีการร้องเรียนในกรณีของผู้สมัครสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลที่สอบตก ว่ามีการซื้อเสียงกัน โดยชาวบ้านเป็นหัวคะแนนในการจัดการ โดย การแจกเป็นเงินในคืนก่อนการเลือกตั้ง (คืนมหาหอน) หรือมีการเลี้ยงดูปูเสื่อ อย่างในการเลือกตั้งสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลเมื่อเดือนกรกฎาคม 2547 ที่ผ่านมา

วิธีการที่เจ้าหน้าที่ตำรวจกระทำการทุจริตและช่วยเหลือในการเลือกตั้งสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล

โดยมีผู้เสนอแนวความคิดตามความเข้าใจและจากการที่ได้ประสบมาทั้งทางตรงและทางอ้อมสามารถแยกออกได้ ดังนี้

1. เจ้าหน้าที่ตำรวจช่วยเหลือหาเสียงแก่ผู้สมัครที่รู้จักสนิทสนมกันไม่วางตัวเป็นกลาง และไม่ถือปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา

2. เรียกหรือรับสัญญาว่าจะได้รับผลประโยชน์หลังจากที่ผู้สมัครได้รับการเลือกตั้ง
3. เป็นหัวคะแนนให้กับผู้สมัครโดยรับเงินเป็นก้อน
4. จูงใจให้เลือกบุคคลหนึ่งบุคคลใด โดยการเกลี้ยกล่อม หรือพูดจาหวานล่อมให้เลือก หรือเป็นญาติของผู้นั้น
5. ละเลยในการปฏิบัติหน้าที่ควบคุมคุณภาพการเลือกตั้ง
6. อาจจะใช้อำนาจหน้าที่สนับสนุนหรือขัดขวางในการลงคะแนนต่อบุคคลหนึ่งบุคคลใด
7. ช่วยพูดในตัวบุคคลที่ผู้สมัครเข้าไม่ถึง
8. กระทำผิดกฎหมายการเลือกตั้งเสียเอง
9. มีผู้กระทำความผิดกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลแต่ไม่ดำเนินการจับกุมตามกฎหมาย
10. ช่วยเหลือในกรณีที่มีความผูกพันกันลึกซึ้ง
11. ช่วยเหลือที่เคยมีบุญคุณต่อกัน
12. เจ้าหน้าที่ตำรวจร่วมมือกับผู้สมัครสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล
13. ผู้บังคับบัญชาบังคับให้กระทำ (ถ้าไม่ทำตามอาจจะไม่มีความเจริญก้าวหน้า)
14. ผู้บังคับบัญชานotifyหน่วยเหนือรับเงินจากผู้สมัครมาแจกจ่ายให้ทุกหน่วย ซึ่งทุกหน่วยจำเป็นต้องรับ
15. การวางตัวไม่เป็นกลางในการเลือกตั้งครั้งนั้น
16. การมีผลประโยชน์เข้าไปเกี่ยวข้อง

การทุจริตของเจ้าหน้าที่ตำรวจมีผลกระทบต่อองค์กรและหน่วยงานที่สังกัดอยู่หรือไม่ เช่นอะไรบ้าง

การทุจริตคอร์รัปชันของเจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวนนั้นมีผลกระทบต่อองค์กรและหน่วยงานที่สังกัดอยู่อย่างแน่นอน ไม่เฉพาะแต่องค์กรเท่านั้น ยังรวมไปถึงตัวข้าราชการเองอาจขาดความไว้วางใจจากหน่วยงานและเพื่อนร่วมงาน และอาจจะต้องโดนให้ออกจากราชการและถูกดำเนินคดีตามกฎหมาย หน่วยงานมีความเสื่อมเสีย ขาดความเชื่อมั่นและการไว้วางใจจากหน่วยงานอื่น ขาดความศรัทธาจากประชาชน ไม่มีเกียรติและศักดิ์ศรี

และมีความคิดเห็นส่วนน้อยที่เสนอว่าการทุจริตคอร์รัปชันของเจ้าหน้าที่ตำรวจในการเลือกตั้งสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล ไม่มีผลกระทบต่อหน่วยงานแต่อย่างใด โดยให้เหตุผลว่า

บางกรณีประชาชนไม่รู้ว่าการพูดของเจ้าหน้าที่ของตำรวจได้พูดช่วยเหลือผู้สมัครสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล

เจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวนกระทำการทุจริตในการเลือกตั้งสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล ส่งผลกระทบต่อองค์การบริหารส่วนตำบลหรือไม่ เพราะเหตุใด

หากมีการทุจริตจากเจ้าหน้าที่ตำรวจย่อมมีผลกระทบทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อองค์การบริหารส่วนตำบลแน่นอน ทั้งนี้ ยังกระทบไปถึงประชาชนด้วย เพราะการได้มาของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลส่วนหนึ่งได้มาโดยการช่วยเหลือกระทำการทุจริตจากเจ้าหน้าที่ตำรวจ และมีเหตุผลหลายประการ ดังนี้

1. จะได้สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลที่ไม่มีคุณภาพ คนไม่ดี คนไม่มีความรู้ ขาดความเข้าใจในการบริหาร และจะทำให้หน่วยงานไม่มีคุณภาพ ไม่มีศักยภาพ ไม่มีประสิทธิภาพ
2. มีคนแสวงหาผลประโยชน์แอบแฝงมา
3. ระบบการสรรหาไม่เป็นไปตามระบบประชาธิปไตย
4. เป็นแหล่งรวมของผู้ทุจริต
5. หน่วยงานขาดความก้าวหน้าในระดับองค์กรและไม่สามารถก้าวไปได้
6. หน่วยงานขาดเอกภาพในการบริหาร
7. หน่วยงานขาดความเชื่อถือจากประชาชน

ภารกิจของเจ้าหน้าที่ตำรวจในการคุมหน่วยเลือกตั้งสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล

ในส่วนภารกิจของเจ้าหน้าที่ตำรวจในการคุมหน่วยเลือกตั้งสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล แยกได้ดังนี้

ก่อนวันเลือกตั้งเจ้าหน้าที่ตำรวจมีภารกิจ ดังนี้

1. รักษาความสงบเรียบร้อยก่อนการเลือกตั้ง ตรวจสอบติดตาม จับกุมการทุจริตในการเลือกตั้งทุกๆด้าน ก่อนการเลือกตั้ง (คืนหมาหอน)
2. สืบสวนติดตาม ตรวจสอบ กลุ่มมือปืนที่เข้ามาในพื้นที่
3. ตั้งจุดตรวจ จุดสกัด เพื่อตรวจสอบสิ่งผิดกฎหมาย
4. กวดขัน ติดตาม สถานการณ์หลังจากการเลือกตั้ง เพื่อป้องกันผู้สมัครบางคนที่แพ้การเลือกตั้งอาจจะนำอำนาจมืดมาใช้

วันเลือกตั้งเจ้าหน้าที่ตำรวจมีภารกิจ ดังนี้

1. รับทึบบัตรเลือกตั้ง
2. เป็นสักขีพยาน
3. ไปคุมหน่วยเลือกตั้งตามเวลาที่กำหนด
4. รักษาความสงบเรียบร้อยบริเวณหน่วยเลือกตั้ง ดูแลการกระทำผิดกฎหมายการเลือกตั้ง พร้อมควบคุมกรรมการการเลือกตั้งไม่ให้มีการกระทำผิดและทุจริต
5. จับกุมผู้กระทำความผิดในกรณีที่พบผู้กระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งหรือความผิดซึ่งหน้า
6. ดูแลจนถึงเวลาปิดทึบบัตร แล้วนำส่งส่วนกลาง หรือกรณีที่มีการนับคะแนนในที่เลือกตั้งต้องรองจนกว่าการนับคะแนนนับเสร็จสิ้นลง

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่คุมหน่วยเลือกตั้ง สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

ในการดำเนินการการเลือกตั้งน่าจะจัดให้มีการปฏิบัติงานร่วมกับบุคลากรที่มีประสบการณ์ หรือมีความรู้ในการเลือกตั้ง หรือนำบุคคลที่ดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยบุคคลนั้นต้องมีความรู้ความเข้าใจอย่างดีก่อนปฏิบัติงาน เพราะทำให้เกิดความรวดเร็วเกิดความถูกต้องในการเลือกตั้ง ที่สำคัญต้องมีเจ้าหน้าที่ตำรวจร่วมอยู่ด้วย เพราะเป็นกลไกสำคัญอย่างหนึ่งในการเลือกตั้งให้ดำเนินไปได้อย่างราบรื่น โปร่งใส ควบคุมดูแลในการใช้สิทธิ์อย่างถูกต้องสุจริต

ในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจส่วนใหญ่จะดีอยู่แล้ว แต่บางส่วนมีความลำบากเกี่ยวกับการเดินทางที่อยู่ห่างไกลจากจุดกลาง รวมไปถึงด้านอาหารการกินที่ไม่มีความสะดวก ความต้องการโดยรวมอยากให้มีการจ่ายเบี้ยเลี้ยงเพิ่มขึ้นจากเดิม บางกรณีเกิดจากการที่ผู้บังคับบัญชาตัดเบี้ยเลี้ยงเอาไปก่อน และผู้ปฏิบัติหน้าที่ได้ไม่ครบตามความเป็นจริง

มาตรการในการแก้ปัญหาการทุจริตต่อการเลือกตั้งสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

อาจจะมีความคิดเห็นที่แตกต่างกันออกไป โดยมองว่าข้าราชการตำรวจไม่มีส่วนได้ส่วนเสียในการเลือกตั้ง สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล เห็นว่าข้าราชการตำรวจที่อยู่ในเขตเทศบาลที่ไปคุมหน่วยเลือกตั้งนั้นไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับผู้เสนอบางคนไม่แสดงความ คิดเห็นในการแก้ปัญหา เพราะเจ้าหน้าที่ตำรวจมีวินัยคุมอยู่แล้วกลับให้ข้อคิดว่า จะไม่มีมาตรการใดๆที่จะแก้ไขได้เพราะเนื้อฟ้ายังมีฟ้า แต่ในส่วนของการแก้ปัญหาที่มีบางส่วนให้ความเห็นนั้นมิดังนี้

1. เพิ่มมาตรการในการลงโทษ ปราบปรามการกระทำการทุจริตของ เจ้าหน้าที่ตำรวจ
2. ปลุกฝังจิตสำนึกในอาชีพและหน้าที่
3. เพิ่มค่าตอบแทนให้มากกว่าเดิมและตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด
4. ใช้มาตรการเด็ดขาด และวินัยให้หนักขึ้น หรือให้ออกจากราชการ เพิ่มหน่วยงานหรือองค์กรเข้ามาควบคุม ประชาสัมพันธ์ ให้ประชาชนแจ้งเบาะแส
5. การเพิ่มแรงจูงใจให้เจ้าหน้าที่ตำรวจ
6. การวางตัวเป็นกลาง
7. การสร้างธรรมาภิบาล เช่น การสร้างศรัทธา การหามิตร การปลุกฝังจิตสำนึก
8. เปลี่ยนแปลงทัศนคติ

4.2 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการศึกษาทางด้านเอกสารและศึกษาตามกรอบแนวคิดเรื่องพฤติกรรมคอร์รัปชันทางการเมืองของเจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวน กรณีศึกษาการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดพังงา

ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ตามกลุ่มเป้าหมายทั้งสามกลุ่มได้ดังนี้

กลุ่มที่ 1 ข้าราชการตำรวจชั้นประทวนในจังหวัดพังงามีข้อค้นพบสรุปได้ ดังนี้ การรักษาดูแลรับผิดชอบและรักษาความสงบเรียบร้อยภายในหน่วยเลือกตั้งนั้น เป็นหน้าที่หลักที่ผิดพลาดไม่ได้จะต้องถือปฏิบัติโดยเคร่งครัด

และในส่วนการวางตนไม่เป็นกลางหรือพฤติกรรมเอนเอียงนั้นแบ่งออกเป็น 3 ประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่ 1 เห็นว่าข้าราชการตำรวจชั้นประทวนมีการประพฤติตนไม่เป็นกลางแน่นอน เพราะรับเงินและทำตัวเป็นผู้มีอิทธิพลหรือเป็นหัวคะแนนเสียเอง

ประเด็นที่ 2 ไม่มีการทำตัวไม่เป็นกลาง เพราะเป็นผู้รักษากฎหมาย ถ้าหากว่ามี ก็จะเป็นนายตำรวจชั้นผู้ใหญ่

ประเด็นที่ 3 ไม่แน่ใจ ถ้าผู้สมัครเป็นญาติ ผู้มีพระคุณ หรืออดีตผู้บังคับบัญชา ในส่วนของศักยภาพนั้น ส่วนใหญ่แล้วเชื่อว่า หากมีการซื้อเสียงจาก ข้าราชการตำรวจชั้นประทวน คงจะเป็นหัวคะแนนมากกว่า เพราะว่าหัวคะแนนมีความใกล้ชิดกับประชาชนและเข้าถึงชุมชนมากกว่า หัวคะแนนเหมือนคนคนเดียวกับผู้สมัครสามารถกำหนดชะตาของผู้สมัครได้

สำหรับการยอมรับในข้อเสนอ นั้น พบว่าจะไม่ยอมรับในข้อเสนอ ถือว่าเป็นการกระทำผิดกฎหมายการเลือกตั้ง หากจำเป็นต้องรับข้อเสนอไปแล้ว ก็จะไม่เลือกผู้ที่ยื่นข้อเสนอ และจะนำเงินที่ได้จากห้วคะแนนไปเปลี่ยนเป็นปัจจัยอย่างอื่นแทน

ส่วนวิธีการและรูปแบบของพฤติกรรมนั้นยอมรับว่ามีความหลากหลายที่สำคัญที่เห็นบ่อยที่สุด คือ การรับเงินจากห้วคะแนน การจัดเลี้ยง และสนับสนุนอุปกรณ์ด้านการกีฬา

การตัดสินใจครั้งสุดท้าย คือ ตัดสินใจก่อนล่วงหน้าแล้วว่าจะเลือกใคร และไม่มี ความจำเป็นที่จะต้องรับข้อเสนอและตัดสินใจในคืนมหาหอน

ผลกระทบที่เกิดขึ้นกับองค์การบริหารส่วนตำบลนั้น ยอมรับว่ามีผลกระทบแน่นอนโดยตรง คือ ประสิทธิภาพ ศักยภาพของผู้ได้รับเลือกนั้นขาดความเชื่อถือจากประชาชน

กลุ่มที่ 2 กลุ่มนักการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดพังงามีข้อค้นพบสรุปได้ดังนี้

ภารกิจที่ได้รับมอบหมาย เป็นภารกิจที่ต้องถือปฏิบัติอยู่แล้ว ภายใต้การกำกับดูแลของคณะกรรมการการเลือกตั้ง ตั้งแต่ ก่อนวันเลือกตั้ง จนส่งหีบบัตรและการนับคะแนนสิ้นสุดลง

การวางตนและมีพฤติกรรมไม่เป็นกลางนั้น พบว่าไม่น่าจะเป็นไปได้ เพราะเจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นผู้ปฏิบัติ

สำหรับศักยภาพของผู้สมัครและห้วคะแนนนั้น เชื่อว่าหากมีการชื่อเสียงเกิดขึ้น ต้องเป็นห้วคะแนนแน่นอน ที่เป็นเช่นนั้นคือ ความใกล้ชิดและความไว้วางใจของประชาชนที่เชื่อว่าห้วคะแนนไม่กลัวกฎหมายบ้านเมือง

การยอมรับข้อเสนอ นั้น ข้าราชการตำรวจไม่ยอมรับข้อเสนอ เพราะเป็นการทำผิดกฎหมายการเลือกตั้ง และเสียศักดิ์ศรี หากทำไปแล้วผู้ที่ได้รับการเลือกจะไปเอาทุนคืน

พฤติกรรมและวิธีการนั้นมีหลากหลายรูปแบบ คือการรับเงิน และแบบพันธสัญญา เรื่องบุญคุณต้องทดแทนถือว่าเป็นเรื่องใหญ่

ในส่วนของการตัดสินใจครั้งสุดท้ายนั้น เชื่อว่า เงินยังคงเป็นปัจจัยหลักที่จะมา กำหนดการรับข้อเสนอและการตัดสินใจ และการตัดสินใจรับข้อเสนอครั้งสุดท้ายนั้นส่วนใหญ่แล้ว จะเกิดกับการเลือกตั้งในระดับท้องถิ่น

ผลกระทบต่อองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น มีผลกระทบแน่นอน คือการต้องถอนทุนคืน และมีความบาดหมางกันระหว่างสมาชิกและผู้ที่สอบตก

กลุ่มที่ 3 คณะกรรมการการเลือกตั้งเขต มีข้อค้นพบและสรุปได้ ดังนี้

ภารกิจที่ได้รับมอบหมาย เป็นภารกิจที่ต้องถือปฏิบัติอยู่แล้ว ภายใต้การกำกับดูแลของคณะกรรมการการเลือกตั้ง ตั้งแต่ ก่อนวันเลือกตั้ง จนส่งหีบบัตรและการนับคะแนนสิ้นสุดลง

การวางตนและมีพฤติกรรมไม่เป็นกลางนั้น พบว่าไม่น่าจะเป็นไปได้ เพราะเจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่ และมีปัจจัยหลายอย่างเข้ามาเกี่ยวข้อง คือ ความจำกัดของเวลา ความจำกัดของสถานที่ ทั้งนี้ข้าราชการตำรวจชั้นประทวนคำนึงถึงหน้าที่ที่พึงกระทำในฐานะพลเมือง มากกว่าคำสัญญาและข้อตกลงบางประการ

สำหรับศักยภาพของผู้สมัครและหวัคະแนนนั้น เชื่อว่าหากมีการซื้อเสียงเกิดขึ้น ต้องเป็นหวัคະแนนนั่นเอง ที่เป็นเช่นนั้นคือ ความใกล้ชิดและความไว้วางใจของประชาชนที่เชื่อว่าหวัคະแนนไม่กลัวกฎหมายบ้านเมือง พร้อมเป็นแกนเป็นขาให้กับนักการเมือง

การยอมรับข้อเสนอนั้น ข้าราชการตำรวจไม่ยอมรับข้อเสนอ และพร้อมกับเสนอให้คณะกรรมการการเลือกตั้งเพิ่มมาตรการและบทลงโทษให้มากขึ้น

พฤติกรรมและวิธีการนั้นมีหลากหลายรูปแบบ ที่ชัดเจนที่สุดคือ บุญคุณต้องทดแทน และพร้อมจะรับข้อเสนอโดยไม่มีข้อแม้

ในส่วนของการตัดสินใจครั้งสุดท้ายนั้นไม่มีการยอมรับข้อเสนอ ถ้ามีก็เป็นอดีต และในคืนมหาหอน ข้าราชการตำรวจต้องออกไปตั้งจุดตรวจ และการตัดสินใจนั้นมีก่อนคืนมหาหอน

ผลกระทบต่อการบริหารส่วนท้องถิ่น มีผลกระทบแน่นอน คือการต้องถอนทุนคืน และมีความบาดหมางกันระหว่างสมาชิกและผู้ที่สืบทอด เกิดการร้องเรียนมากขึ้น

จากการศึกษางานด้านเอกสารและศึกษาตามกรอบแนวคิดเรื่อง พฤติกรรมคอรัปชัน ในการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลของเจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวนในจังหวัดพังงา ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ตามกลุ่มเป้าหมายในการทำการประชุมกลุ่มย่อยซึ่งมีความสอดคล้องและใกล้เคียงกับกลุ่ม การให้คำตอบของกลุ่มข้าราชการตำรวจชั้นประทวน กลุ่มนักการเมืองท้องถิ่น กลุ่มคณะกรรมการการเลือกตั้งได้ดังนี้

ในส่วนภารกิจของเจ้าหน้าที่ตำรวจในการคุ้มครองหน่วยเลือกตั้งสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล แยกได้ดังนี้

ก่อนวันเลือกตั้งเจ้าหน้าที่ตำรวจมีภารกิจดังนี้

1. รักษาความสงบเรียบร้อยก่อนการเลือกตั้ง ตรวจสอบติดตาม จับกุมการทุจริตในการเลือกทุกๆด้าน ก่อนการเลือกตั้ง (คืนมหาหอน)

2. สืบสวนติดตาม ตรวจสอบ กลุ่มมือปืนที่เข้ามาในพื้นที่

3. ตั้งจุดตรวจ จุดสกัด เพื่อตรวจสอบสิ่งผิดกฎหมาย

4. กวดขัน ติดตาม สถานการณ์หลังจากการเลือกตั้ง เพื่อป้องกันผู้สมัครบางคนที่แพ้การเลือกตั้งอาจจะนำอำนาจมีดมาใช้

วันเลือกตั้งเจ้าหน้าที่ตำรวจมีภารกิจดังนี้

1. รับหีบบัตร
2. เป็นสักขีพยาน
3. ไปคุมหน่วยเลือกตั้งตามเวลาที่กำหนด
4. รักษาความสงบเรียบร้อยบริเวณหน่วยเลือกตั้ง ดูแลการกระทำผิดกฎหมายการเลือกตั้ง พร้อมควบคุมกรรมการการเลือกตั้งไม่ให้มีการกระทำผิดและทุจริต
5. จับกุมผู้กระทำความผิดในกรณีที่พบผู้กระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งหรือความผิดซึ่งหน้า
6. ดูแลจนถึงเวลาปิดหีบบัตร แล้วนำส่งส่วนกลาง หรือกรณีที่มีการนับคะแนนในที่เลือกตั้งต้องรอจนกว่าการนับคะแนนนับเสร็จสิ้นลง

การวางตัวไม่เป็นกลางของข้าราชการตำรวจชั้นประทวนพบว่าไม่น่าจะเป็นไปได้ เพราะเจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่ และมีปัจจัยหลายอย่างเข้ามาเกี่ยวข้อง คือ ความจำกัดของเวลา ความจำกัดของสถานที่ ทั้งนี้ข้าราชการตำรวจชั้นประทวนคำนึงถึงหน้าที่ที่พึงกระทำในฐานะพลเมือง มากกว่าคำสัญญาและข้อตกลงบางประการ

แบ่งออกเป็น 3 ประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่ 1 เห็นว่าข้าราชการตำรวจชั้นประทวนมีการประพฤติตนไม่เป็นกลางแน่นอน เพราะรับเงินและทำตัวเป็นผู้มีอิทธิพลหรือเป็นหัวคะแนนเสียเอง

ประเด็นที่ 2 ไม่มีการทำตัวไม่เป็นกลาง เพราะเป็นผู้รักษากฎหมาย ถ้าหากว่ามีก็จะเป็นนายตำรวจชั้นผู้ใหญ่

ประเด็นที่ 3 ไม่แน่ใจ ถ้าผู้สมัครเป็นญาติ ผู้มีพระคุณ หรืออดีตผู้บังคับบัญชา

สำหรับในหน่วยงานที่เจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวนปฏิบัติงานอยู่นั้น พบว่าไม่เคยมีการร้องเรียนในส่วนที่ข้าราชการตำรวจชั้นประทวนเข้าไปเกี่ยวข้องทำการทุจริตหรือกระทำการใดๆอันผิดกฎหมายการเลือกตั้งแต่อย่างใด แต่กลับพบว่าการร้องเรียนของผู้สมัครสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลบางคนที่สอบตก ในเรื่องของการซื้อเสียงและเอาเงินไปให้ชาวบ้านในคินหมาฮอน

ส่วนวิธีการที่ตำรวจกระทำการทุจริตและช่วยเหลือในการเลือกตั้งให้ผู้สมัครสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลได้รับการเลือกตั้งโดยมีผู้เสนอแนวความคิดตามความเข้าใจและจากการที่ได้ประสบมาทั้งทางตรงและทางอ้อมสามารถแยกออกได้ดังนี้

1. เจ้าหน้าที่ตำรวจช่วยเหลือผู้สมัครที่รู้จักสนิทสนมกัน ไม่วางตัวเป็นกลาง และไม่ถือปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา
2. เรียกหรือรับสัญญาว่าจะได้รับผลประโยชน์หลังจากที่ผู้สมัครได้รับการเลือกตั้ง
3. เป็นหัวหน้าแนะนำให้ผู้สมัครโดยรับเงินเป็นก้อน
4. จูงใจให้เลือกบุคคลหนึ่งบุคคลใด โดยการเกลี้ยกล่อม หรือพูดจาหวานล่อให้เลือก หรือเป็นญาติของผู้นั้น
5. ละเลยในการปฏิบัติหน้าที่ควบคุมดูแลการเลือกตั้ง
6. อาจจะใช้อำนาจหน้าที่สนับสนุนหรือขัดขวางในการลงคะแนนต่อบุคคลหนึ่งบุคคลใด
7. ช่วยพูดในตัวบุคคลที่ผู้สมัครเข้าไม่ถึง
8. กระทำผิดกฎหมายการเลือกตั้งเสียเอง
9. มีผู้กระทำความผิดกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลแต่ไม่ดำเนินการจับกุมตามกฎหมาย
10. ช่วยเหลือในกรณีที่มีความผูกพันกันลึกซึ้ง
11. ช่วยเหลือที่เคยมีบุญคุณต่อกัน
12. เจ้าหน้าที่ตำรวจร่วมมือกับผู้สมัครสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล
13. ผู้บังคับบัญชาบังคับให้กระทำ (ถ้าไม่ทำตามอาจจะไม่มีความเจริญก้าวหน้า)
14. ผู้บังคับบัญชาหน่วยเหนือรับเงินจากผู้สมัครมาแจกจ่ายให้ทุกหน่วย ซึ่งทุกหน่วยจำเป็นต้องรับ
15. การวางตัวไม่เป็นกลางในการเลือกตั้งครั้งนั้น
16. การมีผลประโยชน์เข้าไปเกี่ยวข้อง

การทุจริตคอร์รัปชันของเจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวนนั้นมีผลกระทบต่องค์การบริหารส่วนตำบลและหน่วยงานที่สังกัดอยู่อย่างแน่นอน ไม่เฉพาะแต่องค์กรเท่านั้น ยังรวมไปถึงตัวข้าราชการเองอาจขาดความไว้วางใจจากหน่วยงานและเพื่อนร่วมงาน และอาจจะต้องโดนให้ออกจากราชการและถูกดำเนินคดีตามกฎหมาย หน่วยงานมีความเสื่อมเสีย ขาดความเชื่อมั่นและการไว้วางใจจากหน่วยงานอื่น ขาดความศรัทธาจากประชาชน ไม่มีเกียรติและศักดิ์ศรี หากมีการทุจริตจากเจ้าหน้าที่ตำรวจย่อมมีผลกระทบทั้งทางตรงและทางอ้อมต่องค์การบริหารส่วนตำบลและหน่วยงานของตำรวจ ทั้งนี้ยังกระทบไปถึงประชาชนด้วย เพราะการได้มาของสมาชิกองค์การ

บริหารส่วนตำบลส่วนหนึ่งได้มาโดยการช่วยเหลือกระทำการทุจริตจากเจ้าหน้าที่ตำรวจอันไม่น่าจะเกิดการขึ้นจากผู้ที่รักษากฎหมาย

สำหรับแนวทางในการแก้ปัญหาในการกระทำการทุจริตของเจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวนตลอดจนผู้สมัครสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลมีข้อค้นพบ ดังนี้

อาจจะมีความคิดเห็นที่แตกต่างกันออกไป โดยมองว่าข้าราชการตำรวจไม่มีส่วนได้ส่วนเสียในการเลือกตั้ง สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล เห็นว่าข้าราชการตำรวจที่อยู่ในเขตเทศบาลที่ไปคุมหน่วยเลือกตั้งนั้นไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับผู้เสนอบางคนไม่แสดงความคิดเห็นในการแก้ปัญหา เพราะเจ้าหน้าที่ตำรวจมีวินัยคุมอยู่แล้วกลับให้ข้อคิดว่า จะไม่มีมาตรการใดๆที่จะแก้ไขได้เพราะเหนือฟ้ายังมีฟ้า แต่ในส่วนของมาตรการการแก้ปัญหาที่มีบางส่วนให้ความเห็นนั้นมีดังนี้

1. เพิ่มมาตรการในการลงโทษปราบปรามการกระทำการทุจริตของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

2. ปลุกฝังจิตสำนึกในอาชีพและหน้าที่
3. เพิ่มค่าตอบแทนให้มากกว่าเดิมและตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด
4. ใช้มาตรการเด็ดขาด และวินัยให้หนักขึ้น หรือให้ออกจากราชการ
5. เพิ่มหน่วยงานหรือองค์กรเข้ามาควบคุม ประชาสัมพันธ์ ให้ประชาชนแจ้ง

เบาะแส

6. การเพิ่มแรงจูงใจให้เจ้าหน้าที่ตำรวจ
7. การวางตัวเป็นกลาง
8. การสร้างธรรมาภิบาล เช่น การสร้างศรัทธา การหามิตร การปลุกฝังจิตสำนึก
9. เปลี่ยนแปลงทัศนคติ
10. คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัด เพิ่มกฎและข้อบังคับต่างๆต่อผู้สมัคร

สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลให้ชัดเจนและมีข้อจำกัดมากขึ้น